

கல்கி



KALKI
25.5.1969
40 காசு



ரெக்ஸ் ~

தரம் ஊரறிந்த உன்னதம்!
இப்போது மற்றும்
ஒரு கவர்ச்சி-
அதன் விஸேநயம்

எங்கள் ஸ்காலர்கள் மிகமிக
 கேர்த்தியான பழங்களாகப்
 பார்த்துப் பறித்து அவற்றிலி-
 குத்து தயாரிக்கப் பட்டவை.
 சிறு தாய் சீனிப்பாகும் விசேஷ-
 மான இதர சர்க்குகளும் சேர்க்-
 கப் பட்டவை. எனவே கவனத்-
 தரிசாத புத்துணர்ச்சி தரும்
 பணமாக உங்களை அடைவிறது
 —ரெக்ஸ்.



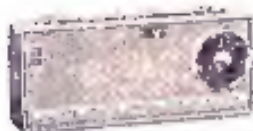
காரன் பிராடக்ட்ஸ் கம்பெனி (இந்தியா) பிரைவேட் லிமிடெட், பம்பாய்-1.

Ref: 1211/776

மிக்கவும்



மிகை-2
2 பாண்ட்
ரூ. 175.00



மிகை-1
2 பாண்ட்
ரூ. 175.00

சிறந்த

மூரான்ஸிஸ்டர்



மிகை-3
2 பாண்ட்
ரூ. 110.00



மிகை-4
2 பாண்ட்
ரூ. 220.00

பிரபல

மர்மி



மிகை-5
2 பாண்ட்
ரூ. 283.00



மிகை-6
2 பாண்ட்
ரூ. 415.00

மூரான்ஸிஸ்டர்



மிகை-7
2 பாண்ட்
ரூ. 125.00

மிகை-8
2 பாண்ட்
ரூ. 415.00



உன்னத ஒலிநயம், சிறந்த அமைப்பு, சகாய விலை


மர்மி மிகை-2 இத்தியானி மிகப்பெரிய அதிர்வான மூரான்ஸிஸ்டர் பாண்ட்-2 இல் தயாரிக்கப் பட்டது. மிகையோ தயாரிப்பில் 20 வகுட ஆராய்ச்சி அனுபவம் மற்றும் தொழில் நுட்பத்தினை பின்பலமாகக் கொண்டிருப்பதால், ஒவ்வொரு மர்மி மூரான்ஸிஸ்டரும் சிறந்த மூரான்ஸிஸ்டராக விளங்குகிறது. இதனால் 75,000க்கும் அதிகமான மர்மி மூரான்ஸிஸ்டர்களும், மிகையோக்களும் வெளிநாடுகளில் மட்டுமே விற்கப்பட்டுள்ளன. மர்மிவின் உயர்ந்த செயலாக்கத்தாலும், மக்கள் விரும்புவதற்கும் இதை விடச் சிறந்த அந்தஸ்சி வேறென்ன வேண்டும்?

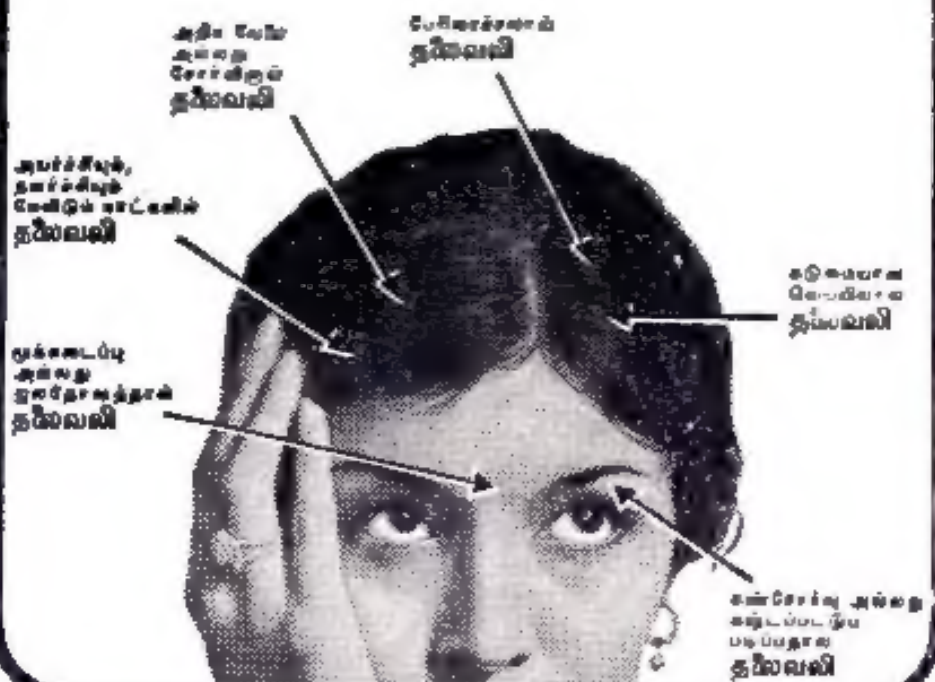
மர்மி இல்லாத நகில்களில்

1955

எந்தக் காரணத்தால்
உங்களுக்குத்
தலைவலி வந்தாலும்,
அதைப் போக்க
ஒரே ஒரு ஸாரிடான்
போதும்!

தலைவலி பல்விதம். எந்தக் காரணத்தால் உங்களுக்குத் தலைவலி வந்தாலும், அதை விரைவில் போக்க ஒரே ஒரு ஸாரிடான் போதும்! ஸாரிடான் ரோக்கப் பட்டுள்ள உயிரைப் பொருத்தவரையில், உடல்வலி மற்றும் மூட்டுவலியுடன் கூடவே அதுபல வாரும் ரோகங்களையும் போக்க சிகிதம்; மற்றும் இதயநித்தயத்தையும் சிகிதம் கட்டுகின்றன. அதுவே ஸாரிடானின் தனிச் சிறப்பு!

ஸாரிடான் 
'ரோக்'



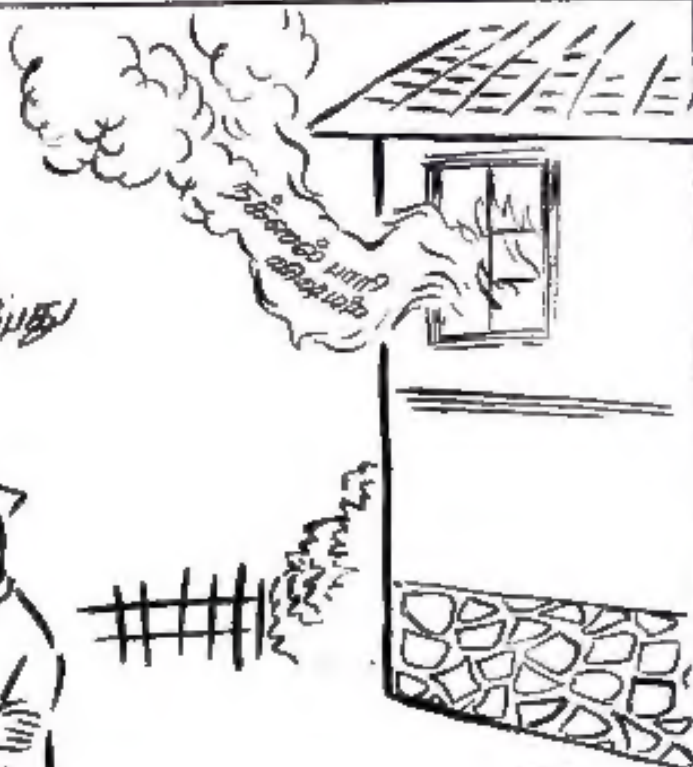
சக்தியமேவ ஜயமே



அந்தப் பந்தாய் பசலித்
தொள்ளைகளுக்குத் தார்
பூசுங்கள். மண்ணை
களுக்குத் தந்த
வாக்குவதையை
முறிப்போம்.



தெருப்பை
யார் அணைப்பது
என்பதை
பிரச்சனை



PK



ஸ்தாபன சுதந்திரமும் தனி நபர் சுதந்திரமும்

"ஓ கமனதாக முடிவு காண வேண்டும்" என்ற பேச்சு அதிகமாக உள்ளது. முக்கியமான பிரச்சனை ஏதும் ஏற்பட்டால், உடனே 'ஏகோபித்த முடிவு' தேடத் தொடங்குவது வழக்கமாகிவிட்டது. ஒருபுறத்தில் கட்சிகளுக்குள் பிளவுகளும் பேதலிவ்மையும் அதிகமாகி வருகையில், மறுபுறத்தில் ஏகமனதான முடிவைத் தேடும் போக்கும் அதே அளவுக்கு அதிகமாகியிருக்கிறது—செயலும் அதன் எதிர் விளைவும் சமசுத்தி வாய்ந்தவை என்ற விஞ்ஞான உண்மைக்குச் சான்று போல்,

"ஐக்கியமும், ஏகோபித்த தீர்மானமும் நல்லவைதான். ஆனால் அவை சுயேச்சையாகப் பிறக்க வேண்டும். நிர்ப்பந்தத்தின் மீது சிறுசுடிக்கப்படலாகாது.

உயிரற்ற உடலுக்கும் உயிருள்ள உடலுக்கும் மெத்த மாறுபாடு உண்டு. எத்தனை சவங்களை ஒன்று குவித்தாலும் ஒரே ஓர் உயிருள்ள வியத்திக்கு சடாகா. நிர்ப்பந்தத்தின் மீது எத்தனை பேர் சேர்ந்து ஏகோபித்து முடிவு கண்டாலும் அதில் உண்மையில்லை! அது ஏமாற்றுதலே.

தொழிற்சாலையில் உள்ள தொழிலாளிகளிடையே ஐக்கியம் நிலவுவது நல்லது. இதனால் அவர்கள் நிர்வாகஸ்தர்களுக்கு முகம் கொடுத்துத் தங்கள் உரிமைகளைக் காத்துக் கொள்ள முடிவாகிறது. இந்த ஐக்கியத்தினால் ஓர் அதிகார சக்தி விடைப்பதைக் கண்டதும், தொழிற்சங்கங்கள் பலவந்தமாக ஐக்கியத்தைக் கொண்டு வரப் பார்க்கின்றன. சிறுபான்மையினர் தங்களை சுயேச்சைக்கு மாறாக நடக்குமாறு நிர்ப்பந்தப்படுத்தப் பெறுகின்றனர். தொழிற் சங்கங்கள் கம்யூனிஸ்தாற்றுங்கள் போல யதேச்சாதிகாரமாகியுள்ளன. தொழிற் சங்கத் தலைவர்களுடைய சர்வாதிகாரத்தின் பொருட்டு, ஆங்கத்தினர்களின் சுதந்திரம் பறி

கொடுக்கப்படுகிறது. பெளதிக லாபத்துக்காக ஆன்ம சுதந்திரம் பறி கொடுக்கப்படுகிறது.

'அதிகாரம் என்பது ஒருவரின் புத்தியைக் கெடுக்கும்' என்பது ஆங்கில வாசகம். 'அதிகாரத்தை அறுப்பது மட்டுமன்றி அதிகாரத்துக்காக ஆசைப்படுவதே புத்தியைக் கெடுக்கும்' எனலாம். இந்த அதிகார ஆசைதான் அரசியல் கட்சிகளுடையவும், தொழிற்சங்கங்களுடையவும் சுதந்திர அடித்தளத்தை நாசமாக்கியுள்ளன. கட்சிக் கொள்கை, சூழ்நிலை, கட்டுப்பாட்டு மீதுக்கான தண்டனை—ஆகியவை ஸ்தாபனங்களின் ஆணையே அளிக்கத் தொடங்கிவிட்டன. பொதுவான சில இலட்சியங்களுக்காகப் பலர் கயேச்சையுடன் ஒன்று சேருவதற்கே அரசியல் கட்சிகள் ஏற்பட்டன. அவற்றை அவ்வாறே காப்பாற்ற வேண்டும். ஆனால் அதிகார ஆசை காரணமாகத் தலைவர்கள் சர்வாதிகாரத்தில் இறங்குவதால், சிறுபான்மை அப்பிராயம் அடியோடு நசுக்கப்படுகிறது. உண்மையும் சுதந்திரமும் நிலவ வேண்டிய இடங்களில் பொய்யும் அடக்குமுறையுமே காணப்படுகின்றன.

இந்திய ராஷ்டிரபதித் தேர்தல் குறித்து, "ஹிந்து" பத்திரிகையில் ஈ. சு. சத்தாஸன் எழுதியிருக்கிறார். இத்தேர்தலில் சட்சிக் கட்டுப்பாடு சக்தி தளர்த்த வேண்டும் என அவர் முடிவாக வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறார். பாரத தேசத்தின் தலைமைப் பதவிக்கு அந்தஸ்தும், சைக்கிளும், செனாரியங்களுமே உள்ளன. எனவே, இப்பதவிக்கு இரவரோ அதற்கு மேற்பட்டவர்களோ போட்டியிட்டால் அதில் தவறேதும் இல்லை என்கிறார் ஸ்ரீ சத்தாஸன். ராஷ்டிரபதியைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை பெற்ற அங்கத்தினர்கள் சட்சிக் கொள்கையோ, கட்சி

ஒப்பாடோ இன்றிச் சுதந்திரமாக வாக்குப் போட வேண்டும் என்கிறார். வழி காட்டலாம், ஆனால் வறுக் கட்டாயம் கூடாது! இரகசிய முறையில் வாக்குப் பதிவு நடக்க வேண்டும்-என்றெல்லாம் கூறுகிறார். அவரது போசனையை நான் முற்றிலும் ஆமோதிக்கிறேன். இவ்வாறுதான் ஒழங்குக் கட்டுப் பாடு, கட்டிக் கொடுக்க எப்பணத்தெல்லாம் முற்றிலும் ரத்து செய்வாவிட வேண்டும்.

அதிகாரத்துக்கு மேலாகச் சுதந்திரத்தை மறிப்பது சுதந்திரக் கட்டுரியே ஆகும். அரசாங்கத்தின் தலையிடுகளை எதிர்த்துத் தனி மனிதனின் சுதந்திரத்தைக் காக்க வேண்டும் என்று அடிப்படை தயிர, மற்ற அம்சங்களில் சுதந்திரக்காட்டி அங்கத்தினர்கள் கவச்சையாக நடக்கலாம் என்ற அக்கட்டு வெளிப் படைபலம் அறியத்தகுந்தது.

ராஷ்டிரபதித் தேர்தலில் இவ்வுரை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று சுதந்திரக்காட்டி தனது அங்கத்தினருக்குக் கூறாமாயினும், அங்கத்தினர்கள் தமது கவச்சைக் கு மானாக, கட்டிக் கட்டுப்பாட்டின்போதே வாக்குப் போட வேண்டும் என்று சுதந்திரக் கட்டி எதிர்பார்க்கவில்லை.

பொதுவான பிரச்சினைக்குத் திறம்படுவோம்: எல்லா அரசியல் கட்சிகளும், தொழிற்சங்கங்களும், தொழிலக வர்த்தக சபைகளும், அத்தந்த வந்தாபனத்துக்குள் பவலத்தக் கட்டுப்பாட்டையே மேற்கொண்டிருக்கின்றன. இது துர்ப்பாக்கியவசமானது. இந்த

முறையைக் கடைசி வேண்டும். தெரு மரங்கள் வெயில் களன்றி தின்ற போதிலும், ஐய சத்து எங்கும் பரவிக்கிளைகள் சுதந்திரமாக வளர வசதி தருவதைப் பார்த்து நாளும் படிப்பிசை பெற வேண்டும்.

தடைமுறைக்கு உதவாத உமது கொள்சுகவாய்தான் உம்முடைய கட்டி வளராமல் முடங்கியிருக்கிறது" என்று கண்டனக் காரர்கள் எங்கேப் பரிசாசம் செய்யதைக் கேட்க முய்கிறது. ஆயினும், உலகின் மிகப் பெரிய ஜனநாயகமாகிய இந்தியா எந்தென்றும் இன்று போலவே விடுவதானமில்லாமல் இருந்துவிடாது என்ற நம்புகிறேன். விவரலியோ, காலம் தவறியோ - எவ்ரு ஒரு நாள் - நம் வாக்காளர்கள் ஜனநாயகத்தில் அடிப்படைபலம் நலவறிவைப் பெறுவது நிச்சயம். அதன்பின், அதிகாரத்துக் காக்க சுதந்திரத்தை விடப் போ மறுக்கும் கட்டி நேச வாய்க்கில் அகற்றிய இடத்தைப் பெறும். அந்திய ஆட்சியிலிருந்து நாடு விடுதலை பெறுவதற்காக ஜம்பது ஆண்டுகள் போராடியோம். அது எப்போப் பட்ட விடம் மறிப்பதற்கு இயட்சியமோ, அதைப் போன்றதில் வந்தாபனத்தின் யதேச் சாதிகாரத்திலிருந்து தனிமனிதன் விடுதலை பெறுவதும். அந்த இயட்சியத்தையே அடித்தளமாகக் கொண்டு, அதிலிருந்து பிரிக்க முடியாமல் பிணைப்புக் கொண்டிருப்பது சுதந்திரக்கட்டி.

(1954-இ 'சுவரஜ்ய'யில் எழுதினது.)

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

பக்தவதூரிராமமணியின் மக்களைப் படைபெறுபுக்குப் பயிலுவிப்பதற்காக இரு பத்தத்து முழு - நேரத் தொண்டர்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றனர் என்று நாடியா மாவட்டத்தின் தன்னம்பாரித் தலைவர் ஸ்ரீ வேலாயுதன் சாட்டிஜி கூறுகின்றார். ஆயுதங்கள் சேகரிப்பது ஒரு ரிசமமான காரியமல்ல என்றும், அவற்றை உபயோகிப்பதற்கு மக்களைப் பழக்குகிற நமது காரியம் என்றும் அவர் கூறுகிறார். தன்னம்பாரி பணி அமைப்பில் எல்லா சாதுயங்களின் பிரதிநிதிகளும் இருப்பதாக அவர் தெரிவித்திருக்கிறார்.

கூட்டுத் பிறாணைச் சேர்த்த நூற்றைம்பது தன்னம்பாரிக்காரர்கள் கெரில்லாப் போர் முறையிலும், நாச வேலையிலும் பயிற்சி பெறுவதற்காகச் சேர்த்துக் கொடுத்திருக்கின்றனர் என்று மிகவும் தம்பகமாகத் தெரிகிறது என பிறாச் ராஜ்ய சட்ட சபை ஜனசங்கக் காரியத்திலி ஸ்ரீ ராமகிருபால் விந்தார கூறுகிறார். பிறாசின் கூட்டுக் கல்வியில் பக்தேதிரவகளை தன்னம்பாரியினர் அமைத்திருப்பதாகவும், இவற்றில் புதிதான ஆட்கள் சேர்க்கப்படுவதாகவும் அவர் தெரிவிக்கிறார்.

பி.வி.

ஆயுதப் பயிற்சி தந்து படைபெறுப்பதை வெளிப்படைபலம் ஆகாக்கித் வருகிற கம்யூனிஸ்ட்கள்த் தடை செய்வதற்குப் புதிதாகச் சட்டம் செய்ய வேண்டும் என்ற தீர்மானித்தது

யூனியன் உதவறை இலாகா, அபிதாடு-வலது - இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட்களுடன் இயக்கியவராகப் 'பெச்சு கார்த்தகை' நடந்துகிறது. இந்நியாவில் உள்ள எல்லாச் சட்ட அறிஞர்களின் உயக்களுக்கும் இந்தப் போக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கும்.

தீண்டாமை பற்றி ஒரு தனிமனிதர் கொண்டுள்ள - வெளியீட்டுள்ள - கருத்துக் காக அவர் மீது யூனியன் சர்க்காரின் விருப்பப்படி ஒரு ராஜ்ய சர்க்கார் குற்றம் சாட்டியுள்ளது. நீதிமன்றத்தில் உள்ள இயக்கியவராக நாள் ஏதும் கூறலாகாது. ஆயினும், தனிமனிதரின் அபிப்பிராயத்தைவிட ஒரு வந்தாபனத்தின் கொள் நிபட்டம் அதிக கவனத்துக்குரியது என்று எடுத்துரைக்க விரும்புகிறேன். பிறாநாத் தானடி விடுவதோடு மட்டுமின்றி, ஆயுத ரீதியில் போருக்குத் தயார் செய்து வருகிறது ஒரு வந்தாபனம்.

தாமதிப்பதிலுள்ள ஆயுதத்தை அரசாங்கம் கணர வேண்டும், காலதேவதைக்கு நான் குடுவிறான் உண்டு. எனவே அத்தத் தேவதை நுழைவிறப்போதே கிளைபைப் பிடித்துக் கொண்டாடத்தான் உண்டு. கிட்டி வீட்டாக அதன் பின்புறம் வழுக்கை; அதனைப் பிடிக்க முடியாது.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கிளர்க்களை அடக்கும் பொறுப்பை ஏற்க மழுப்பி வரும் யூனியன் சர்க்கார் ஆட்சி பீடத்தில் இனிமும் தடிக்க உரிமை கண்டா என்பதை



ஆசானின் அருள்மொழி

அம்மிகே! என் பேச்செல்லாம் உனது துப
மாகட்டும்; என் செய்கை யாலும் உனது முத்திரை
கயராகவும், என் சஞ்சாரமனைத்தும் உனக்குச் செய்
வும் பிரதட்சினமாகவும், தான் உன்பது உனக்கு
நிவேதனமாகவும், தான் சம்பரிப்பது உனக்குப்
பூஜையும் தான்காரமாகவும் ஆகட்டும். என்
ஆன்மாவை உன்மீடம் அர்ப்பணம் செய்துவிட்ட இத்
நிலையில் தான் அடைகிற இன்பங்கள் யாவும் உனது
பூரணவீன் அங்கங்கரமாகட்டும்.

ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டும். இப்பொழுத்போ
ராத்ரம் சர்க்கார்களிடம் தள்ளப் பார்ப்பது
செலிக்கத்தாகும். ஏனெனில், சில ராஜ்ய
சர்க்கார்களே இந்த நாச வேலைக்காரர்
களிடம் அதுதாபம் கொண்டிருப்பதோடு
மட்டுமின்றி, அவர்களை ஊக்கி வருவதாக
வும் நம்ப இடமிருக்கிறது.

இதற்குப் புதுச் சட்டம் வகுக்க வேண்டு
மெனத் தில்லி சர்க்கார் நினைப்பது அதன்
நிறையயின்மையாகவே அடைபடாமை. புதுச்
சட்டமும் ராஜ்ய சர்க்கார்களிடமிருந்து வரக்
கூடக் கூடாதுமாயின், அதுவும் ஒரு செலிக்
கத்தையாகும்.

சீக்கி

"சீனத்தின் தேவ தேவியைக் காண்கிட்டு
முடியாது. இவர்களில் மற்றெல்லாவற்றை
விட, புத்தனாலும்விடக்கூட, மக்களின்
பக்தியைப் பெற்றிருப்பது கருணையின்
தேவதையாகிய குவான் யின். மக்களின்
துயருற்ற இதயங்களுக்கு அமைதியும்,
நோயுற்ற உடங்களுக்கு இதழும் ஊட்டுவ
தற்காகச் சைக்கா விரித்துக் கொண்டு வரும்
தேவி அவள். அடிட, தசையின் சீன மக்கள்
அவள்பால் திரும்புகின்றனர். மற்ற தேவர்கள்
கொடுவல்லாம் ஒரு மொத்தமாகச் சேர்ந்
தால் இருப்பதைவிட அதிகமாக இந்த ஒரு
தேவதைவின் மூர்பே அதிகப் பிரார்த்த
னைகள் புரியப்படுகின்றன; அந்நிகையின்
சாம்பிராணி தூபம் போடப்படுகிறது;
அதிகம் பவிகள் இடப்படுகின்றன." - இங்
வாறு கமார் றப்பது வகுப்புகளுக்குமுன்
"ஆர்ய மாரீக்ஷம்" (Aryan Path) பத்திரிகை
யில் நெதர், நெதர், ஹாரிட் எழுதினார்.

குவான் யின் தேவியை ராமகிருஷ்ண பரம
ஹம்ஸரின் அன்னைத் தேவியை எனலாம்.

சீன மக்களின் கண்ணுக்கு நிறல், பக்தி
இவையும், கன்சுபூரியல் வகுத்த விதியின்
அவர்களுக்குள்ள சடுபாட்டையும் கண்டுகி
தைதின் ஒரு நிறம் அழித்து விடாது. கைத்
திர்த்தை அழிப்பதும், தேவியை நம்பிக்கை
அற்றதுமான கன்சுபூரியல் மாவை அகல்குத்
சீனர்களின் பண்புகள் மீண்டும் மீள்கும்.

சீக்கி

அமெரிக்கா தனது ராணுவச் செலவிக்
வது வரவராமாறு, எது நஷ்டகரமானது
என்பதை அமைதியாக மறுபரிசீலனை செய்பத்
தருணம் வாய்த்திருக்கிறது. அன்று ஆபதங்கள்,
ஏய் கண்கள் இவற்றுக்காக முடியவேண்டி

மக் செலவிலுவது புத்தமாய், அவ்வது தவரப்
படைகளும் கப்பற் படைகளும் நீண்ட கால
மாக உபயோகித்து வரும் "சம்பிரதாய" ஆபு
தங்களுக்குச் செலவிலுவது புத்தமாய் - இவற்
தில் எது அவசரமானது - இவற்றில் எது
அமெரிக்கப் பாதுகாப்புக்கும் உலகப் பாது
காப்புக்கும் உகந்தது என்பதை யெல்லாம்
அமெரிக்கா மீண்டும் சிந்தித்துப் பாரிக்க
வேண்டும். ஒரு சாமானிய யெனி மனித
னுக்கு இவ்விஷயமாக யோசனை ஒரு உரிமை
மேல்கூடாது, எவ்விதும், உபயோகிக்கப்படா
மடிக் இருக்கப் போகும் அன்று ஆபதக் குவிப்
புகளால் போட்டி போட்டுக் கொண்டு
அவையுக்கு மீறி இருதரப்புகளும் செய்கிற
செய்யி விவரித்தமே என்பதை எடுத்துக்
காட்ட வேண்டியதாகிறது.

சீக்கி

பிதேச்சாநிகாரக் கட்டுகன் ஆட்சி நடத்தும்
நாடுகளில் இறுதியில் ராணுவமே ஆட்சி
அநிகாரம் பெறுகிறது. நிர்ப்பந்த முறையையே
சார்ந்த ஆட்சி யிடம் ஏறிய ஒரு கட்டு,
இறுதியில் ராணுவத்தால் முறியடிக்கப்படு
வதைத் தவிர்க்க முடியாது. இந்தப் போக்கை
இப்போதே குவியாவிலும் சீனத்திலும் காண
முடிகிறது எனப் பார்வைவாணர்கள் ஒரு
கின்றனர்.

யாங்கொ செஞ்சுருத்தியில் நடத்த
மே தின விழாவிக்கு வழக்கமான தொட்டிக்
செங்கு தடைபெறவில்லை என்றும், அனி
வகுப்பு - ஆபதக் கட்டு - டாங்கிகளின்
உதவியை முதலியன இங்கே என்றும் கூறுகிறது
"தீயுளரக் கூடமில்லா வாசாத்திர சஞ்சிகை".

குவிப் ராணுவத்தின் மிகவும் சக்தி
பெற்றவிட்டதாகவும், எப்போது வாய்ப்புக்
கிடைத்தாலும் உடனே அவர்கள் ஆட்சித்
நடைமுறையைக் கைப்பற்றக் கூடும் என்றும்,
இது காரணமாகவே அவர்களுடைய மே தின
அனிவகுப்பு ரத்த செய்ப்பாட்டு விட்டது
என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர்.

சீக்கனம் காரணமாகவோ, அல்லது தான்
சமாதானத்தில் விருப்பம் கொண்டிருப்பதாக
உலகுக்குக் காட்டுவதற்காகவோ ராணுவ
அனிவகுப்பு எடுப்படிருக்கலாம் என்று ஒரு
மோலும் உண்டு.

எவ்விதும், மக்களின் கண்ணுள் ராணுவ
அநிகாரிகளின் முக்கியத்துவத் குறைக்க
குவிப் அரசியல்வாதிகள் விருப்பிவிருக்கலாம்
வன்ற ஒருத்தை ஒதுக்கிவிட முடியாது.

குளிர்காலத்திலும் சரி,
கோடைகாலத்திலும் சரி—
மர்கோசோப்
சுத்தம் செய்வதோடு மட்டும்
நிற்பதில்லை—
சருமத்தை பாதுகாக்கிறது.

ஏனெனில் மர்கோவில்
மட்டுமே வேப்பெண்ணெய்
சேர்ந்துள்ளது.



மர்கோசோப்

ஒரு கஸ்கத்தா கெமிகலின் தயாரிப்பு

“பிரிவுத் துயரால் வாடியிருப்பவர்
முதல் கவிஞன்! - அவன்
பெருமூலம் தோன்றியிருக்கும்
இதயகவியை?
பொய்வி கிழிவழியே போனால்
பெருக்கெடுத்திருக்கும் கவிதை -
அவனாறியாமல்”

ஆதி கவி இராமராமனும் பாடியதற்கு
இப்படி ஒரு வரணம் கொடுத்துச் செல்லும்
இயற்றியவர் ஸ்ரீ கவித்திராணந்தன் பந்த
எல்லாம் ஹிந்திக் கவிஞர்.
இயற்றிகள் செல்வம் கொழிக்கும் அவ்
பொயராணைச் சார்ந்த கௌலாலி எல்லாம்
காவியம் இன்றைக்கு எழுபது ஆண்டுகளுக்கு
முன் பிறந்தவர் இவர். கையா எழுபது ஆண்
டார் என்ற கையாப் பாஸ்கிள் போன்ற கள்
எல் கையர் இயலாத இதயம் பாடத்தொன்.
எழிற் செல்வத்தைக் கவர்க்கு வழக்கியி
இவர் பிறந்த எல்லையில் கொட்டிய இயற்கை
யாக்கி வளர்க்கலாக் கவிஞர்களுக்கு த.பொ
தரயாசிக் சிராட்டிப் பாராட்டி வேண்டி
எய்ந் பெராணையில் கவிஞர் பிறந்த ஆறு மணி
நேரத்துக்கெல்லாம் நல்லநெடுந்த அம்மையாய்
பிறித்துக் கொண்டுவட்டார் எழில் வளத்தி
றாபீட் இயற்றிக் அம்மையின் மருகியே
வளர்ந்த பாஸ்கிள் இயற்கையாகவே கவி
எல் எம் பெற்ற வளர்ந்து வந்தான்.

கருத்தாகக் கவரும் கவிஞர் செல்வன்

வறுமை பீடித்தாலும் கவிதை மிகவுக்கும்
அவருக்கு. காளிதாசனின் மோகனதாஸனும்,
சாருத்தவரூபம் அவனுக்கு இளம்பிராயம்
முதற்கொண்டே உயிருக்குயிராவ குயில்கள்.
அண்ணல் படிக்க அவன் கேட்டு அப்படியே
மெய் னறந்து எழுதலாம்; மனத் திரையிலே
கவிதை மோகம் குமிழும், அந்த மாதிரி
வேதாவிலேதான் ஒரு சமயம்....

“தம்பி! இது என்ன?”
“கடிதம்.”
“கடிதமா, கவிதைமா?”
“கவிதைக் கடிதம்!”
“எப்படித் தம்பி, கவிதை இப்படி எழுத
வருகிறது?”

“அந்தான் தெரியவில்லை, அக்கா!
கவிதைக் கடிதம் எழுதப் போனால் எழுத்
தெய், என் எழுத்து எப்படியெல்லாமோ
மெய் இப்படி எழுதினாருக்கு.”

“அருண்முக இருக்கிறதே!”
தம்மகன் அளித்த கவிதைத் தம்பி
கவிதாணம்.

அந்தத் தம்பி பள்ளிய் படிப்பை முடித்
துக் கொண்டு, நியோஸ் சென்டிரல் கல்லூரி
யில் இண்டர் படித்துக் கொண்டிருந்த
பொழுது....

1919ஆம் ஆண்டு அது.
காத்தியடிகள் அவரகாரத்துக்கு விஜயம்
செய்திருந்தார். ஒரு கூட்டத்தில் நாட்டு

தலைமையை விளக்கி, “கல்லூரிய் படிப்பை
நாட்டுப்பணிக் காகத் துறக்கத் தவிராக
இருக்கும் மாணவர்கள் கையைத் தூக்கும்
கள்!” என்றார்.

காத்தியடிகளின் உருவத்தைக் கண்டதும்
அருவக் கற்பனையில் ஈடுபட்டு விட்டிருந்து
கவிதாணம், காத்தியடிகள் என்ன சொன்
னார், ஏது சொன்னார் என்பதைக் கவனிக்க
வில்லை. கற்பனையிலே அளரக் கண் மூடி
அளரக் கண் நிறத்திருந்த கவிஞரின் கையை
நாடு கை தூக்கிப் பிடித்தது, அது கவித்திரா
ணந்தன் பந்திப் சகோதரர் தேவநந்தன் பந்தின்
கை. இதில் வேடிக்கை என்னவெல்லாம்,
அண்ணலின் கை உயரவில்லை, இப்படியாகக்
காத்தியடிகளோடு தொடர்பு கொண்ட



கவிஞர் தம் கவிதைகளால் காத்தியடிகளைக்
களும் பெருமையாய் பெற்றார்!

காத்தியடிகள் மட்டுமேயல்ல, கவிதாசன்
டாருரின் கவனத்தைக்கூடக் கவர்த்த
பெருமை ஸ்ரீ பந்துக்கு உண்ட.

கவித்தி நொழியில் அகத்துறை இடைவெத்
தில் புதிய கவிதைகள் புதுத்திய புதி
பந்த, “சொய் வரதம்” என்னும் கவிதை
வழிக்கு வழிகாட்டியெனப் பெயர் பெற்ற
வர். எழில் சொந்த கட்டு, கருத்தாழம் ஆகி
வற்றுக்கு இவரது கவிதைகள் ஓர் எடுத்துக்
காட்டு.

காத்தியப் பந்தி ஓரிடத்தில் வேடிக்கை
யாகக் குறிப்பிடுகிறார்:



“இந்த நாடி பாதிநேரமாகிவிட்டது தண்ணீர் பிடித்து வைத்துவிட்டி வாராகைய. கண்ணாடி போட்டுறோம், பிறகு நீங்கள் குடிப் போனோம்!”

“இந்தக் காதலே புது கோணம்! அந்த வித்தைவை என்னவென்பது? தேருக்கு நேர் பார்த்தக் கூடாது? உடைக்கல் நேரக் கிழைதான் கோடி இன்பத்தைக் காண்கிறது. விவாக விவாக தெருவுக்குறது. தேருக்க நெருக்க விவாகி விவாகாடுகிறது! குலம், நெருக்கிரம் வாராகம் தன் தாகத்தைத் தணித்துக் கொய்கிறது. அப்போம் பார் விட்டிய நீர் அருத்தியேன் என்று கேட்பது!”

இப்படிச் கூறும் பொழுது குத்ததையும் துன்பத்தையும் படிப்பவர்கள் கண்ணெதிரே நிற்பார்கள்!

இப்படியெல்லாம் எழுதின கவிஞர் கவிமரர் 1875-ம் ஆண்டு அக்டோபரில் தங்கியிருந்த பொழுது பல மூன்று சேதிக்கு அளவாளியிருக்கிறார்; அவர் கவிதைவை இவர் கேட்க, இவர் கவிதைவை அவர் கேட்கக் கதை வளர்கிறது. ஒரு நாள் டாலர் கூறினார்: “பந்தர்! நீங்கள் ஏன் சாத்தி நெருக்குக்கு வந்து தங்கக் கூடாது? அங்கே உங்களைப்போல், உங்கள் அத்தனை வயதில் எத்தனையோ அழகிய பெண்கள் இருக்கிறார்கள்!”

ஸ்ரீ பந்துக்குக் கவிமரரின் இந்த வேட்கத்தைப் பேசக் கூடப் பொருள் விளங்க வில்லை.

ஒரு வேளை, “முத்துக் கவிஞன் பிச்சுத் துயரால் வாடிவிடுபவன். அப்போது காவியம் பிறத்திருக்கும்” என்று கவித பந்த் தமது காவியத்திலே காதல் நபத்தைக் கவிதைமாகக் கொண்டு வருவதை கீழ்க் குடிக்கக் கவிஞருக்கு அருவாயம் அவசியத் தேவையில்லை; அவர் உயிரியே சிறந்த தோர் அதுபவம் என்பதைக் கொள்ளாமல் சொல்லிக் காட்டிவிடுப்பாரோ?

ஆம், கவி பந்த் இதுவரையில் கவியான மாகாதவர்; கட்டைப் பிறும்மசார். அப்படி யிருக்கும் பொழுது அவரது கவிதைகளின் அருபவமா போகிறது:

“ஏன் நீங்கள் மனம் செய்து கொள்ள வில்லை? அதுபவம் மேலிட்டால் இன்னும் கவிதை தன்னுக் விடுவீம்!” என்றாராம் தங்கள் ஒருவர்.

“நான் தியானம் செய்து கொள்ள வேண்டாம் என்று கவிராக்கியமாக இல்லை. இவ்விதமான இவ்வறம் தடந்த வேண்டும் என்றுதான் ஆசைப்பட்டேன். ஆனால் நனும் பந்தியில் பல தொக்கியோர்! எனது என் திருக்க சோத்து கதத்திரங்கள் பறிப்பாறின்; போன் செருக்கை மீட்டு தங்குதப் பொருள் சேர்த்துத் திறமையே செய்து கொள்ளலாம் என்று இவ்று வரை ஒட்டிவிட்டேன், இனி மேல் இத்தக் கிறவன்...”

இப்படிச் சொல்லும் கிறவர் இப்பொழுது தான் கார் ஓட்டக் கற்றுக் கொள்ளுகிறார்!

“உமக்கு ஏன் ஐயா இந்த கவியின் போய் இந்த ஆசை?” – இப்படிச் கேட்கிற கவிமரர் பார்த்து, “ஆசைக்கு ஒரு நகர், திரை மூடி உண்டா? தங்குதக் கற்றுக் கொண்டு உங்களை பெருமாய் காரிய அங்குத்துப் போகிறேன். இவ்வியா பாடுவான்!” என்பதற்கு.

காழ்ச்சை மூழும் கவிதைக்கே தம்மை காப்பாணித்துவிட்ட ஸ்ரீ பந்தின் பெயரைக் கூடக் கொண்டு ஏறக்குறைய நூற்பது தாங்கள் வாழ்கின்றன. அவற்றில் மூப்பது சேவன் பகுதியைச் சேர்த்தவை.

சாயாங்கதம், ரதன்கவ வாதம் என்று கருவாக்கும் அகத்தனாபின் மூலம் ஆக்கினை துன்பியே மூலமேற்றம் என விளையும் கவிஞர், எப்பொழுதும் ஆசைதமாக இருக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறார். ஆசையும் பிறும்மத்தின் கவித்து விட்டால், அப்போதும் ஆசைத் தம் மிட்டுமோ, மிட்டாதோ?

இப்படி ஓர் ஐயத்தைக் கெண்டியாகி, ஒன்றி உயர்த்து எழுப்பும் கவிமரர் கறுவது போகக் கூறுகிறார்: “நாங்கள் ஓடிப்போய்க் கொண்டவம் பார்த்துவிடக் கூடாது. அருள் கணையைப் பார்த்தும் ஆசைகள் நாள்கள் தினம் தினம் மூர்மேறிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். அதுவே ஆசைதம்.”

இப்படிச் கூறும் கவிஞரால் இந்த உலகத்தை மறக்க முடியவில்லை. நிறைச் அருமை செவியினித் தெரியும் என்னும் பழ மொழிக்குப் புது மெருகிட்டு, “துயரமில்லா விட்டால் அத்தனை கவிதையும் அரசமற்றவை. கண்ணின் தி வாழ்வை கவையாடுகிறும்” என்பதற்கு.

இது போன்ற குத்துக்கவிதைக் கவிதையாக வடிக்கும் கவிஞர் பாரத அரசாங்கத்தின் ராள் “பத்ம பூஷன்” விருது வழங்கப் பெற்றவர்; கவிதைய அகாதமியினால் பரிசுடன் வழங்கப்பட்டு, கௌரவ அங்கத் தீராகவரும் பிபிசிக்கப்பட்டவர். இதுபோல் இன்னும் எத்தனை எத்தனையோ பரிசுடன் பெற்றவரை இவ்வாண்டு. ஸ்ரீ சாத்தி பிரசாத் கவுன் திறமைய பாரதிய குண பீடத்தின் ஒரு உயர் மூலாய்ப் பரிசு தேடி வந்துள்ளது. “சிறப்பர” என்னும் கவிதைத் தொகுதி ஸ்ரீ பந்தை இந்தக் கௌரவத்துக்கு அளக்கி வுள்ளது. அவர் இவ்விவியப் பணி மேலும் ஒங்க வாழ்த்துகிறோம்.

—ரா. வி.



வது



ஆண்டு ஆரம்பம்!

மயிலையில், பட்டு சேலைகளுக்கு எந்தே அளக்கப்பெற்ற இந்த ஷோ - ரூமுக்கு 5 ஆண்டுகள் வெற்றிகரமாகப் பூர்த்தி யாகி 5-வது ஆண்டு 17-6-69 துவங்கி என்ன இத்தருணத்தில்,

● வாடிக்கையாளர்களுக்கும் எமக்குப் பெரிதும் ஒத்துழைப்பு அளித்த விவாபாரிகளுக்கும், எமது மனமார்த்த நகரிலையத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

● அடுத்து, எமது ஸ்தாபனத்தில் புனி யாற்றும் ஷாபிரர்கள், கிப்பந்திகள் அனைவருக்கும் — முக்கியமாக சேலைக்கொள்கை நிறம்பா — மணியாற்றியதற்கு எங்கனது பாராட்டுகல் உரியவதாகும்.

● கற்பகம், இத்திரா, செயமான மற்றும் நல்வரி, ஆகிய 4 புதிய படைப்புகளைத் தங்களுக்கு அறிமுகம் செய்து, பட்டுச் சேலை தயாரிப்பில் ஓர் புதிய திருப்பத்தை உருவாக்கி

யதற்கு தயானது அமோகமான வரவேற்பும் பிராதுரவுமேதாம் தூண்டு கொள்கை விளக்கியது.

● சேலைகளைத் தேர்ந்தெடுத்ததின் தங்களை தங்கள் இல்லங்களில் நரங்கனே கொண்டு செர்க்க வாதி அளிக்கிறோம்.

● செல்பு எடும் வெலிழர் அன்பர்கள் சேலைகளைத் தேர்ந்தெடுத்ததால் வி. பி. பி. எழும் அழகுபி ளைக்கிறோம். இந்த லீலைக் இல் வுபாரிசாம் அங்கு கிடைக்காது.

● எமது செர்த்தத் தறிகளில் தரமான பட்டில், உயர்த்த ஸ்ரிகையுடன், எமதுமேத பாரவையில் அசல் பட்டுப் புடவைகளைத் தயாரித்து உற்பத்தியாளர்களின் விவகரே வழங்குகிறோம்.

● தரமான சேலைகள், திரவாரான லீலை மற்றும் வாடிக்கையாளர்களின் நிரப்பி இவை களை எங்கள் விவாபார நோக்கு!

நல்லி சில்சுஸ்
பட்டு சேலைகள்

... 30 இணையற்ற பட்டு சேலைகளுக்கு மட்டுமே பித்தியகமான ஷோ - ரூம்

82, ராயப்பேட்டை ஹை ரோட்,

போன்: 74862

லஸ் மயினாப்பூர் செனனை-4

— எமது துணை சேப்பன் தலைத்தந்த உதயம் செய்யுங்கள்! —

நல்லி சில்சுஸ் பரூரஸ் ஹால் (போன்: 78444)

பரூரஸ் ஈற்றும் பாள்ளி ரக பட்டு சேலைகளும் எல்லா சேலைகளுக்கும் மாட்சிஸ் சோளிகளும் கிடைக்கும்

முத்தான முத்தையன்!

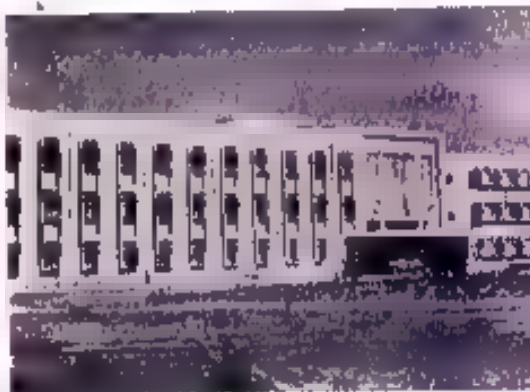
ராஜலக்ஷ்மி ராமமூர்த்தி



- திரு முத்தையன்.
- தொழிற் பட்டணம் - கிண்டி யொழி இயற் கலஞ்சரி.
- தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்குனர் அலுவலகம், சென்னை.
- கவர்னர் திரு கலெக்டரேக்டுடன் திரு முத்தையன் உரையாற்றுகிறார்.
- திரு முத்தையன் குடும்பம்.

தேவர் சென்னை மட்டுமல்ல; தமிழ் நாட்டையே தொழில் கல்குளிகள் மயமாக்க மாற்றிய பெருமை, தொழில் நுட்பக் கல்குளிகளின் இயக்குநராக இருந்த திரு முத்தையனையே சாரும், ஆசிரியரையே பெரிதான் ஒரு 'டெக்னாலஜிகல் கார்ப்பஸ்' சென்னைவிய்தான் உள்ளது.

கமார் பத்தாண்டுக்கு முன் அடைவாற்றிலிருந்து ஊதாப்பேட்டைக்குச் செல்பவர்கள் காட்டும் பிரதேசத்துக்கு இடையே காவி வண்ணத்தில் ஒரு கட்டிடமும் மணிக் கயிறும் தேவாருவதைப் பார்த்திருப்பார்கள். அதுதான் இத்தியாஸியேயே பழையபயான கல்குளிகளில் ஒன்று என்கிற பொறியியற் கல்குளரி. இன்று அந்தக் கல்குளியைக் கற்றிலும் புதுமைவீசு பொவிமோடு மயம் சிருஷ்டித்தது பொய் பல



ராசரினாகக் கமினிஸ்ட்ஸ். காடுகள் கட்டிடங்களாகவும், புதர்கள் மல்கெனிகளாகவும், மரம் கொடிகள் புத்தசெய்களாகவும் ஒன்றையொன்று மாளதகள் ஒரொருக் காலைகளாகவும் காட்டு வளிக்கின்றன.

திறமையுமி துணிவும் கைவரப்பெற்ற திரு முத்தையன் தம் கட்டிட வேலைகளில் தயிர் திறப்பைக் காட்டும் வகையில் என்ஜினியரின் கல்குளியை ஒட்டிப் பிருமிமாண்ட மான் கல்குளியை காட்டித் தட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கு.

இவர் நிர்மாணித்துள்ள தொழில் நுட்ப இயக்குநர் தலைமை அலுவலகம் கட்டிட அமைப்பில் தமிழகத்திலேயே மிகச் சிறந்த அலுவலகமாகத் திகழ்கிறது. அதில் இயக்கொடு பிரிவுக்கும் இடையேயே அடுக்களங்கள் அமைத்துக் கொடுத்திருப்பது பழையபயான ஒன்று. கேண்டோர் எவர்க்கும் இந்த அலுவலகத்தைக் குடும்பக் கடைவிலிருந்து குமாஸ்தாவின் கிளைகள் வரை வில் கக்கறை காட்டி ஒழுங்கு செய்தார் முத்தையன்.

கட்டிட முறையில் மேல் நாட்டும் பாணியைக் கடைப்பிடிக்காமல் நமது தப்ப வெப்பங்களுக்கு ஏற்ற வகையில் மாற்றி அமைப்பார். கட்டிடத்தின் உள் அமைப்பும் சென்கரியங்களுக்கும் சரிவர அமைப்பும் பெற்றும் வெளிப்பறையும் தானாக அமைப்பும் என்பது அவரது கருத்து. முகப்பை மட்டும்

அழகுபடுத்தி விடுவதில் இவருக்கு நம்பிக்கை இல்லை. விடுதியைறையில் மாணவர்கள் எத்தனைபேர் தலை வைத்துப் படுத்தால் நல்லது என்று திட்டமிட்டு அந்தப் பக்கமே ஜம்னாவை வைத்து விடுவார்.

இவரது கட்டிட சாதனைகளை உணர்ந்து கொண்ட பெறு பல சந்தாபனங்களும் தங்கள் கட்டிடங்களில் நிர்மாணிக்கும் பணியை இவரிடமே ஒப்படைத்துப் பல கடைபிடித்தன. இவரைப் பாராட்டுவதாக மீதியுக்கு கொண்டு இவரை ஷாஜஹான் என்று யாரோ வர்ணித்தார்கள். இதனால் இவர் பெருமையடைவதில், வேதனைடைந்தார். தாஜ்மஹால் கட்டிடக் கலைச் சிறப்புக்களுக்கு உதவிடமாக்கத் திகழ்வது தான். ஆனால் முத்தையன் கட்டிடத்தெய்வக் கலைத் தாஜ்மஹால் விடப் பங்காவிரம் மடங்கு நாட்டுக்குப் பலம் விளைவிப்பன அல்லவோ?

தமிழகத்தில் முதல் தொழில் நுட்ப இயக்குநராகப் பதவி ஏற்றவர் திரு முத்

துக்குதன். இவரது உழைப்பின் வெற்றியாகத் தற்போது 12 பொறியியல் கல்லூரிகளும், 36 பாவிடெக்ஸ்களும் உள்ளன. மேற்படி கல்விக்கூடங்களில் தற்போதில் எண்ணிக்கை ஏழ் ஸ்தானிய 600 விருந்து 2500 ஆகவும் 800விருந்து 4800 ஆகவும் உயர்ந்துள்ளது.

பொறியியல் நிபுணர், ஸ்ரீபொக்குக் கல்வி வான், சிறந்த நிர்வாகி, ஆராய்ச்சி வல்லுநர் ஆகிய எல்லாம் ஒருங்கே அமைப்புப் பெற்ற திரு முத்தையன் தல்வதென்று முடிவு கூட்டும் காரியங்களுக்கு எத்தனை இடைவெறுகள் வந்தாலும் தொடர்வி என்று அரேக்கதவாக ஒதுக்கி விடாமல் காதித்து விவதறி வான்வார்.

வடிக் ஒரு மணிவிருந்து இரவு ஒன்பது மணி வரை தம்மைத் தம் பணி களுக்கு அர்ப்பணித்து நின்ற திரு முத் தையன் எவ்வ மக்கள் கூட இவர்பரகக் கங்கு பேசி விட முடியும். நாமராகக் காரி வத்ததைக் காதிப்பதில் வல்லவார், விரட்டவில் காதிக்காததை அன்பில் காதித்து விடுவார்.



தையன், பொதுக் கல்வியில் ஓர் அங்கமாக இருந்த பொறி இவன் துணைவரையும், தொழில் துறையிடமிருந்த பாவிடெக்ஸ்க் கையும் ஒருங்கிணைத்து அதன் தலைமையை ஏற்றுச் சிறந்த வகையில் நிர்வகித்துக் காட்டினார். மதுரை பக்கலைக் கழகத்தில் எஸ்.ஜி.ஸி.யில் போர்டின் தலைவராகவும், சென்னை - மதுரை பக்கலைக் கழக சிஸ்டி கேட் உறுப்பினராகவும், ஐ.ஐ.டி.யின் நிர்வாகக் குழு உறுப்பினராகவும் பணிவாற்றினார். இவரது தலைமையில் சிறு தொழிற் கல்வி தமிழகத்தில் வியத்தல் வளர்ச்சி கடைபிடித்தது.

அவ்வ இத்திய நிலையில் பொறியியலாளர் வளர்ச்சி இயக்கத்திற்கு 1.6 ஆக இருக்க, தமிழகத்தில் மட்டும் வட்டத்துக்கு 3.7 ஆக உயர்த்திய பெருமை இவருக்கு உண்டு.

இவர் தமிழகத்தில் முதல் கட்டிட ராகப் பதவி ஏற்றபொது 1 பொறியியல் கல்லூரிகளும், 9 பாவிடெக்ஸ்களும் தான்

தாம் போடும் வரை படங்களில் உள்ள குறைகளைக் காண்பித்துக் கொடுப்பவர் களுக்குத் தமது ரகசிய நிலையில் தங்கள் மீய் போர்டுத் தருவதாக அங்கீகரிப்பார். ஒரு காதாரண ருபாக்கவகையையும் அங்கப்படுத்தி அவசியம் தோன்றும் கருத்துக்களை வர யேடுவார்.

தேர்வு முறைகளில் ரகசியங்களைப் பாது காக்கப் புதிய முறைகளைக் கையாண்டவர், வினாத்தாண்டிப் பார்த்தும்பொது கண்க்கள் எத்தனையைச் சேர்ந்த பாட்டி திட்டம் என்பது பெரோட்டமாகத் தெரிவாது. ஸ்டைட் தாண்டிப் பொய்ய் பாதுகாப்பு தெய்வம் (Dumny Number System) என்ற முறைகளைக் கையாண்டு வாரும் திருத்த

பலர்மீது அந்நாள் வன்மைப் பந்தாடும் செய்தார். தீர்மானங்களை அமைப்பது சம்பந்தமான கடிதப் போக்குவரத்துக்களை மிகக் குறைத்த அளவே பயன்படுத்தி, தேர்தல்கள் மிகச் சமீபத்தில்தான் ஆய்வாளர்களை அமைப்பார். தேர்தல் முடிவுகளை வகைப்படுத்தும் கமிட்டித்தரையும் உபயோகித்துச் சரிபார்ப்பார். கமிட்டியிடம் நல்ல மாத மாணவர்களின் மார்க்குகளை அச்சிட்டு வழங்கச் செய்வார்.

1962ம் வருடம் நடத்த ஒரு நிஷ்கிரி அலரது விவரங்கடும் இங்கு உணர்ச்சிகடும் ஏடுகடும் காட்டின விவரங்குறித்து.

பொறியியல் கல்லூரியில் செரும் இண்டர் கலு நடத்து கொண்டிருக்கும் காலம், ஒரு நாள் வெளியூரிலிருந்து வந்த ஒரு வயல் முத்தையன் வீட்டு வாரஸ்புதம் சேதமிட்டு அழைத வள்ளன் அலரதுப் பார்க்க வேண்டும் என்று நின்றுன். விழிப்படைத்த முத்தையன் வெளியே வந்து வாய்க்கிடம் விஷயம் என்னவென்று கேட்டார். வந்திருந்த வயல் அன்று காணியில் தனக்கும் பொறியியல் கல்லூரியில் இண்டர் கலு இருந்ததென்றும், தன் தாயார் இருந்த வீட்டே, சென்னைக்கு குறித்த தேர்தலில் வரமுடியாமல் போய்விட்டதென்றும், அப்படி வராமல் போய்விட்டதால் தான் ஓர் சேதப்படுத்த இருந்த வீட்டதானவும் கூறி வருத்தி நின்றுன். முத்தையன் அவனுக்கு நூதல் கூறி பச்செரு தான் அவனுக்கு இண்டர் கலு சேதப்பட்டு தருவதாகச் சொன்னார்! அந்நாடு நிதனமல் துக்கிட கொள்வதற்குத் தம் உடல் வலையிலே பதவி வக்கிரத்த வகையாக வந்து தந்த இரவு தம் வதையும் வெறு தர சொன்னார். பின்னர் நடத்த இண்டர் கலு கில் அந்தப் வயல் கல்லூரியில் சேர்த்தேத்தெடுக்கப்பட்டார்!

இரு மூலத சென்னைக் வேலை பார்க்கும் போர்ட்டர் குறவரின் மகனுக்கும், வார்பு ரேஷனில் வேலை பார்க்கும் பீழன் குறவரின் மகனுக்கும், பொறியியல் கல்லூரியில் சேர்ச் செயல், கொம்புத்தூர் கல்லூரியில் இடம் தரப்பட்டது, குதல் வகுப்பு, இரண்டாம் வருப்புப் பெத்தவர்களை எல்லாக் கல்லூரிகளுக்கும் எம்மாசுப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கும் வழக்கத்தால் மேற்கண்ட ஊர்களில் அவர்களின் போடும்படிபாவி விட்டது. மேற் கண்ட ஏழைப் பணியாளர்களின் வாயன்னை இருவரும் தாங்கள் வெளியூரில் தொடர்ந்து சம்பி வந்த இலவாதென்றும், கம்பிவை விட்டுவிட வேண்டும் என்றும், சென்னை வேலை கொடுத்தால் தொடரவாம் என்றும் கோரினல் விடுத்தனர். இதற்குச் சென்னை முதல் இரு முத்தையன் அவர்கள் மிகவும் உறுதியாக விடப்பட்டுத் தன்மில் தந்த உறுதியைப் பிழிவிட்டு விவரம் பீழன், போர்ட்டர் என்ற குறியைப்படுத்தித் தன்மில் எப்படி அவர்களை வெளியூரில் போட்டார்கள்? அவர்கள் உணவுக்காக கஷ்டப்படுகிற நிலையில் உள்ளவர்கள்; வெளியூரில் போய் உணவுக்கும், விடுதி வாடகைக்கும் எவ்வாறு பணம் தர

முடியும்?" என்று வந்தது கொண்டார். பிறகு அந்த மாணவர்கள் இரண்டாம் ஆண்டுப் படிப்பைச் சென்னைப்பேயே தொடர அனுதி அளித்தார்.

அந்நேரம் செவ்வந்தர்களின் பிள்ளைகள் படிக்க வேண்டுமென்றும் "பணவசதி உள்ளவர்கள், வெளியூரில் போய்ப் படித்தால் என்ன?" என்று கூறிவிட்டு, வெளியூர் செல்ல இயலாத ஏழை மாணவனுக்கே உண்ணியல் படிக்க முத்தையன் தந்து உதவுவார்.

ஏழைக்கு இரண்டும் இவரது உபகவத்தைக் காணமுடிக் கவத்துக் கொண்டு, பதார்த்த உத்தரம் சேர்த்த குடியாண்டவரின் மகன், தான் ஏழை என்றும் கொம்புத்தூருக்கும் சென்று படிக்க இயலவில்லை என்றும், கிண்டி பொறியியல் கல்லூரியேயே இடம் வாந்தித் தந்தால், சைதாப்பேட்டையில் தன் தன் சோத்தக்காரர் வீட்டில் தங்கிப் படித்துவிட முடியும், விடுதிச் செலவும் கீழ் வாசலு என்று வேண்டிக் கொண்டார். அதற்கு வறக்கம் போல் முத்தையன் வயலித்து விட்டார். ஆனால் சில நாட்களில் பொறியியல் கல்லூரியில் முதன்வகுப்பு மேற்படி வாய்க் கித்திவி சேர வகுப்பு போட்டார். இங்கு இடவாத்தல் வேண்டிய பெரும் மாணவர்களுக்கு க்குறிதில் சேர அனுமதிக்கியதானல், கல்லூரி முதல்வி, முத்தையனிடம் இது பற்றித் தெரிவப் படுத்தினார். கோபம் இவரதென்ற அறிவாத முத்தையன் சொந்திதெய்க்கு அந்த மாணவன் அழைத்த வரச் சென்றார். "வெளியூரில் சென்று ஊர்வடம் லேப் பணம் இடம் வந்து சொல்லி விட்டு, சைதாப்பேட்டையிலிருக்கும் உறவினருடன் தங்கிப் படிக்கப் போவதாகக் கூறி, ஈர்தம் கேட்டு வந்த உங்கு, கிண்டி க்குமே தான்வடவில் சேர பட்டும் நிபசென்ற பணம் எங்கு வந்தது? இங்குப் போய் கூறிய உங்குக் கல்லூரியில் இடமே கிடைவது, போ!" என்று விஷயம் சொடுத்த கொண்டார்.

அத்தப் வயல் தாயென்று அவர் வாய்க்கில் கிழந்து விட்டார். "என்னை மன்னித்து விடுங்கள்! தெரிவாமல் சென்று விட்டேன்!" என்று அவர் கூறவும் அவர் மன்கில் மறுத்து விட்டார். அந்த மாணவனும், காணியிலிருந்து, மாலை வரை அவர் அழைக்கு வெளியேயே உட்கார்த்திருந்த தான், முத்தையன் தம் உதவியாளருடன் வெளியே வந்த சமயம் அவர் எழுந்து பரிதாபமாக நின்று, "இனி இப்படிச் செய்ய மாட்டேன்" என்று மிகவும் செவ்வடிக்க கொண்டார். இதற்குள் சமீபத்தில் இரண்டாம் தே. "சென்னை விடுகோம்" என்றதில் பேசியதான் முத்தையன் கொழும்பு சேர்த்த தனித்தது. "உவ வாழ்வில் போய் கொவது இதுவே காட்டித் தடவையாக இருக்கட்டும்" என்று அறிவுறுத்த அவன் அனுப்பி வைத்தார்.

சேப்பாக்கத்தில் பொதுப் பணித் துறை அலுவலகத்திலிருந்த போது, அவரிடம் ஒரு வயதான பீழன் இருந்தான். ஒரு நாள் அவன் அவரிடம் வந்து நெடுஞ்ராமச்சிவட, உரல் காலில் கிழந்தான். "எழுந்திருப்பா!"

தீ எங்கே விடப் பெரியவர், என் உயிர் விழுவதாவது?" என்று பதறி விட்டார் முத்தையன்.

"நம்ப மீ. டிஎன்.டி. காமப்பலுண்டியே நாயகன் தும்பிடுகிற பிவிசைமார் கோலிங் எடுக்கச் சொல்லுங்க ஐயா! எப்படியாவது கோலிங் எடுக்காமல் பார்த்துக்கொளும்!" என்று முறைவிட்டான்.

கண்ணமயான ஒரு பத்தி உண்டதின் புகம்புலுக்குச் செவியலத்த திரு முத்தையன் அந்தக் கோலிங் தீயப்பெருச் செய்தார். அது மட்டுமல்ல, ஒப்பொரு விதாயன் சந்தர்த்தியன்றும் அந்தக் கோலிங்கு அவர் விதாயம் சொல்லத் தவறுவதென்கிறேன்.

தொழில் முறையில் இவர் ஆற்றியுள்ள சாதனைகள் மெச்சி 1969ம் ஆண்டு குடிசைகளைத் திறந்து இவருக்குப் பாரத அரசாங்கம் பதவிப் பதவி என்று விருது கொடுத்துக் கௌரவித்தது. அப்போது தம்மைப் பாராட்டிய வர்க்கிடில் அவர், "நான் இன்னும் அதிக வேலை செய்க வேண்டும் என்று ஞாபகப் படுத்திக் கொண்டே விருக்க எங்கு இந்த

விருதைத் தந்திருக்கிறார்கள்!" என்று சொன்னார்.

அவர் கடைசியாகக் கலந்துகொண்ட சோடையப்பக் கட்டத்தில் தமிழகத்தின் கவி, அதன் தரம் எப்படித்தான் உணர்ச்சி சரமான் பேச்சில் ஈடுபட்டார், சிறிது நேரத்தில் கெஞ்ச வளி ஏற்பட்டு, உடனே ஆய்வுத்திட்டம் எடுத்ததைக்கு அனுமதிக்கப் பட்டார். அப்போதுகூட அவர் தம் தீய மன்ன அதிகாரிகளுடனும், சிப்பந்திகளுடனும் உத்தியோக ரீதியில் முக்கிய பிரச்சனைகள் குறித்துப் பேச விரும்பினார்.

உழைப்பு, உழைப்பு என்று துடித்த அந்தத் துடிக்கம் ஒன்று விட்டது. அவரது திட்டங்களைத் தீட்டிக் கொண்டிருந்த நேரமும் தீன்று போயிற்று. அவர் பிரிவு குறித்து கவலாத மனமில்லை.

தீண்ட வாழ்வு திறந்த வாழ்வாவி விட்டது. திறந்த வாழ்வோ தீண்ட வாழ்வைவிட மேலானது. இந்த வகையில் திரு முத்தையன் பாக்கியவாசி!

உருவத்தில் எளியவர்; உள்ளத்தால் உயர்ந்தவர்

டாக்டர் ஜாமிர் ஹுஸைன் பேரிலேயே படிப்பது முடிந்ததுக் கொண்டு இந்தியாவுக்கு வந்ததும் கல்யாணசிகா கல்வகா சாலை மாதம் அறு நூறு ரூபாய் சம்பளத்தில் வேதியியல் குழுவிற்கு. ஆனால் டாக்டர் ஜாமிர் ஹுஸைன் மாதம் முந்தியது ரூபாய் சம்பளத்தில் ஐயியா மிலியா கல்வித் துறைகளில் வேதியியல் குழுக் கொண்டார். ஐயியா மிலியாவின் தீய தீயணை மோசனமிலிவத போது அதை விட்டுப் போவாய்க் அவர் மாதம் எழுபத்தொன்று ரூபாய் சம்பளத்தில் வேதியியல் குழுக் கொண்டார். மேலும், 1940ம் வருட இறுதியில்தான் ஜவாஹர் லால் நேருவின் வற்புறுத்தலின் பேது அலிகார் சர்வகலாசாலைகளில் உய அத்தியட்சகர் பதவியை மெற்கொண்டார்.

பொதுவாகவே டாக்டர் ஜாமிர் ஹுஸைனுக்குப் பிரச்சனை செயல்பட பிடிக்காது. 1961ல் அவர் உதவி ஐந்துபதிலாக இருந்தபோது, புத்த ஐயத்தினால் ஒட்டி தடக்கிவிடுத்த கன மலோதலை விழாவை ஆரம்பித்து கைக்கத் திவன் தீர்வாகத்தினர் அவரை அழைத்திருந்தனர். அவ்வழியில் டாக்டர் ஜாமிர் ஹுஸைன் ஒரு தீயத்தீய மின் மீது ஒட்டிக் கொண்டார். கூறிவிருந்தார் - அதாவது விழாவில் அவர் போகமாட்டார்! நிவாகிகள் ஒட்டிக் கொண்டனர், ஆனால் நேரே விழாவுக்குப் போனதும், நிவாகிகள் அவரை இரண்டு வார்த்தைகளையும் பேசுமாறு வற்புறுத்தினர், என்ன செய்வார், பாலம்? எழுதிவிருந்தார், பின் வருமாறு கூறினார்:

"மரம் எவ்வாறுக்கும் தீயத்தத் தந்து உதவிவதறு. ஆனால் அது தன்னைப் பற்றி ஒரு வார்த்தைகூடப் பேசுவதில்லை. இதுதான்

மரம் தங்கு அளிக்கும் படிப்பினை" என்று சொல்லி விட்டு உட்காரித்து விட்டார்.

1913ல் டாக்டர் ஜாமிர் ஹுஸைன் மேல் படிப்புகளாக இங்கிலாந்து போகத் திட்டமிட்டிருந்தார், பால்கோர்ட் முத்தையன் கால்கில் புகுப்பட்டு விட்டார். வழியில் அவர் சித்திர வேலமாக வேலை செய்தது, 'பிரிடிஷ் அரசாங்கத்துடன் எவ்விதத்திலும் ஒத்துழைக்கக் கூடாது என்று பிரதிக்ஷை எடுத்துக் கொண்டு விட்டு இப்போது இங்கிலாந்துக்குப் படிக்கப் போவது தங்கு பிரதிக்ஷையைக் காதலில் விட்டதாலும்; ஆகவே, இங்கிலாந்துக்குப் போகக் கூடாது' என்று முடிவு செய்து விட்டார். அவர் கப்பல் இத்தாலியை அடைந்தபோது, அங்கிருந்து அவர் நேரே ஜெர்மனியிலுள்ள பேரிலின் சர்வகலாசாலைக்குச் சென்று ஐந்து ஆண்டுகள் படித்து டாக்டர் பட்டம் பெற்று இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பினார்.

1940ல் கங்கிரஸ்மும் முஸ்லிம் லீக்ஷும் சேர்ந்து அமைத்த மத்திய கைகலில் கல்வி மத்தி பதவிக், மகாத்மா காந்தி, நமகதலி லீக்ஷ, ஜவாஹர்லால் நேரு, கியாகத் அலிகான் ஆகிய நாய்க்கும் ஒருமனதாக டாக்டர் ஜாமிர் ஹுஸைனைத் தேர்த்தெடுத்தனர். ஆனால் அவர் கங்கிரஸும் முஸ்லிம் லீக்ஷும் கண்ட போட்டுக் கொண்டிருக்கும் குற்றத்தினால் கல்வித் துறையில் குப்பாபாபான ஒரு சோவ செயல் முடிவாது என்று மத்தி பதவியை மறுத்து விட்டார்.

—தொகுப்பு: கல். வி. எஸ்.

அதற்கெல்லாம் ஒரு சோதனை வைத்தது அந்தப் புத்தகம்! போலீசாருக்கும் தொண்டருக்கும் இடையே பேராட்சி, மகாத்மா காந்தியின் முடிவை இருவருடைய கதிர்கோக்கினர். அதற்கெல்லாம் கவனமொரு விளக்கம் கொடுத்தது! ○

புத்தகம் பெற்ற பெருமை!

பண்டித கந்தர்வராய் அவர்கள் 'பாரதத்தில் ஆஸ்கிஸெயர் ஆட்டி' என்று ஒரு நூல் இயற்றியிருந்தார். பல பிரச்சனைகளுக்கும் ஸ்தாபனங்களுக்கும் அதில் ஒன்றொரு பிரதி அனுப்பியும் வைத்தார். ஆஸ்கிஸெயர் அர்சங்கத்திற்குச் சந்திரகம் நடப்பது. அவரை பாதத்தில் நால் அச்சு அச்சத்தில் கிடைத்த அதற்குப் பிரதிகையார் பரிசுதல் செய்து விட்டது. மார் வாருக்குப் பிரதிகை அனுப்பப் பட்டிருந்தனவோ, அவர்களிடமிருந்தும் பரிசுதல் செய்ய உத்தரவு போட்டது. நாகபுரி யில் மார் வாருக்கெல்லாம் புஸ்தகம் வந்திருந்ததோ, அவர்கள் பெயருக்கு வாரண்ட் பிறப்பிக்கப்பட்டது. புஸ்தகம் வரிந்து விட்டதாகச் சொன்னார் ஒருவர். காணாமற் போய்விட்டதாகச் சொன்னார் இவ்ருருவர், புஸ்தகம் எங்கு இருக்கிறது என்று தெரிவிக்கவில்லை என்று மறிஞ்சுபார். ஆனால் தாங்களோ, 'புஸ்தகம் இருக்கிறது. இருந்தாலும் நான்கள் தர மாட்டோம். நீங்கள் எல்லாவேண்டு மாணியும் செய்து கொள் ளுங்கள்!' என்று தெளிவாகச் சொல்லி விட்டோம்.

தலை விட்டுப்பலபத்ததச் செய்த 'சமந்த மேல' என்னும் நூல் அப்பொழுது மாகாணம் முழுவதிலும் கற்றுப் பரப்பானம் செய்து கொண்டிருந்தது. அந்தமே புத்தகமும் கற்றிக் கொள்ள இருந்தது. அதனால் கத்திரி தேடினதும் புத்தகம் போலீசாருக்கு விட்டால் கிடைக்காது என்பது தெளிவான விஷயம். எங்கள் துணர் தாக தர்மாதிகாரி நூலில் போலீசா

ரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு வேண்டும் என்று கருத்துக் கொண்டிருந்தார். "நான்கள் இந்த நூல் சம்பந்தமாக மகாத்மாவைக் குறித்துக் கேட்கிறோம். அவரிடமிருந்து பதில் வந்ததும், அவர் சொல்வது போலச் செய்யச் சித்தமாக இருக்கிறோம்." என்று போலீசாரிடம் சொல்லி, போலீசாரிடம் புத்தகத்தை ஒப்படைத்து விடுமாறு காந்தியடிகள் சொல்லி விடுவார் என்பதே எனக்குத் தோன்றியது. ஆனால் எனக்கோ அது பிடிக்காத விஷயம். காந்தியடிகள் பதில் வந்து விட்டதா என்பதை அறிந்து போகப் போலீசார் திவந்தோறும் வந்து கொல்லாயினர். 'இன்னும் பதில் வருவீயில்' என்று நான்கள் சொல்லி வந்தோம்.

நூல் எங்களிடம் இருக்கிறது என்ற உண்மையைச் சொல்லி நாம் சத்தியத்தைக்

காத்தோம். புத்தகத்தைத் தர முடியாது என்று கூறி அதற்கெல்லையக் காப்பாற்று கிறோம் என்பதே எனக்குத் தோன்றியது.

புத்தகத்தைத் தந்து விடுகிறோம் என்று கூறுவதில் அதற்கென இருக்கலாம். ஆனால் அதோடு கடமே பார்க்கொள்ளித்தவரும் இருப்பதாக எனக்குப்பட்டது. புத்தகத் தைக் கொடுப்பதற்கும், அதில் உள்ள அரும் பெரும் உண்மைகளைத் திரையிட்டு மறைப்பதாக முடியும். அதனால் புத்தகத்தைக் கொடுத்து அதன் மூலம் கையாளப்படும் அதற்கெல்லையிலும் அநீதிகும் பரிசாரம் தேடிவதாகாது. அநீதிகுத் தலை வணங்க வது துங்கிட உதிரம் இல்லை. அதற்கு அறிவியல் கடமை, அறிவுள்ளவரின் கடமை அதுவல்ல என்பதே நான் அபிப்பிராயப் பட்டேன்.

சில நாட்களுக்கெல்லாம் மகாத்மா காந்தி காதத்துக்குப் பதில் அனுப்பினார். புத்தகத்

தைக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று அதில் தெவிடாகக் குறிப்பிட்டு இருந்தார். புத்தகத் தைப் பற்றி நீ திரையேய் கருத்துத்தான் சரியானது என்று கற்றுக்கொண்டார். அதனால் எனக்கும் பண்டித கந்தர்வராய் அவர்களுக்கும் மிக் நலிந்தி ஏற்பட்டது. ஏனெனில், பரிசுதலான நூலுக்கு இப்பொழுது பெருமை விட்டதுவல்லவா?

நீ தாதா தர்மாதிகாரி மகாத்மாவியின் காதத்தைப் போலீசாருக்குக் காட்டினார். அதைப் படித்துப் போலீசார் நிராசை அடைந்தனர். மகாத்மா அதற்கெல்லையக்

கடைப்பிடிப்பவர். ஆதலால் புத்தகத்தைக் கொடுக்கச் சொல்லி விடுவார் என்றே போலீசாரும் நம்பியிருந்தனர். ஆனால் தாதா தர்மாதிகாரியைப் போலவே, போலீசாரும் நம்பிக்கை இருக்கும்படியாகி விட்டது. போலீசார் முகத்தைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டே போய் விட்டனர். தாங்களோ புத்தகத்தைக் கொடுப்பதில்லை என்று தீர்மானமாக உறுதி பூண்டிருந்தோம். இச் சம்பவத்தின் மூலம் மகாத்மாவைத் தந்த அறிவின்மை என்பது பின்பற்றுவதிலே அநீதிரவாதியா யிருந்தார். ஆனால் அவருடைய அதற்கெனக் கொள்கை சிக்கலானது அங்கு என்பதும் தெளிவாகிறது.

[மகாபடி மூலம்: பதி அப்பாதி ராய் சந்திர திராய்; தமிழாக்கம்: அன்பம்]



உலோகக்
கலமாஸ்து...



ஆனால் **பிரைட்**
பிளாஸ்டிக் கலமாஸ்து
இலேசானவை



உலோகத்தில் உறுதி, கண்ணாடிக் கழிவு, ஆனால்
நிலத்தில் குறைபாடுகளுக்கிடையேயான உலோகத்தை
கொண்ட இவை, சிறந்த உதாரணம், கண்ணாடிக்,
கத்தல், வரலி, தகவல்களைத் தரும் உலோகத்தை அழகு-
றாக நினைவறுவதற்குத் தோல் போலும்.

இவை தோல்வழியில் விதவிதமான கலகலம், கலகல
பலம் பொருட்கள், அளவளாவுவதற்கு உதவக்கூடிய
சாமான்கள். சிப்பன்கள், தட்டுகள், கோப்புகள், செட்டிகள்,
நுவுல்கள், நுவுல்கள், சிப்பன்கள், கலகலம், கலகலம்,
பெரியவை, சிறியவை இவை இவை.

பிரைட் தான் உலகம் விரிவாகி வருவதற்கு



பிரைட் பிரைட் பிரைட் பிரைட்
155-ஏ, தாதேய் கோடு,
மகாபல-34.



பொன்னியின் செல்வன் அமரர் கல்கி

முக்கனாத் கருக்கம்

சேரம நாட்டாத்தனாத் கத்தர் சேரம நாட்
வந்தி அரண்மனை வந்த வந்தவன் இரண்டி
பெண்மணிகள் மிகவும் செல்வத்துப் பெற்றிருந்
தனர். ஒருவர் கந்தா சோழரின் செல்வப் புத்தக
மான் குந்தியை தேடி. இன்னொரு பெண்மணி,
சோழ நாட்டின் தகுதியுடைய பெண் பழுவேட்டையா
ரின் வந்தியினால் நந்தினி. இவ்வரும் இரண்டி
காலங்களில் சிறந்த கொண்டவர்கள். ஒருவருக்
கொருவர் மாறுபட்டு நின்று தந்தம் நோக்கத்தை
திறந்தேற்ற மூவன்று வந்தவர்கள்.

கந்தா சோழரின் மூத்த புதல்வன் ஆந்த
வீரவரன் கந்தமீயில் பெண் மானியை கட்டினான்.
தந்தமனை அகிலமனையில் அந்தமூட்டியடி
பெண்ணு வந்தித்தேவன் என்னும் வீரமன் ஒவ்

அகிலமனையில் வந்தியத்தேவன் கந்தர் சோழரின் மூன்றாம் சோம்பித்து
விட்டு மனநாக்கத்துப் பெண் குந்தியை தேவியை கத்தித்தான். கந்தர்
சோழருக்குப் பித்தாசனாகிய இரு புதல்வர்களுக்கும் பட்டமில்லாமல் செல்வ
மனாதக சோழருக்குப் பட்டம் கட்டியதென்று பழுவேட்டையார் மூத்தியை
பெற்றதாத்து அடையின் கதி செல்வக் கொண்டிருந்தவர்கள். வந்தியத்
தேவன் தான் வரும் வழியில் உயர்ந்த கம்புலாரவரின் மானியைப் பத்தித்
தந்தமன் பத்தித் தெரிந்து பெண்ணிருந்தான். குந்தியைப் பட்டம் கத்தித் தெரி
கத்தான். குந்தியை வந்தியத்தேவன் இவ்வகைக்குச் சென்று அகிலமனையில்
கத்தித்தான். தன் தம்பி அருள்மொழியவரின் அனாதை வரும்படி அருள்மொ
ழியை வந்தியத்தேவன் கத்தித்தான். தந்தமன் கத்தி வந்த பத்தியை
கத்தியில் அகிலமனையில் தந்தி. பத்தியை என்னும் பெண்ணின் உதவியால்
கத்தி இவ்வகை அனாதைதான்.

கத்தி கத்தியில் இவ்வகையில் மாதேயட்டம் என்னும் கத்தி வந்த நகரம்
வந்தித் தெரிந்தது. இராமகவுத்தியிருந்து அதி துறந்திருந்திருக்க
வந்தியை கத்தித் தெரிந்தது. கத்தியை கத்தித் தெரிந்தது. கத்தியை கத்தித் தெரிந்தது.
கத்தியை கத்தித் தெரிந்தது. கத்தியை கத்தித் தெரிந்தது. கத்தியை கத்தித் தெரிந்தது.

வந்தியத்தேவன் கத்தியிலிருந்து கத்தியை கத்தித் தெரிந்தது. கத்தியை கத்தித் தெரிந்தது.
கத்தியை கத்தித் தெரிந்தது. கத்தியை கத்தித் தெரிந்தது. கத்தியை கத்தித் தெரிந்தது.

இராமகவுத்தியை கத்தியிலிருந்து கத்தியை கத்தித் தெரிந்தது. கத்தியை கத்தித் தெரிந்தது.
கத்தியை கத்தித் தெரிந்தது. கத்தியை கத்தித் தெரிந்தது. கத்தியை கத்தித் தெரிந்தது.

இருபத்தாரும் கத்தியாயம்

இரத்தம் கேட்ட கத்தி!

அந்த வீர கைத்தளவர எப்படி அங்கு வந்து சேர்ந்
தார். எத்தனாக வந்திருக்கிறார் என்பதைப் பற்றி கத்தியைத்
தேவனுடைய உள்ளம் கலக்கமாடந்திருந்தது. ஆயினும்
அந்த அவன் வெளியில் காட்டிக் கொள்ளவில்லை.

“என்னை வேடிக்கையைக் கொள்வது? சுற்று முன்னால்
தான் உங்களைப்பற்றி நினைத்துக் கொண்டேன். நிமிர்ந்து
பார்த்தால் தாய்கள் கைபெறிக் குதித்து வருகிறார்கள்.



'கொடுக்கிற தெய்வம் உரைக்கப் போத்துக் கொண்டு கொடுக்கும்' என்று சொல்கிறார்களே, அது சரி தான்!" என்றான்.

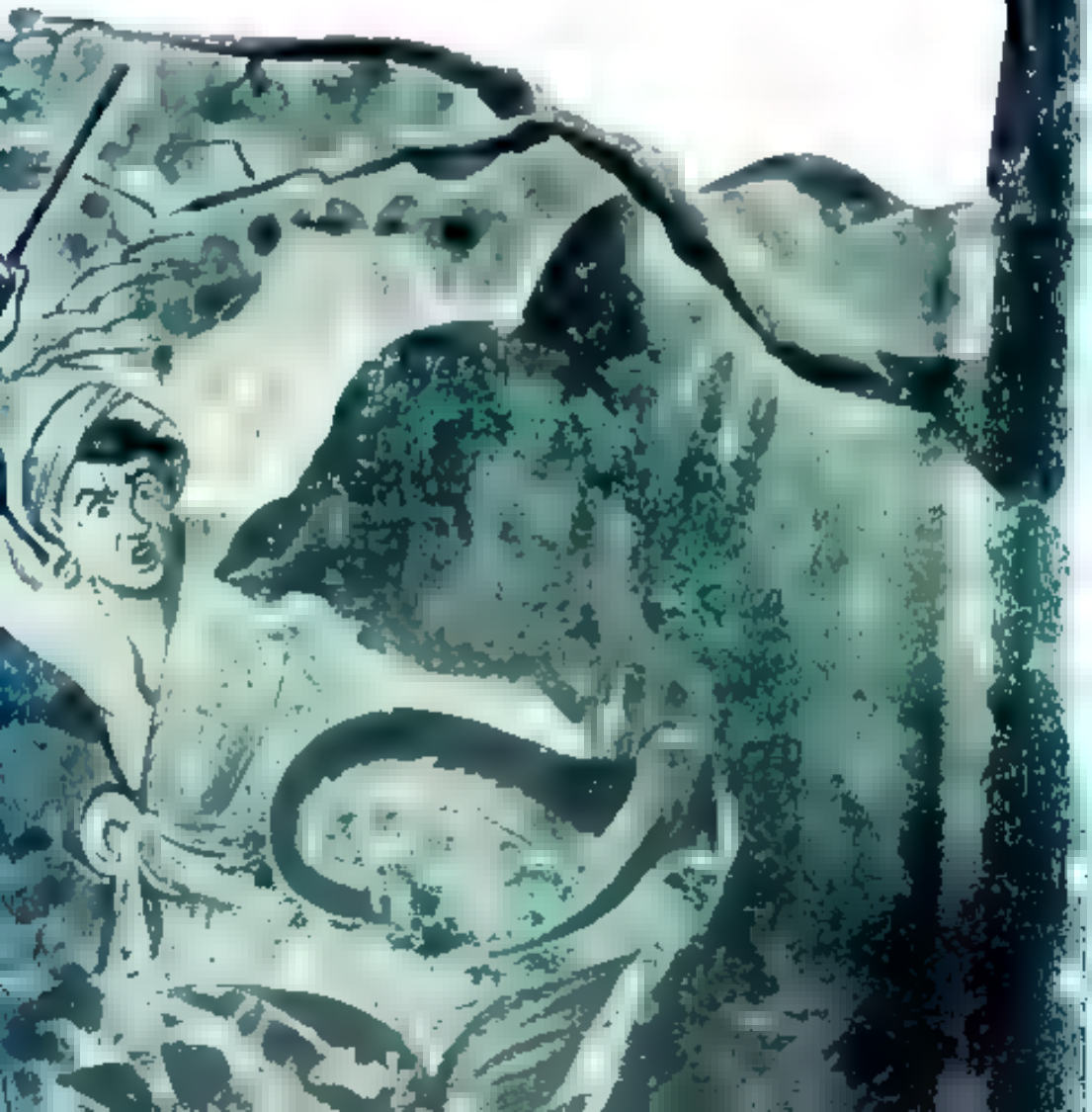
"அப்பிண! சற்று முன்னால் என்னைப் பற்றி நினைத்தாயா? எதற்காக? இந்த நர மனுஷனைப் பற்றி நீ ஏன் நினைக்க வேண்டும்? சாக்ஷாத் இராம பிராணைப் பற்றி நினைத்தாலும் பயன் உண்டு....."

"நங்கள் வாய்க்கூட சர்க்கரை தான் போட வேண்டும். முதலில் நான் இராம பிராணைப் பற்றித்தான் நினைக்கேன். இவ்வு வரும்போது கடலின் அக்கரையில் இராமே வரக் கோபுரம் தெரிகிறது. இராமர் அங்கேதானே விவசைப் பூவது செய்து இராவணனைக் கொன்ற பாவத்தைப்

போக்கிக் கொண்டாரா? என்று எண்ணினேன்...."

"நின்று தம்பி நின்று!"

"நிற்க முடியாது சுவாமிகளே! என்னும் நிற்க முடியாது. நடந்து நடத்து. நின்று நின்று என் காய்கள் கெட்டுக்கொண்டன. தாங்களும் கருணை காட்டு உட்காருங்கள். அப்பறம், இராமரைப் பற்றி நினைத்தேன்! உடனே இராம பக்தனாகிய அனுமாரைப் பற்றி நினைவு வந்தது. அனுமாரைப் பற்றி எண்ணியதும் நங்கள் நினைவு வந்தது. உடனே பார்த்தாகி, தாங்களே வந்து விட்டார்கள். கஷ்டத்தில் குறித்து மட்டும் வந்தீர்களா! அல்லது அனுமாரைப் போக உடனாகிய தாண்டிக் குறித்து வந்தீர்களா?"



"தம்பி! மகா பக்த ஹோமணி யான அனுமார் எங்கே? அடியேன் எங்கே? அனுமார் இந்த இனங்களுக்கு வழி அடிகளாய் குமாரசன் முதலிய ராட்சதர்களை அழாநாடும் செய்தார். என்னும் கெவகம் ஒரு பூனைக்கு வழி சொல்ல முடியவில்லை. இதோ பார்! எப்படி ஒரு பூனை என் கால்களைப் பிழைத்து இரத்தக் காயம் செய்து விட்டது?" என்று ஆழ்வார்க்கடியால் தன் கால்களில் ஏற்பட்டிருந்த காயங்களைக் கட்டிக் காட்டினான்.

"அடடா! அப்படியா நேர்த்துவிட்டது? ஆனால் கெவகம் ஒரு பூனையோடு தாங்கள் சண்டைக்குப் போன காரணம் என்ன?..."

"நான் சண்டைக்குப் போகவில்லை. அதுவேதான் என்னுடைய வலுச் சண்டைக்கு வந்தது...."

"அது எப்படி, கவாயிகளே!"

"உன்னைத் தேடிச் கொண்டு நான் வந்தேன். வாசத் காலவர்களுக்கு யூயிக் கொடுத்து விட்டுக் கொய்கைப் புறச் சுவர் வழியாக ஏறிக் குதித்தேன். ஈழே நான் காய் வைக்கிற இடத்தின் வேண்டுமென்றே அந்தப் பூனை தன் வாயை நீட்டிக் கொண்டிருந்தது. என் காய் அதன் வாயை அப்படி இலேசாகத் தான் தொட்டது. இருந்தாலும் அந்தப் பொய்யாத பூனை தன் காய் தகைகளினால் என்னைத் தாக்கத் தொடங்கி விட்டது. தம்பி! நான் சொல்வதைக் கேள்! யூயியோடு சண்டை போட்டாலும் போடலாம்; ஆயியோடு சண்டை போட்டாலும் போடலாம்; யூயியோடு மட்டும் சண்டை போடக் கூடாது!"

"கவாயிகளே! அந்த இரகசியம் எனக்கு இப்போது தெரிந்து போய் விட்டது...."

"எந்த இரகசியம்?"

"அந்தப் பூனை இங்கே என் அகரத்தின் கந்தது. என் நெற்றியை வாலினால் தடவிக் கொடுத்தது. என்னோடு கொஞ்சி விளையாடியது. என்னை நகத்தினால் பிழைக்கவில்லை, உம்மை மட்டும் தாக்கிப் பிழைக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன? வைஷ்ணவர்களைக் கண்டால் பிடிக்காத வீர வைபவ பூனை அது!...."

"ஓகோ! அப்படியோ? இந்த யோசனை எனக்குத் தோன்றாமல் போயிற்றே? வீர வைபவ பூனை என்று தெரிந்திருந்தால் தடியினால் நானு திருச் சாத்துச் சாத்தி யிருப்பேனே?"

"உம் வைபவ தடி இல்லாததே தம்மது. ஏனென்றால் இந்த மேகத் திராக்குக்கு வந்ததிலிருந்து என் உடம்பிலே கூட வீர வைபவ இரத்தம்

கொதிக்கத் தொடங்கி யிருக்கிறது. என் உதையிலுள்ள கத்தி 'வீர வைபவ வைபவ இரத்தம் வேண்டும்' என்று அழுதிற்று. நீர் எனக்குச் செய்த பெருக விசை நினைந்து அதை அடக்கி வைத்திருக்கிறேன்!"

"அப்பரிசு! நான் உனக்கு ஓர் உதவி யும் செய்யவில்லையே!"

"வைஷ்ணவரே! தங்கன் சோதாரி யாகிய பழுவூர் இளைவ ராணியைப் பற்றி எனக்கு நீர் சொல்லவில்லையா?"

"ஆமாம்; சொன்னேன்."

"பழுவூர் இளைவ ராணி கூடப் பூருக்கு அருகில் நுழை பங்கத்தில் போன போது திரை விசையிடுத, அப்போது அந்தத் தேவியை நீர் எனக்குக் கட்டிக் காட்டவில்லையா?"

"ஆம், ஆம். அதனால் என்ன?"

"சொல்லுகிறேன். அதே பங்கக்கு தஞ்சைக் கோட்டைக்குள் சென்று கொண்டிருந்த போது நான் பார்த்தேன். பங்கக்குச் சமீபமாக, வேண்டுமென்று வந்து என் குதிரையின் மேல் இடித்தார்கள். நான் தீவாயம் கொடுவதற்காகப் பங்கத்தின் திரையை விசைக்கினேன்...."

"உன்னை இருத்தது பார்?"

"பழுவூர் இளைவ ராணி காஷாத்தத்தினி் தெரிந்தாள்!"

"ஓஹோ! நீ அதிர்ஷ்டசாலி! நான் ஆனமட்டும் முயன்றும் நத்தினியைப் பார்த்த முடியவில்லை. உனக்கு அது கைகடி விட்டதே!"

"அதிர்ஷ்டம் வரும்போது அப்படித் தான் தாளுகவே வரும்!"

"அப்படிம?"

"நான் தங்கன் பெயரைச் சொன்னேன். தேவிக்கு முகவியுள்ள செய்தி தாங்கன் சொல்லி அனுப்பி யிருப்பதாகக் கூறினேன்...."

"நானும் பார்த்தாலும் பார்த்தேன். உன்னைப் போல் கூசாமல் பொய் சொல்லுகிறவனை இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் பார்த்ததே கிடையாது...."

"வைஷ்ணவரே! என் மூதாதை ஐயக்குக் கவிஞர்களைப் பேரிக் மிக்க பிரியம். அவர்களைக் கவிதைகளும் பாடியிருக்கிறார்கள்...."

"அதனால் என்ன?"

"கவி பரம்பரை இரத்தம் என் உடம்பிலும் ஓடுகிறது. அதனால் சில சமயம் கற்பனை போகிவி வருகிறது. உம்மைப் போன்ற பாமரர்கள் அதைப் பொய் என்று சொல்வார்கள்...."

"நல்லது; அப்படிம என்ன நடந்தது?"

"என் கற்பனையைக் கேட்டு விவந்து நத்தினிதேவி பழுவூர் முதலிரை மோதி

ரத்தத்தைக் கொடுத்தார். அரண்மனை யில் வந்து பார்க்கச் சொன்னார்...."

"போய்ப் பார்த்தாயா?"

"பின்னே, பார்க்காமலிருப்பேனா? உடனே போய்ப் பார்த்தேன். என் னீர தீர பரக்கிரமங்களைப் பற்றி நானே சொய்வித் தெரிந்து கொண்ட தந்தியி் தேவி எனக்கு ஒரு மூக்கிய மான வேலை கொடுத்தார்."

"அது என்ன வேலை?"

"இந்த இலங்கையில் மதுரைப் பாண்டிய வம்சத்து மணியகுடமும் இத்திர மாணியும் இருக்கின்றனவாம். இலங்கை அரசு குடும்பத்தார் மலை நாட்டில் ஒளித்து வைத்திருக்கிறார் களாம். அந்த தலைகளை எப்படி வாவது தேடிச் கொண்டு வந்துவிடு!" என்று சொய்வி அனுப்பினார். அது இயல்பான கஷ்டமான வேலை என்று எனக்குத் தெரியாமல் போயிற்று...."

"பெரிய பழுவேட்டையரின் பொக் கிஷத்தில் உன் ன் அபரணங்கள் ஆவிரம் கழுதைப் பொறி கையிருக் கும் என்ருர்கள். அவ்வளவும் இளை ய ராணிக்குப் போதவில்லையாக்கும். சரி, கொண்டு வந்தால் உனக்கு என்ன தருவதாகச் சொன்னாள்?"

"தஞ்சைக் கோட்டைக் காவலிக் கென்ன பழுவேட்டையரிடமிருந்து பிடுங்கி எனக்குத் தந்து விடுவதாகச் சொன்னார்...."

"தம்பி! தம்பி! தஞ்சைக் கோட் டைக் காவல் உனக்குக் கிடைத் தால், தட்டுத் தடங்கலில்லாமல் நான் கோட்டைக்குள் வரலாம் அல்லவா?"

"அழகாய்த் தானிருக்கிறது. எனக் குத் தஞ்சைக் கோட்டைக் காவல் கிடைக்கிற வழி என்ன? நான்தான் இந்த ஊரில் வந்து இப்படி அகப் பட்டுக் கொண்டேனே?" என்று வந்தியத்தேவன் மிகவும் கோகமான குரலில் கூறினான்.

"ஏன் அகப்பட்டுக் கொண்டாய்? எதற்காக உன்னைச் சிறைப்படுத்தியிருக் கிறார்கள். தெரியுமா?" என்று ஆழ் வாரக்கடியான் கேட்டான்.

"பழுவூர் ராணி கொடுத்த மூத் திரை மோதிரத்தை என்னுடன் கொண்டு வந்தேன். இங்கேயும் அதற் குச் செல்வாக்கு இருக்கும் என்று எண்ணினேன். அதுதான் தவறாய்ப் போயிற்று."

"அது தவறுதான். தம்பி, பெரிய தவறு! இங்கே சேநாதிபதி கொடும் பானூர்ப் பெரிய வேளார் அல்லவா? பழுவூர் வம்சத்துக்கும் கொடும்பானூர் வம்சத்துக்கும் பெரும் பகை என்பது உனக்குத் தெரியாதா?"

"தெரியாமல் வந்துதான் அகப் பட்டுக் கொண்டேன். என்ன செய்கிற தென்று தெரியவில்லை...."

"தம்பி! நீ கவலைப்பட வேண்டாம்!"

"கவலைப்படாமல்....?"

"உன்னை விடுதலை செய்வதற் காகவே நான் இங்கு வந்திருக்கிறேன்."

"ஓகோ!"

"உன்னை ஒரு சமயம் ஓர் உதவி கேட் டேன். நீ மறுத்துவிட்டாய். ஆயினும் நான் உனக்கு உதவி செய்ய வந்தேன். என்னுடன் எழுத்து வா! இந்தக் கணமே இச்சிறையில்ிருந்து தப்பி விடலாம்!"

"வைஷ்ணவரே! தாங்கள் சிக் கிரமே இங்கிருந்து போய் விடுங்கள்!"

"ஏன் அப்போ....!"

"என் உரைவிலுள்ள உதவி அநிச மாகப் புயம்பத் தொடங்கி விடுகிறது. 'ஒரு வீர வைஷ்ணவனுடைய இரத்தம் வேண்டும்' என்று கேட்கிறது."

"கேட்டால் கேட்கட்டுமே! என் உடம்பிக் வேண்டிய இரத்தம் இருக் கிறது. உன் கத்திக்குத் தேவையானால் கொஞ்சம் சாப்பிட்டு விட்டுப் போகட் டும். நீ எழுத்து என்னுடன் வா!"

"இங்கே, நான் வர முடியாது!"

"காரணம் என்ன?"

"கண்ணைச் சுற்றிக் கொண்டு எனக்குத் தூக்கம் வருகிறது. எத் தனையோ நாளாக இரவில் நான் தூங்கவில்லை. இன்றைக்கு நன்றாய்த் தூங்குவது என்று தீர்மானித்திருக் கிறேன். அதனால்தான் பூனைவக் கூடத் தூக்கி எறித்தேன்."

"தம்பி! இது என்ன இப்படிச் சொல்லுகிறாய்? இளைய பிராட்டி ருத் தையை தெனியிடம் நீ ஒப்புக் கொண்ட காரியத்தை இப்படித்தானா திறை வேற்றப் போகிறாய்? இந்த ஒலையைப் 'பொய்க்கலியின் செல்வன்' எனயில் சேர்ப்பிக்கும் வரையில் இரவென்றும் பகலென்றும் பார்க்காமல் பிரயாணம் செய்வேனென்று நீ ஒப்புக் கொள்ள வில்லையா!...." இவ்விதம் சொய்வி ஆழ்வார்க்கடியான் தன்னுடைய மடியி் விருத்த ஒலையை எடுத்து வந்தியத் தேவனிடம் கொடுத்தான்.

அதை ஆர்வத்துடன் வந்தியத் தேவன் வாங்கிக் கொண்டான். இது வரையில் ஆழ்வார்க்கடியான் தன் வாகையப் பிடுங்கி வஞ்சித்து ஏமாற்றப் பார்க்கிறான் எங்தே அவன் எண்ணி் விருந்தான். இப்போது அந்த எண் ணம் மாறிவது.

"இந்த ஒலை தங்கலிடம் எப்படி வந்தது?" என்று கேட்டான்.

"சேநாதிபதி விக்கிரமகேசரிதான் கொடுத்தார். இதோ இந்தப் பழுவூர்

பலர் இவச்சிவையையும் திருப்பிக் கொடுக்கச் சொன்னார். உனக்கு எப்போது இஷ்டமோ அப்போது பிரயாணம் புறப்படலாம் என்றும் சொன்னார்...."

"வைஷ்ணவரே! தங்களுக்கு என் மனமார்த்த நன்றி."

"நன்றியை பெய்வாய் சேர்த்து வைத்துக் கொள், சமயம் வரும்போது கொடுக்கலாம்."

"ஐயா! இளவரசர் தற்சமயம் எங்கே இருக்கிறார் என்று தெரியுமா?"

"அது யாருக்கும் தெரியாது, அது ராதபுரத்திலிருந்து மலை நாட்டுக்குச் சென்றிருக்கிறார். தேடிக்கொண்டு பிடித்தேயாக வேண்டும். உன்னோடு வழிகாட்டிப் போகும்படி சேனாதிபதி

எனக்கும் கட்டளை விட்டிருக்கிறார். நீ விரும்பினால் வருகிறேன்."

வந்தியத்தேவனுக்கு மீண்டும் சிறிது சந்தேகம் உண்டாயிற்று.

"கவாழிகளே! புறப்படுவதற்கு முன்பு சேனாதிபதியை நான் பார்க்கலாமா?" என்று கேட்டான்.

"அவசியம் பார்க்கலாம், பார்த்து விட்டுத்தான் பிரயாணம் இளம்ப வேண்டும். வானதி தேவியைப் பற்றிச் சேனாதிபதியிடம் தெரியவராமல் போகலாமா!" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

இதைக் கேட்ட வந்தியத்தேவன் இந்த வீர வைஷ்ணவனுக்கு உண்மையிலேயே மத்திர வித்தை வைத்திருக்குமோ என்று வியப்படைத்தான்.

இருபத்தேழாம் அத்தியாயம்

காட்டுப் பாதை

கொடும்பாளூர் பெரிய வேளா ராஜ்ய சேனாதிபதி பூதி லிங்கிரமகேசரி வயதுமுதிர்ந்த அறுபவசாகி; பல பாரக்களங்களில் பழந் தின்று கொண்டையும் போட்டவர். சோழ குலத்தாராடன் நெருங்கிய நட்பும் உறவும் பூண்டவர்.

அவருடைய சேனாதரராலிய கொடும் பாளூர் சிறிய வேளார் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இவங்கைப் பாரக்களத்தில் வீர சொர்க்கம் அடைந்தார். அவருடன் சென்ற சைன்யமும் தொல்லியடைந்து திரும்ப நேர்ந்தது. அந்தப் பழியைத் துடைத்துக் கொடும் பாளூரில் வீரப் பிரதாபத்தை மீண்டும் நிலாபாட்டுவதில் அவர் பெரிதும் ஆக்கிரம் கொண்டிருந்தார். ஆகையாலேயே சற்று வயதாவவராயிருந்தும் இவங்கைப் படைக்குத் தலைமை வகித்து அங்கு வந்திருந்தார்.

இவங்கைப் போரை நன்கு நடத்த முடியாமல் பழுலேட்டனரயர்களால் விளைந்த இடைபூறுகளைப் பற்றி முன்னமே பார்த்தோமல்லவா? நெடுங்காவமாக அந்த இரண்டு சிற்றரசர் குலத்துக்கும் ஏற்பட்டிருந்த போட்டியும் பணைமையும் இதனால் இப்போது அடிகமாய் வளர்ந்திருந்தன.

எனவே, பழுலூர் முத்திரைவேட்ட இவச்சிவையுடன் அகப்பட்டிருக்கொண்ட வந்தியத் தேவன் பாடு சேனாதிபதி பெரிய வேளாரிடம் கஷ்டமாகத்தான் போயிருக்கும். அதிர்ஷ்டவசமாக அநிருத்தப் பிரம்மராயரிடம் இதைப் பற்றி அவர் பிரஸ்தாபிக்க நேர்ந்தது. வந்தியத்தேவனைப் பற்றிய உண்மையை ஆழ்வார்க்கடியானிட

மிருந்து தெரிந்து கொண்ட அநிருத்தர் அவனையே சேனாதிபதி பூதி லிங்கிரமகேசரியிடம் சொன்று உண்மையைத் தெரியப்படுத்தும்படி அவசரமாக அனுப்பி வைத்திருந்தார்.

வானர் குலத்து வீர குமாரனை மேலும் சிறும் உதறுப் பார்த்த சேனாதிபதி பூதி லிங்கிரமகேசரிக்கு அவனிடம் நல்ல அபிப்பிராயம் உண்டாகியிருக்க வேண்டும். அன்பான குரலில், "தம்பி! உங்களை இங்கே சரியாகக் கவனித்துக் கொண்டார்களா? தங்குவதற்கு இடம், உணவு எல்லாம் சரிவரக் கிடைத்ததா?" என்று கேட்டார்.

"ஆம், சேனாதிபதி! ஒரு குறையும் இவ்வாமல் பார்த்துக் கொண்டார்கள். கூறிய ஏவலைச் செய்வதற்கு வாசலில் ஐந்தாறு சேவகர்கள் எப்போதும் காத்திருந்தார்கள். தங்குவதற்கு இடம் தாராளமாய்க் கிடைத்தது. இராய்பேராஜனதுக்கு ஒரு பூசணா! அனுப்பி வைத்தார்கள். அதை நான் சாப்பிட எண்ணியிருக்கையில் இந்த வீர வைஷ்ணவர் வந்து செடுத்துவிட்டார்! அந்த வீர சைவப் பூசைக்கு இந்த வீர வைஷ்ணவரைக் கண்டதும் கோபம் வந்து விட்டது. இவரை நகத்தினால் பிழுண்டிவிட்டு அது ஓடிவிட்டது!" என்றான்.

சேனாதிபதி, "ஓகோ! இந்தப் பிள்ளை ரோம்ப வேடிக்கைக்காரப் பையனுயிருக்கிறான்! நிறுமலை! இவன் சொல்வது உண்மையா?" என்று கேட்டார்.

"சேனாதிபதி! இவன் முன்னோர்கள் கவிரர்களாம். ஆகையால் இவனிட

மும் கற்பனா கத்தி அதிகம் இருக்கிறது. மற்றப்படி இவன் சொல்வது உண்மை தான். இவனை நான் பார்க்கப் போவ இடத்தில் ஒரு புனை என் னை கால் களைப் பிடுண்டி விட்டது !” என்னுள் ஆழ்வார்க்கடியாய்.

அவருடைய உடம்பில் ஏற்பட் டிருந்த இரத்தக் காயங்களைப் பார்த் துச் சேநாதிபதி புதி லிக்கிரமகேசரி விழந்து விழுந்து சிரித்தார்.

“ஒரு புனையா உன்னை இந்தப் பாடு படுத்தி விட்டது? நல்ல வேளை காட் டிப் பானதயில் போவதற்கு இந்த விரன் உனக்கு வழித்துணையாகக் கிடைத்திருக்கிறான்...”

“சேநாதிபதி! என்னை அழித்துக்கொண்டேயுண்டே, என்னுடைய கைத்தடியே போதுமானது. அந்த எடுத்துக் கொள் ளாமல் நான் இவனைப் பார்க்கப்போனது நான் பிசகாய்ப் போய் விட்டது...”

“அப்படியானால் இவனுக்கு நீ வழித்துணையாக இரு ! புறப்படுவ கற்று முன்னால் இவனுக்கும் சரியாகச் சாப்பாடு பண்ணி அவத்துவிட்டு அப் புறம் கிளம்பு. தம்பி ! ஒப்போது இயல்புகளில் சாப்பாட்டு வசதி கொடு சும் குறைவு. இங்கேயுள்ள சரி குளங் களை வெல்லாம் மரிந்ததுடைய சேலு வீரர்கள் கண்ணை உடைத்துவிட்டுப் போய் விட்டார்கள். அதுதான் விவ சாயம் சரியாக நடப்பதில்லை. விவ சாயம் செய்வதற்கு ஆட்களும் இல்லை. இந்த நாட்டு மக்களை பட்டினி விடக் கிறார்கள். நம் வீரர்களுக்கு எப்படி உணவு கிடைக்கும்? நம்முடைய நாட்டிலிருந்தும் அரிசி போதிய அளவு அனுப்பி வைப்பதில்லை...”

“சேநாதிபதி! அது எனக்குத் தெரிந்த விஷயத்தான். பழையாளை வீரப்படை வீடுகளில் வழியாக இளைப்பிராட்டி சென்றபோது பெண்டுகள் அவரிடம் முறையிட்டதைக் கேட்டுக் கொண் டிருந்தேன். “இயல்புகளில் எங்கள் கணவன்மார்களும் பிள்ளைகளும் பட்டினி விடக்கிறார்களோ!” என்று முறையிட்டார்கள்...”

“ஓகோ! இது அங்கேயும் தெரிந்து முறையிட்டார்களா? நல்லது, நல்லது! அதற்கு இளைப் பிராட்டி என்ன மறுமொழி சொன்னார்கள்?”

“சேநாதிபதி பெரிய வேளாசி இவன் அடியில் இருக்கும் வளையல் நம் வீரர் களைப் பட்டினியாக ஏதே விட்டோம். நான் தங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம் என்று ஆறுதல் சொன்னார்...”

“ஆகா! இளைப் பிராட்டி அவ்விதம் சொன்னாரா? உலகத்தில் எத்தனையோ இராஜ குலங்களில் எவ்வளவோ புகழ்

பெற்ற கன்னிகைகள் பிறந்ததுண்டு. ஆனால் எங்கள் இளைய பிராட்டிக்கு இவ்வளவாவர் வேறு யாரும்இல்லை...”

“அடுத்தபடியாகச் சொல்லக்கூடிய இளவரசி ஒருவர் உண்டு, சேநாதிபதி!”

“அது யார், தம்பி !”

“கொடும்பாளூர் இளவரசி வானதி தேவிதான் !”

“ஆகா! இந்தப் பிள்ளை ரொம்பப் பெல்வயாதவன். இவனுடைய கற்பனா கத்தி எவ்வளவே மயக்கி விடும் போவிருக் கிறது. தம்பி! பழையாளைதயில் எங்கள் குலவிளக்கை நீ பார்த்தாயா?”

“பார்த்தேன், ஸார் ! இளைப் பிராட்டியுடன் இளைப் பிரியாமல்

இருந்து வருகிறவரை எப்பாடிப் பார்க் காமல் இருக்க முடியும்? எவத்தியர் விட்டிலிருந்து வழி அனுப்ப இரண்டு பேருமாகத்தான் யாளை மீது ஏறி வந்தார்கள். நிபத்தனை ஒளியும், மலரை மலையும், உடம்பை நிழலும் பிரியாதது போல் வானதிதேவியும் இளைப்பிராட்டி யையும் பிரிவது கிடையாது...”

“அடேடே! இந்தப் பிள்ளை வெகு புத்திசாஸி! திருமலை! இவனை நம் பொக்கிஷ சாலைக்கு அழைத்துச் சென்று வேண்டிய ஆடை ஆபரணக் களைக் கொடுத்து அழைத்துப் போ!”

“ஸார்! எல்லாம் சந்தர்ப்பம் பொக் கிஷத்திலேயே இருக்கட்டும். திரும்பிப் போகும்போது நான் வாய்க்கி கொண்டு போகிறேன்.”

“தம்பி! எங்கள் வீட்டுப் பெண் களைப் பற்றி, வானதியைப் பற்றி, — இளைப்பிராட்டி எனக்குச் செய்தி ஏன்றும் அனுப்பவில்லையா ?...”

“சேநாதிபதி! தங்கனிடம் நான் பொய் சொல்ல விரும்பவில்லை.”

“சாஸிடமும் எப்பொழுதும் பொய் சொல்ல வேண்டாம், தம்பி !”

“இந்த வீர வணிகனார் விஷயத் தில் மட்டும் தயவுசெய்து விவக்கு அளிக்க வேண்டும், சேநாதிபதி ! இவ ரிடம் உண்ணம் சொன்னால் என் தலை வெடித்துப் போய்விடும்...”

“வேண்டாம், வேண்டாம்!... இளைப் பிராட்டி என்னை ஒன்றும் செய்தி அனுப்ப வில்லையாக்கும் !”

“கங்களுக்குச் செய்தி அனுப்ப வில்லை, ஆனால்...”

“ஆனால், என்ன?”

“யாருக்கு அனுப்ப வேண்டுமோ அவருக்கு அனுப்பி விடுக்கிறார்கள். வானதி தேவியைப் பற்றி இளவரச ரிடம் தெரிவி விவ செய்திகளைச் சொல் ளப்பாடி பணித்திருக்கிறார்கள்...”

“உவ்வைப் போன்ற புத்திரசாஸிப் பிள்ளையை நான் பார்த்திருக்கிறேன் !”

என்று கூறிச் சோதிப்பதி பெரிய வேளாள் வந்தியத்தேவனை மாப்போடு அணைத்துக் கொண்டார். பின்னர்,
 "சரி; இனி வீண் பொழுது போக்க வேண்டாம்; புறப்படுங்கள்!" என்று சொன்னார்.

"ஐயோ! இந்த வீர வைஷ்ணவர் என் பேரேடு அவசியம் வரத்தான் வேண்டுமா? இவர் இல்லாமல் நான் தவிசிய போகக் கூடாதா?"

"இவர் வருவதில் உனக்கு என்ன ஆட்சேபம்?"

"எனக்கு ஆட்சேபம் இல்லை. என் இடையில் கொடுமியுள்ள கத்தி கத்தி வீர ஸகலக் கத்தி. அது 'வீர வைஷ்ணவ இரத்தம் வேண்டும்' என்று பெரு நாஸராகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. என்னை மீறி அது வெவிக் கொம்பி விட்டால் இவர்போடு ஆபத்தாய்ப் போய்விடுமே என்று டார்க்கிறேன்."

"அப்படியானால் அத்தக் கத்தியை இங்கே விட்டு விட்டு வேறு கத்தி வடுத்துக் கொண்டு போ! இப்போ உயர்த்தேடு வராவிட்டாம் நீ பாவசாரக் களக்கு பிடிக்க முடியாது. அவர் இருக்குமிடமே யாருக்கும் தெரியாது. மேலும் இவ்வரசரிடம் கொடுப்பதற்கு இவனும் ஒரு முக்கிய மான ஒன்று கொண்டு வருகிறான். ஆகையால் இரண்டு பெருமாகக் சென்று போவது தய்வது! வழியில் ஒருவரோடோருவர் சண்டை பிடித்துக் கொண்டு காரியத்ததைக் கெடுத்து விட்டார்கள்!"

இவ்விதம் சொல்லி விட்டுப் பெரிய வேளாள் மறுபடியும் வந்தியத்தேவனை அருகில் அழைத்து அவன் காத்தோடு ரகசியமாகச் சொன்னார்:

"தம்பி! இவனும் உன் காரியத் துக்கு இடைஞ்சல் ஒன்றும் வேராது. ஆனாலும் ஜாக்கிரதைவாகவே இரு! இவ்வரசரிடம் இவன் என்ன செய்தி சொல்லுகிறான் என்பதைத் தெரிந்து வந்து என்விடம் சொல்லு!"

ஆழ்வார்க்கடியானைத் தனக்கு ஒற்ற னாகப் பிள்ளேடு அனுப்புகிறார்கள் என்று முதலில் வந்தியத்தேவன் எண்ணியிருந்தான். இப்போது அவ னுக்குத் தான் ஒற்றன் என்று ஏதப்பட் டது. இந்த நிலைம வந்தியத்தேவ னுக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது.

வந்தியத்தேவனும் ஆழ்வார்க்கடி யானும் இரண்டு வீரர்கள் துணையுடன் அன்றிரவே புறப்பட்டார்கள்.

பிரயாணம் தொடங்கி இரண்டு நாள் பிறக்கு நோக்கிச் சென்றார்கள். முதலில் கொஞ்ச தூரம் ஊர்ப்புறங்க ளாக இருந்தன. ஓரளவு ஊர் தட

மாட்டமும் இருந்தது. வர வரக் காட் டும் பிரதேசமாக மாறி வந்தது. முத லில் குட்டை மரங்கள் நிறைந்த காடா யிருந்தது. பின்னர் வாட்ச அளாவிய பெரிய மரங்கள் அடர்ந்த அரண் வங்களுக் மாறின. இடைமீடையே ஏரிகள் தேன்பட்டன. ஆனாலும் அவற் றின் கவரகல் பல இடங்களில் இடித்து கிடத்தன. தண்ணீர் நாலா புறமும் ஒடிப் போய் ஏரிகள் வறண்டு கிடத்தன. சுழலிகள் பயிர் செய்யப் பாடாமல் கிடத்தன. இன்னும் ஓரிடத் தில் வீசாமலான பிரதேசத்தில் தண் ணீர் தேங்கி விரூத்தது. பாலாவி ததிலின் கரை வெட்டப்பட்டபடியால் அதன் தண்ணீர் ததியோடு போகாமல் வெவியில் கண்டபடி கிதலிச் சென்று அப்படித் தண்ணீர்த் தேக்கம் உண்டா யதாகத் தெரிந்தது.

இத்தக் காட்சிகளை வெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டு அவர்கள் சென்றார்கள். நீடித்த வந்தியத்தேவன் அந்தப் பிரதேசத் தில் ஏற்பட்டிருந்த அறிவுகளைப் பற்றி ஆழ்வார்க்கடியான் வந்தியத்தேவனுக்கு வடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டு போனது. எரிதும் எவ்வளவு கொடுமையானது என்று அடிக்கடி அவன் கூறினான். அவ்வப் பற்றி இருவருக்கும் விவாதம் பலமாக நடந்தது.

இரண்டு தினங்களுக்குப் பிறகு பிரயாண நிகை 107-றியது. பிறக்கு நிகையில் சென்றவர்கள் இப்போது தெற்கு நோக்கித் திரும்பினார்கள். ஸா வர வளப் பிரதேசங்கள் அடர்ந்தி ளாகிக் கொண்டு வந்தன. சம வெளிய் பிரதேசம் மாநிப் பாறாணகமும் கிறிஸ்துத்துவமும் எதிர்ப்பட்டன. இவ்வாறு தூரத்தில் பெரிய மலைத் தொடர்கள் வாட்ச அளாவிய கிராமங்களுடன் தென்பட்டன. காடுகளின் தொற்றம் பழங்கரமாகிக் கொண்டு வந்தது. பட்டிகளின் இனிய குரல்களோடு ஏதேதோ இனக் தெரியாத கொரமான சத்தங்கள் கலந்து எழுந்தன.

அத்தகைய காட்டு வழி களில் கொடிய மிருகங்களினால் ஏற்படக் கூடிய அபாயங்களைப் பற்றிப் பேசு கழுந்தது. நரிகள், கிழத்தைப் புனிகள், கரடிகள், வாட்சுகள் ஆகிய மிருகங்கள் அக்காடுகளில் உண்டு என்று ஆழ்வார்க் கடியான் கூறினான்.

"நரிகள் கூட்டமாக வந்தால் அபாயம் அல்லவா?" என்று வந்தியத் தேவன் கேட்டான். கடம்பூர் மாவி னையில் அவன் கண்ட பழங்கரக் களவு அவனுக்கு திணவு வந்தது.

"தரிக் கூட்டத்தைக் காட்டிலும் ஒன்றை தரிலின் ஊராவினால் அபாயம்

கோ-கே லால்க்

தமிழ் மொழி நூலகம் - தலைநகரம் புது மலர்



கொஞ்சம் கொஞ்சம் 'கோ-கே லால்க்' உபயோகித்து
கொஞ்சம் கொஞ்சம், உயர்ந்த செல்வம்,
கொஞ்சம் கொஞ்சம் உயர்ந்த செல்வம்,
தமிழ் செல்வம் உயர்ந்த செல்வம்,
கொஞ்சம் கொஞ்சம் உயர்ந்த செல்வம்,
கொஞ்சம் கொஞ்சம் உயர்ந்த செல்வம்,
கொஞ்சம் கொஞ்சம் உயர்ந்த செல்வம்.

ஜெனரல் சிர்ஜஸ்

—லண்டன், பாஸில், நியூயார்க்

செ. 14, புதுமலர் நகரம், புது மலர்.

CPJKT-12-172 TAP.

நொடும் பொழுதில் பளிச்சிடும் தூய்மைக்கே...



நுரைவளமோங்கும் விம்

கடுகும் வாழ்வு, மலிவான தேய்வுச் சாதனங்கள் கம்பியிருக்க
முடியுமா? களைப்புடன் பெற்றிடுகிற நுரைவளமோங்கும்
விம். பேசின், தொட்டி, பீங்கான் பாண்டங்கள், பாத்திரங்கள்,
எதுவாயினும் சரி—விம் டீட்ட இடமெல்லாம் ஒளிபெறும்பே,
தூப்புரவாக்குவதில் அதிக ஆற்றல் வாய்ந்த விம், விடர்பிடியான
பிசுக்குக்கும் கிடைகொடுக்கும், தூப்புரவான இல்லங்களுக்கு
அடைபாணம் ஒப்பிவாத விம் ஒளி.
ஒங்கிய ஒளிபெறவே—வாங்குநீர் விம்,

மாங்கான இல்லங்களிலே விம், பளிச்சிடும் இல்லங்களிலே விம்



இதழ்த்தாக விவரம் தரமான தயாரிப்பு

விவரம் தரமான தயாரிப்பு

அதிலும் !” என்று ஆழ்வார்க்கடியான் கூறினான்.

“அது எப்படி, சுவாமிகளே !”

“இந்தக் காடுகளில் தரிசும் சிறுத் தையம் சேர்ந்து வேட்டைக்குப் போகும், சிறுத்தை அங்கங்கே பதுங்கிக் கொண்டிருக்கும். தரி அங்குமிங்கும் ஓடி இரை தேடும். மனிதனையோ மாய் முதலிய சாறு மிருகத்தையோ கண்டால் ஒற்றைக் குரலில் உலகை யிரும், உடனே சிறுத்தை பாய்ந்து வந்து விழுந்து கொலையும். இப்படிச் சிறுத்தைக்கு ஒற்றன் வேலை செய்யும் தரிக்கு ‘ஒரி’ என்று பெயர்...”

இப்படி இவர்கள் பேசிக் கொண்டு போனபோது சற்றுத் தூரத்தில் கடல் குமுறுவது போன்ற சத்தம் கேட்டது. “கடற்கரைவீகிடுத்து வெறு தூரம் வந்து விட்டோமே ? இது என்ன சத்தம் ?” என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டான்.

“பக்கத்தில் எங்கேயோ ஓரி அம் வது குளம் இருக்க வேண்டும். அதில் தண்ணீர் குடிப்பதற்கு யானை மத்தை வருகிறது போல் தொன்றுகிறது !” என்றுள் ஆழ்வார்க்கடியான்.

“ஐயோ ! யானை மந்தையில் நாம் அகப்பட்டுக் கொண்டால்...”

“அதைப் பற்றிக் கொஞ்சமும் பய மில்லை. மந்தையில் வரும் யானைகள் நம்மை ஒன்றும் செத்துவிட மாட்டா. நாம் ஒன்றி நின்றுல் அவை நம்மைத் திரும்பிக்கூடப் பார்க்காமல் வறியோடு போய் விடும் !”

இதற்குள் அவர்களுடம் வந்த வீரர்களில் ஒருவன் ஒரு மரத்தின் மேல் ஏறி காது பக்கமும் பார்த்தான்.

“ஐயா ! ஐயா ! ஒற்றை யானை வருகிறது ! மத யானை ! மரங்களை முறித்து அதம் செய்து கொண்டு வருகிறது !” என்று கூவினான்.

“ஐயோ ! இது என்ன சங்கடம் ! எப்படித் தப்புகிறது !” என்று ஆழ்வார்க்கடியான் பீதியுடன் கூறி அங்கு மிங்கும் பார்த்தான்.

“மந்தை யானைகளுக்குப் பயமில்லை என்பீர். ஒற்றை யானைக்கு ஏன் இவ்வளவு பயம் ?” என்று வந்தியத் தேவன் கேட்டான்.

“அப்பே ! மதய்கொண்ட ஒற்றை யானை சாதாரண ஆயிரம் யானைகளுக்குச் சமமானது. அதன் மூர்க்கத் தன்மைக்கு முன்னும் யாரும் எதிர்த்து நிற்க முடியாது....”

“எங்கள் மூன்று பேர் கையில் வேல் இடுக்கிறது. உம்முடைய கையில் ஒரு தடி இருக்கிறதே !”

“ஒரு மத யானையை ஆயிரம் வேல் களாலும் எதிர்க்க முடியாது. அதோ ஒரு செங்குத்தான குன்று தெரி கிறதே ! அதில் தாம் ஏறிக் கொண் டால் ஒரு வேளை தப்பித்துக் கொண் டாம். ஒடிப் பாருங்கள் !”

இவ்வாறு சொல்லி ஆழ்வார்க்கடியான் குன்றை நோக்கி ஓடினான். மந்தை வரகளும் பின் தொடர்ந்தார்கள். ஆனால் கொஞ்ச தூரம் ஓடியதும் எதிரில் ஓர் ஆழமான செங்குத்தான பள்ளத்தாக்கு இருப்பதைப் பார்த்தார்கள். அவர்கள் தின்ற இடத்துக்கும் சற்றுத் தூரத்தில் இருக்க குன்றுக் கும் மத்தியில் அந்தப் பள்ளத்தாக்கு இருந்தது. பள்ளத்தாக்கின் விரிமையில் வந்து அவர்கள் நின்றார்கள். யானையோ அதிவேகமாக அவர்களை நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தது. மந்தைகளைப் பார்த்ததும் அதன் வெறி அதிகமாய் வீசுக்க வேண்டும். துறிக் கைவரைத் தூக்கிக் கொண்டு அந்த மத யானை விளிந்திய போது அதன் சேற்றத் தில் அண்டகடாகங்கள் வெடிக்காமல் இருந்தது அசியத்தான். அதைக் கேட்ட மனிதர்கள் தாது பேரும் காஸைப் பொத்திக் கொண்டார்கள். தலைக்கு ஒரு பக்கம் கிதரி ஓடினார்கள்.

யானை மேலும் நெருங்கி வந்தது. மேலும் மேலும் நெருங்கி வந்தது. ஆழ்வார்க்கடியானைக் குறி வைத்தால் கொண்டு, அவன் நின்று நுட்பத்தை நோக்கி அது வருவது போலத் தோன்றுவது. இன்னும் இரண்டு அடி அடால் எடுத்து வைத்தால் ஆழ்வார்க்கடியான் அகல பாதாளத்தில் விழும் படி நேரிடும். பக்கவாட்டில் எவ்வளவு கும் வசதியாக இல்லை. சேடி கொடுக்கச் செய்திருந்தான். ஓடித் தப்பித் தான் முடியுமா ?

வந்தியத்தேவன் கையில் செ “ எடுத்தான். ஆனால் அந்த மதயானை வீச வேகத்தை இத்திரிசுமையான வதுராவதத்தினால்கூட அச்சமே வராதெனக் முடியாது என்று அவனுக்குத் தோன்றியது. வேலைப் பிரத்தியக் பன்னெழுற்றுத் தளர்த்து சோர்ந்தது.

அத்தோத்தில் ஆழ்வார்க்கடியானு ஸடய செய்கை வந்தியத்தேவனுக்கு ஒரு பக்கத்தில் நினைப உண்டாக் கிறது. நகலில் தடியை ஒங்கியவன் னாம். “நில், நில் ! அப்படியே நில் ! மேலே வந்தாயோ தொலைந்தாய் ! உன்னைக் கொன்று குழி வெட்டி, மூடி விடுவோம் ! ஐக்கிரதை !” என்று ஆழ்வார்க்கடியான் மத யானையைப் பார்த்து இரைத்தான் ! (தொடரும்)



நண்பர்கள் புடைசூழ் பருதி மலிகுங்கள்
கோகா கோலா. விற்றிறப்பான அதன்
சுவையே தனி. அதன் ஒவ்வொரு துளி
யிலும் உற்சாகம் துள்ளுவதை உணர்ந்து
கூன்புறங்கள். எப்போதும் கேட்டு அருள்
துங்கள் கோகா கோலா. ஐஸ்-குளி
கோகா கோலா!

புத்துணர்வுடனும் அருமை. கோகா
கோலாவின் பெருமை!

கோகா கோலா, கோகா கோலா கம்பெனின்
செஞ்சட்டை முத்திரை

மத்தியத்தின்

விநியோகம்.

கோகா கோலா

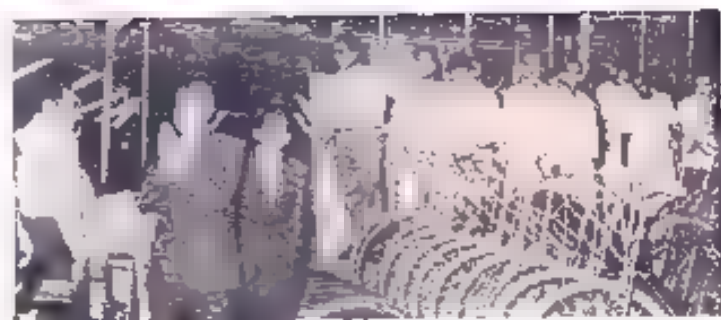
விநியோகம்!



COCOA-143-7A/8

செய்திப் படங்கள்!

> அந்தமான் தீவுக்குத் தனிபே இருவர் படகு செலுத்தும் போட்டியில் வெற்றி கண்ட கோஷ்டியின் தலைவர் ஸெப்டிஸன்ட் ஹார்டி பூட்டர் நார்பாவில் உள்ள ஹார்டிஸ்ட் தொழிற்சாலைக்கு விஜயம் செய்தார். அவரை ஹார்டிஸ்ட் தொழிற்சாலைக்குச் சேர்த்த வால் வரவேற்று உபசரித்தார்.



> பஞ்சு பாண்டி கந்தாபனத்தினர் சிங்கள கலந்த தயை புதிய வாய் தயாரிப்பான 'பஞ்சு'வைத் தாண்டி பிரகாஷில் பத்திரிகை நிருபர் களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தனர்.



A தென் பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்த சுமார் 200 டி. ஐ. சைக்கிள் விநியோகாளர்களில் மகாதாடு டி. ஐ. சைக்கிள்களில் ஆதரவில் ஏப்ரல் 18-20ல் அம்பத்தூர் தொழிற்சாலை மத்தியமேயே கூடிற்று. டி. ஐ. கந்தாபனத்தின் மாணேஜிங் டைரக்டர் நிரு ச. எம். எம். அருணாசனமும், தலை மாணேஜிங் டைரக்டர் நிரு எம். வி. அருணாசனமும் மகாதாட்டுக்கு வந்திருந்த விநியோகாளர்களின் அன்புடன் வரவேற்றார்கள்.

> ஸுயப்பூரில் இந்தியாவில் உள்ள மாக்கம்முல்லன் பல வங்கிகள் சேர்ந்து நடத்திய அவில் இந்திய கர்தாடக இசைப் போட்டிகளில் வீணை இசைக்கு குமாரி கே. முத்து வடிபி முதல் பரிசு ரூபாய் இரண்டாயிரம் பெற்றார். இவர் வீணை வித்வான் எம். ஏ. சுப்பாண்டிருஷ்ண பாகவதரின் புதல்வி.



> சமீபத்தில் ஸுயப்பூரில் ராய்பாக் அரண்மனையில் நிரு வி. கே. சுப்பிரமணியன் அவர்களின் வர்ண ஒவியக் கலை காட்சியை மகாராணி வாயத்தி தேவி தொடங்கி வைத்தார்.



ராமாயணம்

ராஜாஜி

10. கொழுமுகத்துக் குழந்தை

விதேஹ மன்னரான ஜனகர் மிகவும் நல்ல முறையில் தம் தேசத்தை ஆண்டு வந்தார். தசரதர் சக்கரவர்த்திக்குப் பலமுடைய மிகத்திரர். தசரதன் புத்திரப் பெற்றுக்கொள் செய்த பெரிய வாகத் துக்கு அரண்மனை அமைத்த பொது ஜனகரிடம் தூதர்களை அனுப்ப வேண்டாம். மத்திரிகளே தேரில் போய் அழைக்க வேண்டும் என்று தனி உத்தரவிட்டான். ஜனகர் ஒரு ராஜா வீரர்; குரர்; எவ்வா ளாஸ்திரங்களையும் தன் லுக்கக் கற்றவர்; வேத வேதாந்தங்களில் நிபுணர்; நியமம் காத்தவர்; பிரம்ம ஞானி; கடலமகளைச் செய்தே வித்தியடைவதைப் பற்றி அரக்கனுக்கு எடுத்துச் சொல்லும்போது கண்ணன் ஜனகரைச் சிறந்த உதாரணமாக எடுத்துச் சொன்னான். அவதார தேவி சிதைவை மகளாகப் பெற்ற தருதி கொண்ட மகான்.

ஒரு காலத்தில் ஜனக மகாராஜா வாகம் செய்வதற்கென்று இடம் கண்டு அமைத் தாமே கலப்பை பிடித்து எழுதார். உழுது புதரும் பூண்டுமாக இருந்த பூமியைத் திருத்தி ஒழுங்கு படுத்திக் கொண்டிருக்கும்போது மண்ணில் ஒரு திடீய குப்பையான பெண் குழந்தையைக் கண்டார். ஜனகருக்குக் குழந்தை இல்லை. தனரயில் புரண்டு உடலெல்லாம் மண் பூசிக் கிடத்த அக் குழந்தையைப் பூதேவியே நமக்குத் தந்த வரம் என்ற மகிழ்ச்சி பரவலாகக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு தம் பிரிய பாரியையிடம் சென்று "இதோ நமக்குக் கிடைத்த பெருந் தனம்! வாக பூமியில் இவளை அடைந்தேன். இவளே நம்முடைய சந்தானம்" என்று குழந்தையைப் பட்டமகிழ்விடம் தந்தார். அவளும் அக்குழந்தையைத்

தான் பெற்ற குழந்தையாகவே வளர்த்தாள். கம்பர் பாடியிருக்கும் மிக அழகிய பாட்டை இவ்விடம் சொல்வோம். பூதேவியை நாம் நேரில் பார்க்க முடியாது. உழுவின்ற கொழுமுகத்தில் தன் அபார சௌந்தரியத்தை அழகிய பச்சைப் பயிர்களின் வாயிலாகக் காட்டுகிறாள். உதிக்கும் சூரியனுடைய கிரணங்களுக்குச் சமமான பொலிவுடன் முகம்கும் பயிர்களில் விளங்குகிறாள் பூமாதேவி. உள்மே மறைத்து நிற்கும் தேவியின் முழு அழகு நமக்குத் தெரியாது. அந்தப் பூதேவியே சிதாபேவியாக வெளிப்பட்டு ஜனகருடைய கலப்பைக் கொழுமுகத்தில் தோன்றினாள். உடனாக் கடைத்தபோது அமுதத் தோடு எழுந்த சிதேவியும் சிதையின் அழகைக் கண்டு வியந்து தொழுதாள் என்று கம்பர் பாடுகிறார்.

உழுவின்ற கொழுமுகத்தில்

உதித்த உதிர் ஒளி

பொலிந்த புவிமுகத்தை

உருவொளிப்பட் டெனம்புனி +

மூக்குத் தெக்கெதோடு

மூத்தகைப் பிழிந்து ஒதுக்கத்

தொழுந்தை தன்னமத்துப்

பெண்ணைத் தோன்றிடுக

பாட்டில் மொழிக் கிசுளம் அதிகம், பொருளோ மிக அடர்த்தி. இது கம்பர் பாடல்களின் தனிப் பண்பு.

தெய்விகக் குழந்தையான சிதையை மிகவும் அன்போடு ஜனகரும் அவர் பிரிய மதிப்பிலும் வளர்த்தார்கள்.

விவாகத்துக்குரிய காலம் வந்தது. இவளை விட்டுப் பிரிய வேண்டுமே என்று ஜனகர் துக்கப்பட்டார். தெய்விகப் பெண்ணாகிய இவளை மணவியாகப்

பெறக்கூடிய அரச குமாரன் யார் என்று யோசித்து. ஒருவனையும் காணாமல் வெகு காலம் ஐனகர் வருத்தப் பட்டார். அரசர்கள் பலர் வந்து கேட்டார்கள். ஆனால் அவர்களில் யாரும் சிதைவியப் பெறும் கருதி வாய்த்தவராக ஐனகர் மதிக்கவில்லை. இந்த நிலையில் ஒரு நாள் ஐனகர் திச்சித்தார். முன்னொரு சமயம் மகர் வாகம் செய்த காமத்தில் வருணன் ஐனக்குடைய யாகத்தைப் போற்றி குதா விவிலையும் இரண்டு அம்பருத் தூணிகளையும் ஐனகருக்குத் தந்திருந்தான். அக்க விவிலானது மிகப் புராதன தெய்விகமான விவிலை. அதைச் சாமானிய ஐனகர்கள் வகையால் அசைக்கக் கூட முடியாது. எடுத்து, வளைத்து, நான் ஏற்றுவதைப் பற்றிச் சொல்லுவே யெண்டாம்! முடியாத காரியம். ஐனகர் அரசர்முகத்துக்குத் தெரியப்படுத்தினார்.

“என்னிடமிருக்கும் வருணதேவப் பரவாதமான இந்த விவிலை எக்க அரச குமாரன் வளைத்து நான் பூட்டு விடுவே அல்லதுக்கு என் மகன் சிதைவியத் தருவன். இதுவே என் மகனாகைய கயம்வர நிபந்தனை.”

சிறையின் அழகைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டோ. பல அரசகுமாரர்கள் வந்து விவிலைப் பார்த்துவிட்டு ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் திரும்பி ஓர்னர்.

11. சகரன்

விவிலைபித்திரர் தலைமையில் புறப் பட்ட ரிகிகள் மாட்டு வண்டிகளில் மிதிவ தோக்கி வடக்கே செல் ஓர்னர். ஆசிரம வளத்திலிருந்து பட்டிகள், மாண்கள் எல்லாம் கூடுவ சேனநகைப் பார்த்து விவிலைபித்திரர் அவற்றை அண்டி அங்கேயே தீர்த்து இவர்.

சோனா நதிக்கு கரை சேர்த்ததும் மாலையாவற்று. அங்கே அந்த இரவு கப்பிலுர்னர். அக்க இடத்தில் பூர்வ கதைகளை ராஜ குமாரர்களுக்கு முனிவர் சொல்ல இரவு சந்திராமாண



கழித்தது. அடுத்த நாள் காலை எழுந்த ஒரு நதிவழித் தாய்மகனாகியான். ஐயம் ஆழமில்லாதிருந்தபடியால் நடத்தே தாய்மகனாகியான். பின்பு நடுப் பக்கில் கங்கைக்கரையை அடைந்தார்கள். எவ்வாறும் கங்கையில் கந்தானம் செய்து தேவர்களுக்கும் சிவிகளுக்கும் முன்புநீர் களுக்கும் தர்ப்பணம் செய்தார்கள். அங்கேயே ஆகாரம் சமைத்துப் பூண்டு செய்து, போஜனம் செய்தார்கள்.



எவ்வாறும் விவகார மித்திரரைச் சுற்றி உட்கார்த்தார்கள்.

“முனிவரே! உங்களைப் வரலாற்றைச் சொல்ல வேண்டும்” என்று ராஜகுமாரர்கள் ஆவனாடல் செய்து, முனிவரும் சொல்லப் புகுந்தார்.

பரிவர ராஜகுமார மகனானும் கும் மகனி மருதராகமக்கும் அய்யர்வலட்சணம் பொருத்திய இரண்டு புத்தகங்கள் இருந்தார்கள். மூத்தவனான எவ்வாறே

வழி தேவர்களின் பிரார்த்தனையின் பேரில் தரிமவான் தேவலோகத்துக்கு அனுப்பிக் கொடுத்தான். இவ்வாறு மகனி உகை சங்கரனை எல்லாம் பெரும் தவம் புரிந்தான். பரமசிவன் திருப்பதியடைந்து உமாதேவியைத் தன் பத்தினியாகப் பெற்றான். தரிமவானுடைய இரு பெண் குழந்தை இவ்வாறு மிகப் புண்ணிய நிலையை அடைந்தார்கள். எல்லாப் பாசங்களையும் போக்கும் கங்காதேவி தேவலோகத்திலேயே இருந்து வந்தான்.

அயோத்தியாதிபதி சகரன் என்ற மகாராஜன் வெகு நாள் சத்தான மிளகாமல் வருந்தினான். கேசினி, கமலி என்ற தன் இரு பத்தினிகளையும் அழைத்துக் கொண்டு இமலயமில் தவம் செய்தான்.

பிறகு முனிவர் அவன் தவத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்து, “சத்தானம் பெறுவாய்” என்று வரம் தந்தார்.

“வீரனே! நீ மகத்தான சத்தானம் பெறுவாய். அபார நீர்த்தியும் பெறுவாய். உன் பத்தினிகளின் ஒருத்தி ஒரு புத்திரனைப் பெறுவான். உன்னுடைய வம்சம் அவன் வழியாகப் பெறும். இன்னொரு பத்தினி பல வான்களான அனுபதினியும் புத்திரனைப் பெறுவான்” என்று ஆசீர்வதித்தார்.

ராஜ பத்தினிகள் முனிவரைப் பணிந்து, “கவாமி! யாருக்கு ஒரே மகனும் யாருக்குப் பல குமாரர்களும் தந்தீர்?” என்று கேட்டார்கள்.

“ஒருத்தி பெறும் ஒரே மகன் வழி யாகத்தான் வம்சம் பெறும். மற்றவன் பெறும் அநேக புத்திரர்கள் பல வான்களாக வளர்த்து பெரும் புகழ் பெறுவார்கள். உங்களில் யாருக்கு எது இஷ்டம்?” என்று முனிவர் கேட்டார்.

மங்களில் ஆகை பணிதம். கேசினி யானவன் வம்சம் வளர்க்கும் ஒரு மகன் தனக்குப் போதும் என்று. கமலியோ பணமும் நீர்த்தியும் அடைவப் போகும் அநேக மகனைப் பெற விரும்பினான். “அப்படியே யாகட்டும்” என்று முனிவர் சொன்னார். வரம் தந்த முனிவரை வம்சம் வந்து வளங்கி இரு மகனியானாடல் அரசன் மிக்க திருப்பியோடு தகர்த்துக்குத் திரும்பிப் போனான்.

கொஞ்ச காலம் கழித்த பின் கேசினியானவன் அசமஞ்சன் என்ற மகனைப் பெற்றான். கமலி வடிவமற்ற ஒரு பிண்டத்தைப் பிரசவித்தான். அந்தப் பிண்டம் பொரித்து அதனிலுள்ள முனிவர் சொன்னபடி அனுபதினியும் குழந்தைகள் உண்டானார்கள். குழந்தைக் கூட்டத்தைத் தாத்திரிமார்களின் தந்தையும் பாதுகாத்து வந்தார்கள்.

காலக்கிரமத்தில் குழந்தைகள் பெண்களாகியவர்களை மிக்க அழகும் வீரமும் கொண்ட ராஜ குமாரர்களாக வளர்த்தார்கள். மூத்த மகனியின் குமாரன் அசமஞ்சன் வளர வளர குரூர குணத்தை வடைத்தான். ஊரில் உள்ள குழந்தைகளைப் பிடித்து ஆற்றின் மடுவில் போட்டு, அவை தத்தளித்துச் சாவதைக் கண்டு கிரித்துச் சந்தோஷம் படுவான்.

இவ்வாறு கைத்தியம் பிடித்துப் போன அசமஞ்சன் ஐயக்கன் மிகவும் கொடுத்தார்கள். அரசனுடைய அனுமதியுடன் அவன் ராஜ்யத்தை விட்டே திரைத்தி விட்டார்கள். ஆனால், அவனுக்குப் பிறந்த மகன் அம்சமான் என்ற ராஜகுமாரன் மிகவும் ஐயக்காரி. எவ்வாறாயினும் அங்கப்பும் தன்மதிப்பையும் சம்பாதித்தான். வேளும் அதிலும் பொருத்தியவர்களை வளர்த்தான்.

சகரன் ஒரு பெரும் அசுவமேத யாகம் செய்ய நிச்சயித்ததன் பேரில் அதற்கு வேண்டிய எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டன. அசுவமேத யாகத்துக்குரிய குதிரையை ராஜ குமாரன் அங்க

யான் காத்த வத்
தான். ஆனால் இத்
திரன் ராகு எ
வேளும் பூண்டு குதி
ரைவைக் கொண்டு
போய்விட்டான்.

அகலமென வாசல்
களைத் தடை செய்
வது தேவர்களுடைய
வழக்கம். இத்திரனு
டைய பதவிக்குப்
போட்டி ஏற்படும்
என்பதில் பயம். ஆய்
னும் தடைகளைத்
தாண்டி வாசல் தடை
பெற்று விட்டால்
வாகத்தில் தரப்படும்
அவிக்களைத் தேவர்கள்
பெற்றுத்தான் போக
வேண்டும். அதன்
மேல் வாகத்தைச்
செய்தவன் வாகத்தில்
பவனை அடைவான்.

குதிரை காலுமறி
போயிற்று என்று
அரசனுக்குத் தெரிந்த
தும் மிக வருத்தம்
பட்டு எப்படியாவது

கண்டுபிடித்துக் குதிரையைக் கொண்டு
வர வேண்டுமென்று கமழி புத்திரர்க
ளான அறுபதினாயிரம் ராஜகுமாரர்களே
யும் பூமண்டலம் முழுவதும் தேடி
வரும்படி அரசன் அனுப்பினான்.
"வாகக் குதிரையை இழந்தால் வாசல்
கெடுவது மல்லாமல் சம்பந்தப்பட்ட
எல்லாரையும் பாவம் சுற்றிக் கொள்
ளும். ஆகையால், திருடிப் போனவன்
என்பே மறைத்து வைத்திருந்தாலும்
பொய்க் கண்டுபிடித்துக் குதிரையைக்
கொண்டு வர வேண்டும்" என்று
சைரன் வீரமும் சௌரீயமும் கொண்ட
தன் புத்திரப் பெருங் கூட்டத்துக்கு
உத்தரவிட்டான்.

சைர புத்திரர்களும் மிக உற்சாக
மாக உலகமெங்கும் சுற்றி அட்டகாசம்
செய்தார்கள். எங்கும் கிடைக்கவில்லை.

பூமியை வெட்டித் தொண்டிருக்கள்.
எங்கும் வெட்டித் தள்ளி வெட்டித்
தள்ளிப் பெரும் அதிர்ச்சியை உண்டாக்
கினார்கள். "நீதான் திருடியாய்! நீதான்
திருடியாய்!" என்று எங்கேயும் எல்
லோரையும் குற்றம் சாட்டி, அதட்டி
டும்பை செய்து வந்தார்கள். எங்கு
தேடியும் அகப்படவில்லை. இதை அரசு
வீடம் சொன்னார்கள். துயரப்பட்ட
அரசன் "நீங்கள் பூமியைப் பிளந்து

கங்கி தேயர்களுக்கு



ஏன்வெறு வங்கி இடமும் தங்கள் குறிப்பத்
தில் உள்வாங்கிப் படுத்தித் தங்கள் அங்கங்கி
கத்து வீடுகளில் உள்வாங்கியும் பிழைக்கிறது.

பல பெண்கள் வங்கியைக் கவனிப்பெடுத்துப் படித்
தும்வெறுவது அது மறந்து போகாமல் பத்திர
மணி மறுபாக்க உதவும் வகையில் வங்கி ரக போனங்கி
மேலாக நன்று தயாரித்திருக்கிறோம். இந்தப் போனங்கி
அட்டகாச ஒத்திவிருந்து அடுத்த வங்கி இடங்களுக்கு மாற்றிக்
கொள்ளலாம். வங்கியின் ஆதரவு தெருவானால் விருதைப் பெறுவ
னின் திருமகனாகத்தான் தங்கி அழகுறப் போனங்கி இம் மேல்
கடமைக் கவனிவர்களுக்கும் ரூ. 20/- அளவில்
வங்கியைக் கொண்டு போனங்கி. இம் மேலுதவையத்
தன்மேல் விதவதற்கு இங்கே. தங்கியென்று மகனாகிவெறுவது.

இம் மேலுதவைய ஏதாவது முதல் தெரிவித்திருந்து தெருவி
யே இதுவிடத்து ஏதாவது தெருவான அளவில் அளவிற்கு
மட்டும் அளவிற்கு ஒருவருக்குத்தான். பல வங்கியைக்
கவனிப்போன்களும் இம் மேலுதவைய மேலாக ஒரு மாதத்
துக்கு. அதாவது ஒன்றை மாத இறுதியான திருத்திருக்கிறோம்
என்பதைப் பெரு மிழைக்கிறோம் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

ஏதாவது தெருவான அளவில் வங்கியைக் முதல்:

பாணேஜர், மேல் வங்கியைக், மேலுத்திருக்கி, மேலுத்திருக்கி - 11

பாதாளம் புகுந்து பாருங்கள்!" என்று
உத்தரவிட்டான்.

உத்தர சொற்படி சைர குமாரர்கள்
பூமியைத் தொண்டி, பாதாளம் புகுந்து
பூமியைத் தாங்கி நின்ற யானைகளை
தமங்குகித்து விட்டு வாகக் குதிரை
வைத் தேடிச் சொன்னார்கள். அங்கே
வடமிகுக்கு முனியில் ஓரிடத்தில் தங்கள்
குதிரையைக் கண்டார்கள்.

மகாவிஷ்ணுவாசிய கபிலர் அங்கே
யொகத்தில் இருந்தார். பக்கத்தில் வாகக்
குதிரை தன்பாட்டுக்குப் புல் மேய்த்து
கொண்டிருந்தது. இதைக் கண்டதும்
சைர புத்திரர்கள், "இதோ திருடன்.
குதிரையைத் திருடிவிட்டு, தவயெனும்
போட்டுக் கொண்டு உட்கார்த்திருக்
கிறான்" என்று கொபாவெசமாகக் கபி
லர் மேல் பாய்த்தார்கள்.

யொகத்திலிருந்து கபில முனிவர்
கண்டதைத் திறந்து, "ஹம்ம்" என்று
பெருமூச்செறித்தார். ராஜபுத்திரர்கள்
அறுபதினாயிரம் பேரும் அங்கேயே சாம்
பத் குவியலாகப் போனார்கள். இத்திரன்
குதிரையைக் கொண்டு போய்ப் பாதா
ளத்தில் ஒளித்து வைத்திருந்தான்.
அதனால் இய்விதம் சைர புத்திரர்கள்
சாபமடைந்து மாண்டார்கள்.

(தொடரும்)

“திருமணத்துக்குத் தோஷம் கொடுப்பது பத்தி என் கணவர் குறிப்பிட்டாரல்லவா? அது பற்றிய ஒரு கணவரின் செய்தி! பின்னர் விட்டார் பெண்ணுக்குக் கொடுக்கும் தோஷப் பொருள்களை (மெத்தை கட்டிக் முதலியன) ஒரு கை வண்டியில் வைத்து மெனதாயம் முழங்கி ஊர்வனமாக எடுத்துச் செல்வார்கள். நேற்று மாநிலி ஒருவித வாத நிலம் அது” என்பதற்கு ஸ்ரீமதி ராஜாமணி.

“ஆங்கிலின் பொருளுது போக்கு என்பது” என்று கேட்டதற்கு திரு வாஞ்சிவேரன் கூறினார். காய்ப்பது விளையாட்டிலும் குதிரைச் சவாரியிலும் சுதந்திர ஆண்களுக்கு விருப்பம் அதிகம். மகன் தன் உதையுப்பாளிகள், வகுப்பில் பாடக்கூட விளையாடிட்டால் கேட்டுத் தெளிவு பெறக் கூடப் படுவதில்லை மாணவர்கள். கவிதை தரம் உயர்வாவின உடனது. பெண்களுக்குத் தனியப் பக்கிகள் உள்ளன. அங்கு அருள் பட்டுவாடா என் ஒரு விடுவையும் என்னவென்றால், கியாச தாருக்கு தெரிவாடாகக் கடிதம் பட்டு

வாடா செய்யப்படுவதில்லை. கடிதக்கவி, கிராமத்தின் பெயிதனக்காரகூடம் செல்பிக்கப்படும். அவர் பார்த்து கவிவரிகளிடம் கடிதங்களைச் சொல்பார். கிராமங்கள் பெரும்பாலும் மிகச் செழிமை. நெரும் பெயிரை, விட்டு எவ்விரை இன்னாததால் இந்த ஏத்பாடு. பல கிராமங்களில் மீள் வசதி இல்லை.

“சுதந்திரியாவில் திவக்கர், இரும்பு, தவச் கரங்கங்கள் உள்ளன. தொழில் துறையில் இப்போதுதான் முன்வினதும் கண்டு வருகிறது. எவிலும் ஒன்று குறிப்பிட வேண்டும். சுதந்திரியப் பவுள் ஒன்றின் மதிப்பு ரூ. 21. பீட்டிப்புக் பவுளின் கிலைமை கூட அதிகம். சுதந்திரியப் பவுள் தாயை மதிப்பு குறைக்கப்படுகிறது. சுதந்திரியாவில் அறிபர் மேலார் நெளரல் பவுடி வேலான் அவர்களின் வயது 34தான். ஆனால் அவரது திரவாகத் திறமை பாராட்டுக்குரியது சுதந்திரியாவின் சொல்லாதாரம் மிகவும் திருப்திகரமாக உள்ளது” என்பதற்கு திரு வாஞ்சிவேரன்.

- 'மாணவர்'

தேவை ஒரு தங்கை

இவர் பெண்ணுக்கு அவளுக்குமேல் செல்வம் கொடுத்து வளர்த்துவிட்டு அந்த தேவிய தங்கையை 'வாபஸ்' பெறத் தெரியாமல் விழிக்கும் தந்தை; தங்கையைக் கண்டிக்க வேண்டும் என்று நினைக்கும்போதெல்லாம் தந்தையையும் பக்கவாங்காத தங்கை அழைக்க விருப்பம் உள்ளாள்; புதுப் புது ஆடைகளிற்சூழப்பட்டவரும் 'புதுமைப் பெண்' என்ன வட்டவாங்கலில் ஒன்று என்று திருபித்து எப்போதும் படபடப்புடன் பேசி முகம் சிவக்கும் தங்கை; எம். ஏ. படித்துவிட்டு அத்தனை தரப்பட்டிருக்கும் தென்படுவாவிட வேண்டாம் காண்பிக்கத் தயாராக இருக்கும் ஒரு வேலை வேட்டை இளைஞன்; இந்த இளைஞனுக்கு ஓர் இரவுத் தங்கையாக வரிமொழி போர் இன்னாபடுவாவிட. பத்தி ஏதெத் தயர்வாத அப்பாவி வயதி வுட்கதி; எப்படி

கருட்டி விட்டாலும் கடனை தன் நிமித்தம் நித்தும் தஞ்சாவூர்ப் போய்மை போல்வார் கண்டத்தாலும் எட்டை செய்யாமல் குறுக்கே புதுத்து கத்தடித்துப் போல் கொழிவிடப் புலகாய் கிடம் வேலிக்காரன்.

இவர்களே ஒருக்கே தாம் எத்திக்கும் இடம்: "தேவை ஒரு தங்கை" நாடகம். கவி கிணப் ஸ்ரீராம் குறுகினில் தயாரிப்பு.

ஸ்ரீராமன் தரபிம்மையல் கருதப்பட்ட சிறு கதை ஒன்றைக் கத்திரோன் மேடைக்காக விளாசி திட்ட நாடகமாகக் கூடரக்க செயல் பொறுப்பையும் ஏற்றிவிடுகிறார்.

கைவண்ணப் தொற்றுக்கைத் தொறாயகல் பார்த்தல் எம். ஏ.வாக வரும் திரையுடையது துயரங்கையும், பண்பண்புக் காண்பிக்கத் தொறாயி பத்தியாக வரும் திரையுடையது துயரம் துடிக்கும் உதவுகின்றனர். நாடகம் கையின் இன்னாத வறு இந்த இரு பாத்திரங்களிடமும் இருக்கிறது.

ஆம்! தொறாயகல் கிண்கிண வறுவாடுவல் அடிக்கிறது. தொறாயி தொறாயகல் எத்தத்த வறுவாடுவல் பிடித்து இருக்கும் கொண்டு குறுகிசும்.

தம் இரவுத் தங்கை ஸ்ரீவிதாவுக்கு நெய் கங்கர் வேலை கேட்கும் தடிப்புச் சொல்லிக் கொடுக்கும் இடம், அப்பா மாண்காக மணி மகனுக்குச் சாதகமாக "ஆமாம்" போடும்படி கொள்ளும் கிட்டம், எம். மே. நூத்தி இரண்டு வகை 'தங்கை' என்னும் பாலப் பதம் கிண்கிண எத்தர்ப்பம் போன்றவை எத்துத் கையவாண காட்டினால்.

வேலிக்கார கோயல்வரக் கத்திரோனுக்கு அந்த வேலிக்கை குகணப் துணிபுமணி

அமெர்கார் நாடகமேடை அனுபவத்தத்த திரை உலகுக்கு ஏற்றமதி சேர்ந்து தங்கத்திரை நெய் கங்கர் இப்போது திரையுடைய அனுபவத்தத்த நாடக மேடைக்கு இடம்குமி சேர்ந்து கொண்டுவிடுகிறது என்று கூட சொல்லலாம்!

—மே. க.



ஞானகுடி காலத்திக்குப் பிறகு...

இருக்காட்சியின்மீது டாக்டர் சுவ
ணன் புரப்பென்கி.

மேனாடின் மீது அமர்ந்தபடி அவ்
னானது தீவர வேப்பரைப் புரட்டிப் பாக்டின்
கண்ணில் ஒரு வெளி தென்படுகிறது.
உருக்கிப் படிக்கிறார்.

டாக்டர் : பிரபல அம்பலவாசல் வழக்கில்
குற்றம் காட்டப்பட்ட அந்தோனியை ஆயுள்
தண்டனை விதித்து சென்னை தீர்ப்பு!
(பேப்பரைப் படித்துள்ள கருக்கலைத் தாழ்க்
தெய்வம்) கம்பலவாசல் ரொம்பப் பிரபல
மாதிரிதான்! இவ்வாறும் டாக்டராகிய
நான் அட்ரஸ்கிலாமத்தான் இருக்கேன்!

டாக்டர் : காவிரித்தாய் ரொம்பப் புனித
மானவன் அம்மா, வினா பெண் பாவத்
துக்கு ஆளாக மாட்டா. அதனால்தான் என்
மூலமா உன்னைக் கணையெத்திக் காப்பாற்
திட்டா மேரி! எழுதின எழுத்தை
எவ்வாறுவெயும் அழிக்க முடியாது. நீ பாவிவா
இருக்கலாம். உன்னை நீ அழிக்கக் கிரும்ப
லாம். ஆனால் உன் பாவத்தாலே உருவான
அந்த அப்பாவிக் குழந்தை ஒரு பாவமும்
அறியாதது! அதைக் கொல்வதற்கு உனக்கு
கரிமை கிடையாதே! குழந்தைக்காக
வாவது நீ வாழத்தான் வேண்டும்! இதைத்
தான் நான் விதிவென்று சொல்றேன். விதித்
ததுதான் விதி! அந்த விதி மீறினா நாம
அழத்தான் வேணும்!

மேரி : என்ன சொல்கிறீர்?

டாக்டர் : உயிரைக் கொடுத்து பாவம்.
இதை மதம் மட்டுமில்லை; எட்டமும்
சொல்கிறது. மன்னிப்போ, தண்டனையோ
அதை, மகிழ்ச்சியோடே மனசு ஒப்பி ஏற்றுக்



ஞானகுடி

கே. சுந்தரம்

வேண்டாம், வேண்டாம்! பிரபலமாகிற
துக்காகக் கலத்ததைக் காட்டுவதா?

மேரி....! மே...ரி!

(அவர் அமைதியை உள்வெய்திற்று வெண்
விற உன் அமர்ந்துள்ள மேரி கரு
கிறார்.)

டாக்டர் : மேரி! உன் அப்பா வழக்கிலே
தீர்ப்பாயிடுச்சு. (மேரி பதற்றமடைவது
கண்டு) பயப்படாதேம்மா! ஆயுள் தன்
டனைதான் கிடைச்சிருக்கு!

மேரி (விரகதீவுடன்): அது எனக்குத்
தரப்பட வேண்டிய தண்டனைக்க! என்னை
ஏன் அப்பாற்றினீங்க? இந்தச் செய்தியைப்
கேட்கலா? காவிரியோடே போவீருக்க
வேண்டிய பாயி நான்!

கொள்ளத்தானே வேண்டும்! ஓர் உயிரைக்
கொன்றதற்காகத்தானே உன் அப்பாவுக்குத்
தண்டனை கிடைக்கது. அதைத் தன்
டனைக்கோ, பழிக்கோ அவன் மாதிரி நீயும்
ஆளாளாமல் தந்தொடுக்க முயற்சிசெய்து
தப்பியே... அதற்காகக் சந்தோஷப்
படணும்மா!

மேரி : டாக்டர்!

டாக்டர் : முருகன் உன்னை எங்கிட்ட
ஒப்படைச்ச ஒரு வருஷம் ஒடிப்போயிடுச்சு!

மேரி : ஒடிப் போன மேரி உலகத்துக்குச்
செத்தவன்தான், அப்படிச் செத்தவனா
உலகம் நினைக்கணும்னுதானே என்
புடனாவை களைத்து ஆதரம் கரையில்
போட்டது.

டாக்டர் : மேலி! நான் ஒரு தம்பியை உதார்த்தியே உங்களுக்கு சொக்திற ஒரே உபதேசம் என்னென்று யன்னியே உறுதி வேணும்! நீ ஒரு கிறித்தவப் பெண். நான் ஒரு ஹிந்து. அப்பிடப் போற இடத்தான் வேறே. பெலர் கேணுமானால் மாறுமே நவிர கும்பிடுகிற தெய்வம் ஒன்னுதான்மா.

சத்து, சித்து, ஆனந்தம், சக்திதானத்தம். "ஓமம் கோடிசு" என்கவாம் என் தெய்வம். உன் தெய்வம் என்று வறக்கிடையும், அப்பினை பெரு கழக்காய் வரதெனும் சித்தாதிநின்றது எது? என்று கேட்டார் தாவுமான சவாமிகள். அதுதான் ஆண்டவர். அறிவின் சொருபம், விஞ்ஞானாகவும் இருக்கலாம். சிறுஞ்ஞானாகவும் இருக்கலாம். மேலியானது தும் சரி! மாரியம்மனுதலும் சரி! பாரத மும் ஸப்பீதும் ஒன்னுதான். வாரகங்கள் வித்தியாசப்படலாம். கதைகள் வேறையாக இருக்கலாம். ஆனால் சொல்லப்படுகிற கருத்து ஒன்றுதான். எங்குதித்து மதக்கோட்பாட்டுப் படி பார்த்தால் வாழ்க்கையைத் தாமரை இதைத் தண்ணீருக்கு ஒப்பிடலாம். ஒட்டாமல் ஒட்டியபடி பட்டும் படாமதும் வாழ்க்கையை நடத்தலாம்.

மேலி : உங்களுள்ளேயே கிறிஸ்து இருக்கிறார் என்று கருத்தை நீ மறிக்கணும் என் கிறததான் எங்கள் வேத வாக்கோ?

டாக்டர் : இதைத்தான் எங்க பாரத்த நிலை ஒரு சமதயா சொல்லிக் காட்சியா வர்ணிச்சிருக்கா. பாஞ்சான் எங்கிற பெண்ணைப் பல பேர் முன்னடி மாண்புபெற்ற படுத்த நினைச்சான் ஒரு பாவி! அவளை கால்தராபுறநாணம் பண்ணினான். அந்தக் காலத்திலே அவனைப் பாவி... கொடிய வன்னு சொன்னு. இத்தக் காலத்திலேயும் கால்தராபுறநாணம் பண்ணினான்; அவன் திரோவாரம்!... அது கிடக்கட்டும். கதைக்கு கருமோம். அந்த மாதிரி அலாணைப்படுத்தப் பட்ட நேரத்திலே திரக்கவியா நின்ற அத்தப் பாஞ்சான் தன் மானம் பறி போகாரே! காப்பாற்றப் படணுமென்னு கடிவியே கூப்பிட்டார்!

கிருஷ்ணன்னு முருத்தாய்னு! பகவானின் தாமாக்களை யெல்லாம் சொல்லிக் கதை யுன். கடவுள் வரவே... கடைவியா, "ஏ, திருத்தவ கலையாசா!" என்னும். இருதயத் தில் குடிவொண்டிருப்பவனே என்று கூப் பிட்டதும் உடனே ஓடோடி வந்து ஆண்ட வன் அவனைக் காப்பாற்றினான். இதிலே அடங்கியிருக்கிற தரத்தரியம் என்னென்னு... உன் மனத்தாய் தெ.வம். எப்போ உன் மனச்சாட்சி தவறாது உவர வைக்கஞ்சோ அப்பறம் நீ அருவாத நிறத்திலிட்டு ஆக வேண்டியபடித் கவனிச்சனாமே! வாழ ஆசைப்படு, மேலி!

மேலி : நான் பெண்ணாகப் பிறத்ததே குற்றம்தான். அதுகாச நான் அழுதே திரணும்.

டாக்டர் : பெண்கள் எதுக்காக உலகத் தில் பிறக்கிறார்கள் தெரியுமா? மனவியாக உத்தியோகம் ஏத்து, தாயாராகப் பதவி உயரடி அடைந்து, பாட்டியாக ஒய்வு

பெறத்தான்! உலகத்திலே பெண்ணாகப் பிறக்கிறதே, தாயாக மாறத்தான் அம்மா!

மேலி : நீ ஒரு தாய்! வண்டி வண்டியா நான் உபதேசம் பண்ணலாம். ஆனால் தாய்மைக்கு அனாதைச் சக்தி அறிகம். இதை நீ புரிஞ்சுக்கு இருக்கணுமே!

மேலி (வேறுபட்டவர்) : தாய்மை வேண்டாத ஒரு பத்தம்!

டாக்டர் : வேண்டாத தெய்வ மிக்கியே. வேணும் என்று தவக் கிடந்தேறே. எனக்குக் கிடைக்கியே அம்மா, குழந்தை? குழந்தைச் செல்வம் இருக்கே. அது இருக்கிறவா வேண்டாமனு வேறுத்தாலும் விடாது. இவ் வாதவா வேணும் வேணும்னு கேட்டாலும் கிடைக்காது!

மேலி : அப்ப ஒன்னு சொல்வா! என் குழந்தை உங்க கிட்டேயே வளரட்டும். என்னைப் போல் இல்லாமை என் பெண்ணாக நடவா இருக்கட்டும்.

டாக்டர் : அப்போ நீ...?

மேலி : நான் எங்கோவா எச்சிலே செவை செய்து எப்பாவத்ததைத் துடைக்கிறேன்.

டாக்டர் : உங்க சக்தி! 'ஆட்டர்'வே இருக்கானே! மாதா! அவன் கையிலேயும் குழந்தைதான் இருக்கு! அவ் பார்த்தாயானால் உன் குழ ளாயாம்! உனக்கு வரலா போயிடும்? அங்கே பாடப் பிளார்த்தனை தேவதாஸிக்கு குழந்தையின் அழகை ரு இனிமையான பாட்டு! அக்கு இதமான இளை!

மேலி : என்னைப் பெண்ணை என்னுடைய அவல உணர்ச்சிக்குப் பச்சைக் கிடைக்க அவரானச் செல்வம் அத்தக் குழந்தை!

டாக்டர் : மனித இனமே உணர்ச்சிகளின் எதிரொலிதான் அம்மா! உணர்ச்சியின் வெள்ளை தான் மரக் கட்டைதான். ஆனால் பச்சையப் படலும், மனசை அடக்க ஆண்டவ னுலேயே முடியலையே! ஒவ்வொரு மனித னுக்குள்ளேயும் மிகுதையும் இருக்கு; கடவு ளுன் குடிவொண்டிருக்கிறார்!

எங்க பிரகலாத சரித்திரத்திலே ஆண்ட வனே கெட்டதை அறிக்க மறுஷன் பாடு, மிகுதம் பாடியாகத்தான் தரகிம்மாவதாரம் வகுத்தார். அப்பச் எடுத்ததானேதான் கடவு ளுக்கு — திருமனான் ஆண்டவனுக்கு — மனித குணவான ரேனத்திரம் ஏற்பட்டது. அப்படி இருக்கிற போது நீயோ, உன் அப்பாவோ தப்பச் செய்ததிலே ஆச்சரியப் படுவதற்கு ஒண்ணாகிச்சே.

இப்படி வெல்லாம் செலுப்போ. எழுதி குலோ இத்தக் காலத்திலே வாருக்கும் பிடிக்க

“ பாஞ்சாலை என்கிற பெண்ணைப் பார்ப்பர் முன்னடி
மாண்புமிகம் படுத்த நீண்டதான் ஓடுபாய்..”



வாது. 'போய்' அழகிறது என்பார்கள். அதனால்தான் எங்கிட்டே வகுக்கிறதோவான் என்றும் ரொம்பக் குறைஞ்சு போய்ட் டாங்க.

(நகையு)

மேலி: டாக்டர்! எனக்கொரு உதவி செய்விடுவா? என்னை பச்சர் டிரெயினில் பிசை சேர்த்துடுங்க!

டாக்டர்: நோ... நோ! நான் இருக்கிற போது நீ ஏன் வேலைக்குப் போகணும்?

மேலி: பக்குவப்பட்ட தத்துவவாதியே பாசத்துக்கு அடிமைப்பட்டவாமா? தானக்கு தானும் உலகத்திலே ஒரு பெண் மூத்தையை வைத்துக் கொண்டு வயிறு வளர்த்து

தாக்கணும்! அதோடு மனத்துக்கும் ஆறுதலாக இருக்கும்!

டாக்டர் (போகிறது டி. நடிவுக்கு வந்தவராக): ஈம்மா! ம... மேலி... நீ உயிர் கொடு இருக்கிறாய் என்பதையும், இப்போ நீ ஒரு சிபன் தழிவதற்குத் தாலார் என்பதையும் 5 ரூபாய்க்குத் தெரிவிக்க விரும்பு பார்த்தேன்.

மேலி: வேண்டாம், அலர் வாழ்க்கையை நான் இவ்வளவு எந்தக் குலிச்சுப் போனும். அங்காய் போலுத்தமட்டினே மேலி செத்துட்டா! சிறையிலேயாவது அமைதியாக காணல் வழிந்தட்டும்.

டாக்டர்: தம்பம்மா! நீ வேதனையிலேயும், வீரத்திலேயும் பேசறே! ஆறு ஒவ்வொரு

பெருமைத் தீழியே நிகழ்கிறதே? நான்
தானா சாவதாம்? எத்தனை நான் காப்பாத்தி
விடப் போகிறேன்? நீ அழகவதில்லை.
அழகுதான் ஆகிவிட்டது உடையது. அதனிலே
நான் சொல்கிறேன். இதை உடனே தெரி
விக்கவேண்டும், எப்போது நான் தெரிவிக்க
இருக்க வேண்டியது. ஆனால் நீ தாய்மை
நிகழியே மன அதிர்ச்சிக்கு உட்படாதி
திருந்தே... அதற்குமுன்புதான் உன் விருப்பத்
துக்கு விரோதமாக நடக்க முடிந்தது. ஆனால்
இப்போ நீ உவிரோடு நல்லபடியாக இருக்கே,
இப்போ என் பாதகப்படுகிறே ஒரு பெண்
ளுக்குத் தாயா காழ்த்துக்கிட்டு இருக்கே
சங்கிற விவரத்தைத் தெரிவிக்கே நீரணும்...
அட, உங்கப்பாவுக்குத் தெரிவிக்காவிட்டால்
உட, நீ அடிக்கடி சொல்லுமே... பாதி
யார்..... அதுக்களும் எமியார்.... அவ
ருக்காவது தெரிவிக்கா தல்வது.

மேலி: அப்போ தள்ளு செய்கிறேன்.
நான் உயிரோடு இருக்கிறதை மட்டும்
தெரிவித்துக்கொடுக்க, ஆனால் எப்போ இருக்கிறேன்
என்பததைச் சொல்ல வேண்டாம். என்
அப்பா முன்ன தெரிந்துகொண்டு இதைச்
சொல்றான்.....

டாக்டர் (போலித்து): சரி, உன் விருப்பப் படி அப்படியே செய்வதன். பாதிசீலாருக்கு ஒரு கடிதம் எழுப்பா என்ன விவரங்களையும் தெரிவிப்படுத்தி விட்டோன்.

(மேல்க்கு குழந்தை அழகு வந்தது போல.)
உதட்டை : என் பேரத்தி அழகு ! போய்
பாருங்க !

(மேல் பள்ளமாயுடன் உலகை மூடினார்.
உலகை மூடிக் காட்டினதற்குப் பதிலாக
மத்திய தெருவில் திரை மூடினார்.)

பதவி : குருமா ! அந்தக் கயஸுண்டப்
பாக்கர் பங்கு என்னடாண்டு தங்கு என்
யிருக்கிறது சொல்கித்திட்டுக் கொட் கனி
யத்திற்காக என்டா அப்படித்திரும். நீ
என்னடாண்டு தாத்தாயா இருந்து தங்கு
செய்யுமா என்று எனக்கு உத்தரவு போட்
டுமே! எப்படியோ குருமா ! என் பிள்ளை
யிளவாக நானையாக நீர்தருப்பீர் !


(மேல்க்கண்ட திருவிட வந்து வந்தது அன்று
புதுப்பிக்கப்பட்டது.)

டாக்டர்: மதிப்புக்குரியவரும் பூதங்கு
 மாளப் பாதிரி அவைக்காவம் அவர்வருக்கு.
 முழுதான் உங்களுக்கு அதுதான் புரியாதா.....
 (கவதம் எழுந்திருந்து) (தெருவாகி)

அன்பும் ஆபதமும்

திரு சுவாமி நாராயணப்பிரகாச நாதரத்
நாளை நொண்டி ஹாஸி இத்தியர்கள்,
இத்தியர்களுடைய போராட்டத்தில் அது
தாயின் அபிப்பிராயம் தீவிரத் கூட்டத்தில்
காத்தித் கணவரத்தினர். கூட்டம் முடிந்த
தும், காத்தித் மெண்டியிருந்து இறங்கி வந்த
பின் நம்பிக்கையுடன் கணவரத்தினர் இரு
வாட்ட போல்களும், மற்றவர்களும் உள்
வர, மெண்டியை வந்தார். அப்போது மெண்டி
கதவுக்கருகில் திறப்பாரத்தில் ஒருவர் தின்று
மொண்டியுட்ப்பந்த காத்திதியும் இருவாட்ட
போல்களும் கவனித்தார்கள். காத்தித் அவர்
அருகில் சென்று கைபோத்துக் கொண்டு
அவரை அழைத்து வந்தார். இருவரும் மெது
வான குரலில் வாக்னவாதம் செய்தார்கள்.
பிறகு அவரையும் அழைத்துக் கொண்டு,
காத்தித் தெருவில் இறங்கியதும், அவன்
தன்முட்டை, கைபிடுகின்ற ஒரு மொண்டி
காத்திதியிடம் கொடுத்து விட்டு விடை
பெற்றுக் கொண்டார். அவ்வுடைய தந்தை
தாயையும் போக்களையும் கண்டு விடப்
படைத்த இருவாட்ட போல்கள். "அந்த
மனிதன் யார்? ஏதாவது விசேஷம் உண்டா?"
என்று காத்திதியிடம் கேட்டார்கள்.

“உண்டு. அவன் எப்போதும் கொஞ்ச விளும்
பிளும்” என்று கார்த்தி அழைப்பிதராக கூறினார்.
“என்ன? உங்களுடைய கொஞ்ச விளும்பி
ளும்?” என்று திணைக்கூடம் கேட்டதால் திர
வாரப்போலக்: “அவன் சபைத்தியக்காரன்!”



“எப்பத்தியக்காரன் இக்கி... இத்திய மக்க ளுக்கு நான் துரோ கம் செய்யலாக அல்ல தியோக்கிறான். இத்தி யாக்களுடைய தலைப ளுளையும் தலையாளுக்கும்

தமிழ்த் தொழில் அமைச்சர் விஜயலக்ஷ்மி அரசாங்கத்தின் சென்ற செப்டம்பர் மாதம் சந்திப்பு.

“இது என்ன அக்கிரமம்! இம்மாதிரி மனிதர்களை உட்கொண்டு ஆபத்து ஏற்படும். அங்கே கைது செய்ய வேண்டும். அங்கே ஏன் ஆயுட்பிடிப்பார்கள்! அவர்களைப் பிடிக்க கைதுத்தான் இருக்க வேண்டும்” என்று திருவாரூர் போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் கூறினார்.

“அவன் அபத்தியக்காரனல்ல. தயவுசெய்து அவனைப் போட்டு ஆத்திரமடைந்திருக்கிறோம். நான் அங்குடன் உணர்வுமயமான தீயார்த்த இக் கொடியிருந்தாயே! என்னுடைய மார்பைத் தாக்கிய நம்பியே அவன், என்னைப் போலவந்த காகம் போலன்றி உத்திரிந்த உத்திரை என் னிடமே போகுந்து விட்டுத் சென்றான்” என்று கூறி, தந்தையையும் அழைத்திருந்த ஒத்த காகியைப் காண்பித் தாட்டினார்.

அந்தப் பார்த்ததும் திருவாரூர் போகப் பவத்து விட்டான். "இருட்டில் அவன் உன்னைக் குத்தியிருந்தான்...?" என்று போதகோடும் பிள்ளையுமும் காத்திரி இடைபித்திப்பின் வருமாறு கூறினர்: "நீ வினாக அவன் டிக் கொள்ளாதே. என்னைக் குத்திக் கொண் போனதும் என்ற கருத்துடன்தான் அவன் குத்திவிட்டான். என்னைக் குத்தினான் என்று கருதுவதில்லை. அவன் குதியைப் போகப் போகின்றான் இரத்தம் நான் மிகவும் வேண்டியதுதான் தியாகம். அவனைச் சமாதானப்படுத்தி அனுப்பி விட்டேன். அவன் மீண்டும் என்னைக் கொன்ற முயற்சி மட்டும், அதைச் செய்வதன் முயற்சியுத்தான் அவன் என்னுடைய பக்கவாது மாதிரியாகான். ஆனால் இப்போது என்னை நான் குத்திக் குதி மரித்திருக்கிறேன் திருப்பி விட்டான்." — கே. என். ஜே.





சந்தன மண்டலத்துள்
அந்தரங்க வரவேற்பு !
தூய சந்தனத்தின்
புது மணங் கமழ்
மகாராணி



மகாராணி : பெரி வாய் மென்மை வழங்கு உங்கள் செவிமயம் மெனும் சேம்

**அம்புலகீடு
அப்பாஸ்...**

திருவள்ளூர் மாவட்டம் திருவள்ளூர் தாலுகாவில்
திருத்த விவசாய விநியோகத் திட்டம்
பின்பற்றப்படுகிறது... திட்டப்படி
பாங்குளத்தில்.....

445-446

ANALYST:
J. J. J. J.

7

சென்னை, 15.05.2019

தமிழ்நாடு அரசு
செயல்பாட்டுத் துறை
செயல்பாட்டுத் துறை
செயல்பாட்டுத் துறை



1. What is the main purpose of the document?
 2. What are the key findings of the study?
 3. What are the implications of the findings?
 4. What are the limitations of the study?
 5. What are the conclusions of the study?

சென்னை நகரில் உள்ள பழைய கட்டிடம் ஒன்றின் உட்பகுதி. இங்கு கி. பி. 1862-ம் ஆண்டு கட்டப்பட்டதாகும். இது கி. பி. 1862-ம் ஆண்டு கட்டப்பட்டதாகும். இது கி. பி. 1862-ம் ஆண்டு கட்டப்பட்டதாகும்.



2013年12月31日 4:00:00 AM 4:00:00 AM



சிறு குழந்தை, திடீர் தாக்குதலில் சம்பந்தம்
எதிர்ப்பு, திடீர் தாக்குதலில் சம்பந்தம்
தாக்குதல், திடீர் தாக்குதலில் சம்பந்தம்

சென்னை, 15.05.2018



மற்ற மருத்துவன் ஸ்தலயாள் ஒவ்வொரு அப்போது எவ்வளவு கவனமாக அலாபக எவ்வளவு தீவிர சூழ்ந்துது / தீவிரவாய்ப்பும் நன்றாய் கரும் தீவிரவிக் திடீராக மாற்றமளித்தான் சூழல் கடைபிடிது.

சென்னை, 15-11-73
 சென்னை, 15-11-73
 சென்னை, 15-11-73
 சென்னை, 15-11-73
 சென்னை, 15-11-73



சென்னை, 15-11-73
 சென்னை, 15-11-73
 சென்னை, 15-11-73
 சென்னை, 15-11-73
 சென்னை, 15-11-73



சென்னை, 15-11-73
 சென்னை, 15-11-73
 சென்னை, 15-11-73
 சென்னை, 15-11-73
 சென்னை, 15-11-73



சென்னை, 15-11-73
 சென்னை, 15-11-73
 சென்னை, 15-11-73
 சென்னை, 15-11-73
 சென்னை, 15-11-73



சென்னை, 15-11-73
 சென்னை, 15-11-73
 சென்னை, 15-11-73
 சென்னை, 15-11-73
 சென்னை, 15-11-73



சென்னை, 15-11-73
 சென்னை, 15-11-73
 சென்னை, 15-11-73
 சென்னை, 15-11-73
 சென்னை, 15-11-73



சொல்லுங்கள்
பார்ப்போம், நான்
அணியப்போவது என்ன?



லக்மே டால்கம்

புதுலகம் இன்னொருபாடுதான். எழிலாய்க்கிறது லக்மே டால்கம்.
ஆதினாநதிநிழல் அழகுமளவாகக் காலவந்த லேபென்ஸ்டர்,
பேன்ட்கேஸ்ட், சிரஸான், சூதளம், தீக்ஷம் மற்றும்
எகலாயம் கைவகையிலே வருபவை. தூள், பூரிகைகளிலுக்கும்
மற்றும்மாரு பதுமங்கள் — பனோஜா மிகைட் — பெரிய
பேயிலினைகளின் வருகிறது. எல்லாமே உங்கள்
கைகளைப்பூய யிரோமம் உருடவதால்.

Lakme

அவன் மதுரைக்குத் திரும்பி வருவான் மட்டையா என்பது தெரியாது. அவன் போய் கூடக் கண்டிருந்த தெரியாது என்பதனால் இவனுக்குத் துன்பமாக இருப்பது போலிருக்கிறது. இந்த நிலையில் அவன் சிங்கத்துக்குச் சென்று வரவேண்டிய உரிமை இருக்கிறது. அவன் திரும்பி வந்து விட்டால் தனக்குத் தங்காதிடமாக இருக்காது. போகிறது? அவன் வந்த பிறகு தான் அவன் வீட்டுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது என்பது தங்காதிடமாக இருக்காது.

கப் கோபாலசுந்தரம்? அவன் ஒருத்தியை
போதும், விரட்டி யடிப்பதற்கு.

[illegible][illegible]

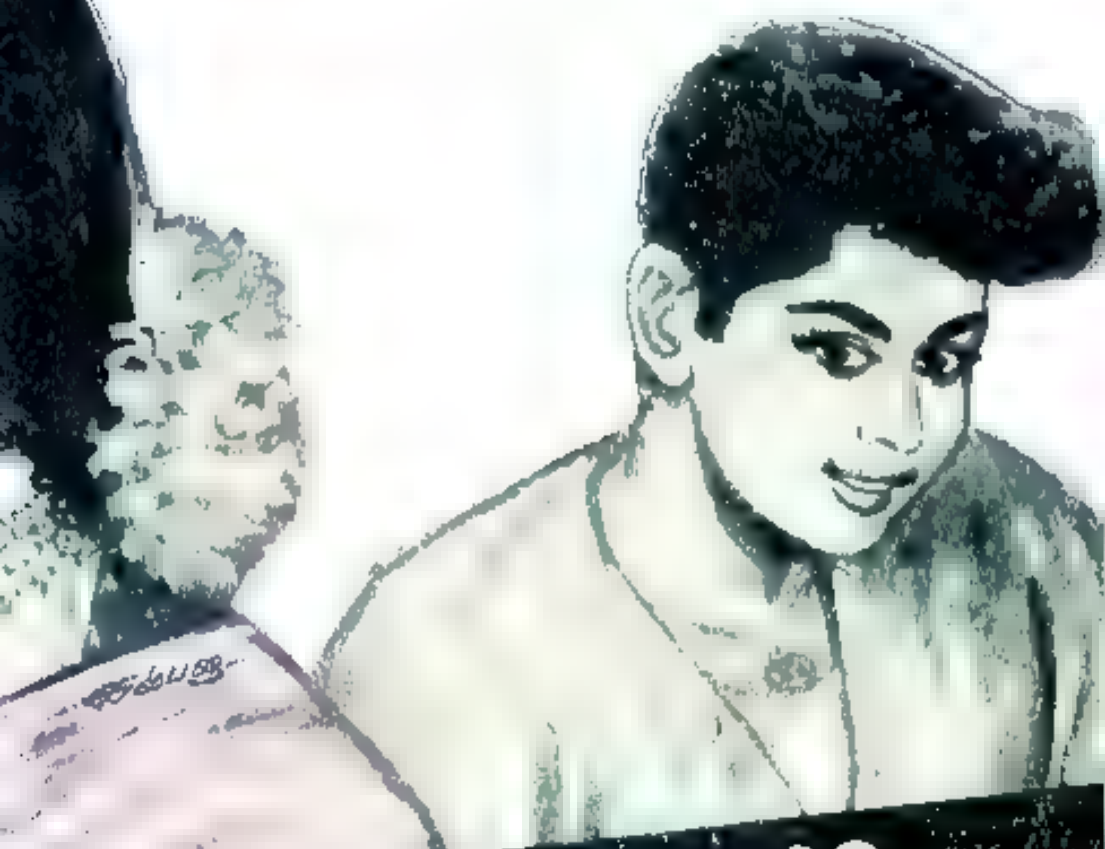
கிள் ிக்ஷாவில் ஏற்க்கொண்டு விடு
நோக்கி வரும்போது மாலை றுந்து
மணிக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. அரசடி
விநாயகர் கோலில் தெருவில் நுழைந்த
துமே, அவன் கண்கள் விஜயாவைத்
தான் தேடின. உயிருக்குமிராக நேசித்
துப் பழுவிய ஒரு ஜீவனை நீண்ட காலம்
கழித்துச் சந்திக்கப் போவது போன்ற
ஒரு பரபரப்பு ஏற்பட்டது அவனுக்கு.
அவனை அப்போது பார்த்தால், பார்த்
ததுமே புன்னைகை செய்து விடுவது
என்ற உத்தேசம் கூட இருந்தது.

பேசி வைத்தாற்போல் அவன் அப்
போது விட்டு வாசலிலேயே நின்று
கொண் டிருந்தான். ஆனால்
அவன் மட்டும் அங்கே தவி
யாக நிிற்கவில்லை. கலாவும்
பக்கத்தில் நின்றாள்.

இருவரையும் பார்த்தான் ரங்க
ராஜன். அந்தக் கணத்திலேயே,
அவர்கள் தன்னோடு பழகியிராத வேற்
றுப் பெண்கள் என்ற உண்மை மனசில்
வேகமாகப் பாய்ந்தது. சன்னுசிப்புநார்
சினிமாப் போஸ்டரைப் பார்த்ததி
விருந்து அவனை அந்நியோன்யமாவல
ளாகப் பாலித்துக் கொண்டு வந்த
மனப் பிரமைமும், அவன் செய்த
மாவச சல்லாபங்களும் மாயமாய்
மறைந்து விட்டன. அவனுக்கு என்ன
செய்வதென்றே தெரியவில்லை.

இரண்டு பெண்களுமே அவன் முகத்
தைப் பார்த்தார்கள்.

ரங்கராஜன் தன்னை மறந்து அவர்களை
நோக்கிப் புன்னைகை செய்துவிட்டான்.
பிக்ஷா அவர்களை நோக்கி இன்னும்
தெருவின் சென்றது.



திராது விஜயாட்டு
கு.அழகர்சாமி

விஜயா முகத்தில் சலனமில்லாமல்
கற்செய்யாக நின்று கொண்டிருந்தாள்.
அவள் குழம்பிப் போய்க் கலாமைப்
பார்த்தாள். அவள் வெட்டித்தாள்
தலை கவிழ்த்து கண்டக்கண்ணொளர் அடம்பை
தோக்கிவரின், அவளுடைய குவிந்த
இதழ்களில் புன்னைகள் தெவிடத்தது.
அதிதபோல் விஜயாவும் அவளுடைய

புன்னைக்குப் பதிலுபகாரம் செய்யமா
யும் போனது அவளை மிகவும் குழப்பி
விட்டது. அந்தக் குழப்பத்திலிருந்து
“தம்பக்காரம்” என்று நினைத்
துக்கொண்டே சொல்லி இருக்கின்றாய்
“தொக்கித் தங்கப்பி விட்டால்,
கீழ்ப்பு வாசகித் தாண்டிச் சென்று
விட்டேன்.”

அத்தியாயம் 11

22nd சிலிருந்து சிறுமைய ரகசாரது
வின் நிறம் சுற்றுக் கட்டித்திருந்ததுதான்.
அந்த ஐந்து நாள் பிரயாணத்தில் அவள்
விடம் ஒற்பட்ட ஒரே மாறுதலுப்போல்
அவ்வளவுக்கும் தோன்றியது.

“அதுக்குள்ளே இல்லவையு உறுத்
துப் போயிட்டியோ!” என்று துச்சி
யத்தோடு கேட்டான் தங்கம்.

“இந்த சிலிருந்தே தெரிஞ்சிக்கோ,
என் சாத்தாரியே அப்படி ஒன்னுந் பவி
மனது பெய்யவே. உதாரணாக உப
தும் அவனே வெய்யில் ஸூன்டி என்
றதை!” என்று வழக்கம்போல் அவன்
டம் அவன் வேடிக்கையாகப் பேசினான்.
தங்கம் அவன் சொன்னதை ஒப்புக்
கொண்டு விடவில்லை.

“ராஜா! நீ பட்டிக்காட்டுக்குப்
போயிட்டு வந்திருக்கிறே. அதனுடைய
நான் உன் உடம்பு இப்படிச் சுரத்துப்
போயிட்டது” என்று அவன் மன
தலித்துப் பேசினான்.

“அதுதான் இல்லை. பட்டிக்காட்
டியே உங்கையும் என்னையும் விடச் சிவப்
பாணவங்கிளெல்லாம் இருக்கிறார்கள்.
நானே கண்ணாரப் பார்த்தேன். தங்கம்
தான் கறுத்தால் கறுத்துப்போயேன்.
என்னை ஒருத்தியும் கய்யாணம் என்
னிடிக் மாட்டாளேன்று கொள்ளை
அவ்வளவுதானே. வெண்மைய கண்ணா
வன் பவணிக்களை வெண்மைய கண்ணா
இருக்கட்டும். அப்பறம் அந்தப் பெண்
விட்டு “சின்டர்” என நீ பார்த்திருக்கே!”

“எந்தக் கோடி விட்டு “சின்டர்”?”
என்று கேட்டான் தங்கம்.

“தெரியாதவரைப் போலக் கேட்
கிறேயே!”

“தெரியாததான் கேட்கிறேன்
யானுன்று. சொல்லு என்ன ரக
சையாகறே?”

“தான் ஒன்றும் தகவல்களே
தயவுசெய்து கொள்ளலாமே!

என் முகம் இத்தப் போக்கு போசு
வேண்டாமே!”

“நீ வெணுன்னே துருட்டைத் தட்டி
குறே! மாதாரண விஷயத்தைப் ப
தாப்படுத்தேன்!”

“தான் அப்படிச் செய்யல்வே.
தான் பிரயாணம் நினைத்திரு விஷயத்
தன் சாதாரணம் மாற்றிச் சாட்டிக்
கிட்டிக் கேட்டுறே. அடையப்பா, என்
னையு அக்கறையாகக் கேட்டுறன்! ராஜா
நீ சாத்தாரியைப் பத்து சேவ்வளவு சீக்கிரம்
அந்தே காணிக் கொடுத்திருக்கிறீட்டு
று! வந்தது சதுக்குள்ளு இப்பவிலெ
தெரிவது! நான் வந்தியா? அவங்க
கண்ணா பிடிவிட்டு வந்தியா?”

“நீ ஒரேயடியாகக் கலந்து வாய்க்
கொண்டு போறே. அப்பிக்குக் கொயி
வெண்மையப் பேசுவதாய் கொன்
னையே, அப்பறம் அவங்களைச் சந்திக்க
வாண்டு கேட்டேன். அதுக்கு இந்த
ஆய்க்கட்டமா? நான் இனி இதைப்
பற்றிக் கேட்கக்வே; நீயும் சொல்ல
வேண்டியதில்லை” என்று தமாஷ் பாதி
யும் சலிப்பு பாதியுமாகச் சொன்னான்
ரகசாரது.

“அஹோ! நீ இப்படிப் பைத்
தெய்யாட்டிலே ராஜா! இந்த அபி
மாயத்தை என்னைப் போதிக் சொல்லறது?
ஹூறுகள் தங்கச் சிங்கனா உள்ள
பெண்களை வெய்க்காம் கட்டிக்காம் விட்
ட்டே, இப்போ இந்த நெட்டைக்
கொண்டைப் பார்த்து மகிழ்விட்டியே!”

ரகசாரதுள் குரலைக் கொஞ்சம்
மேலாக்கித் கொண்டு, “நீ என்னை
என்ன வேணும்னுறும் சொல்லு. அதை
அவ்வளவு அந்தப் பெண்ணைப் பற்றிப்
பேசுறே. உன் அறநுக்காகக் கொய்
யும் உனக்காகத்தான் சொல்றேன்.
வேடிக்கையும் விளையாட்டுமாய் பேசுற
பெண் அருமையான கபாலத்துக்கு இப்
படிப் பழக்கப் பேசுற குணம். சூன்ய
வெண்மை உனத்தினே தமாஷ்காரங்க
யத்தான் என்னை புண்படுத்தறதுப் போலே
பேசுற வழக்கமே சிவையாது!” என்று
சொன்னான்.

தங்கத்தில் குறையும் கடுமைய கொண்
டது. அவனைப் பழிக்கப் பேசு
னாக்கு தான் எவ்வளவோ பேசலாம்.
நீ அவன்குறித்துப் பேசுதல் கொண்க
பெண்களைக் கொண்டு இருக்கிறேன்.

அவனும் அவன் சிங்காரமும், அவனோட அண்டப் புருஷம்..”

“உங்களுக்கு மறுஷ் சுபாவமே தெரியுமே, தங்கம். அம்மாவைப் போல நீ இருக்கிறெல்லு அவன் சொன்னதைப் பெரிய அண்டப் புருஷன்தான் இரும்பத் திரும்பச் சொல்லுகே.” இந்த பிரியத்திலே அப்படிச் சொல்பதே தோணும். நான் கூட உன்விட்டே சொன்னேன். அவன் உன்னைப் போல் இருக்கிறதான். இதைப் பார்த்துட்டு. பெரிய புரட்டுக்காரி, திருடி, எம்மத்தனக்காரிவ்னு பேசறது ரொம்பத் தப்பு. நீ அவன்காரம் பண்ணிக்காமல் கோவிலுக்குப் போகிட்டே. அவன் அவன்காரம் பண்ணிச்சிட்டு வந்துட்டான். அதுதான் உன் வயத்தெரிச்சல் நீ எவ்வளவு சாதாரணப் பெண்ணு இருக்கிறென்று இப்பத்தான் தெரியுது.”

தங்கத்துக்கு அவன் போல் பேச ஆத்மீயமாக முடிந்தது. விஷயத்தை ஒரு பெண்ணுடனாக அவன் மனத்துள் பேசுவதை அவன் அடிமோடு வெறுக்கான்.

ரங்கராஜன் நிதிது வெள்ளைக்க இருந்து விட்டு. “பார்த்துப் போனம், உன்னைச் சாதாரணப் பெண்ணுன்னு சொல்றதே சரியில்லை. உங்க அப்பாளை உயரிலே பார்த்துட்டு வந்திருந்தாள் மத்தவங்களை மதிக்காத உன் சுபாவமும் எங்கேயுப் புரியுது. உன்னைப் போல் அவரும் தம்ப விட்டுக்குள்ளே இருக்கிறப்ப வேடிக்கை பண்ணறார். விஷயமாட்டாய் பேசறார் அப்பா, ‘பெண்களா’ கூறிடத்திலே, ‘பெண்களா’ காரிகளா. தந்திலே போறபோது தேவையெல்லாமலே இருநிடுக்கிறார். ‘சித்தாய்’ இப்படியும் நீங்க பேசுதலுண்டா’ன்னு நான் ஆச்சரியப்பட்டு. அவரையே கேட்டும் போட்டேன். அதுக்கு அவர் என்ன சொன்னார் தெரியுமா? ‘இப்படியே பேசி இருந்தான் மதிப்பாய்க். இவங்களுடே வெளையாடற மக்கள் மூளை கோண்டா ஆரம்பிச்சுக்கொண்டு சொன்னார். அதைப் போலத்தான் நீயும் விட்டுக்குள்ளே ஓர் ஆளா இருக்கிறே; வெளியிலே இன்னொரு ஆளா இருக்கிறே. பணக்காரங்க விட்டுப் பிள்ளைகளுக்கு இருக்கிற சுபாவம்! நீ என்ன செய்வே?” என்று சொல்லி முடித்தான்.

அவன் எப்போதும் விஷயமாட்டாகவே பேசும் சுபாவத்திலிருந்து மாறி இப்படியே பேசுது தங்கத்துக்குத் திணைப்பையே உண்டுபண்ணியது. அவன் ஒன்றும் போகாமல் அவன் முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

“ஓரே உலகத்துப் பத்தனை விதமான மனிதர்களுக்கிடையே தருவியும்”

என்று தங்களுக்குத் திணைத்துக் கொண்டு புண்ணை செய்தான் ரங்கராஜன்.

“எவ்வேடே பெரி டெயிச்சுட்ட யென்னு சர்க்கிறே இருவே?” என்று கேட்டு அவனை மீண்டும் தமாஷ் பேச்சுக்காரனாகக் முயல்பான் தங்கம்.

அப்போது ஜானகியம்மாளும் சுந்தரிவும் அங்கே வந்து சேர்ந்தார்கள். வரும்போதே ஜானகியம்மாள், “உன் விட்டே பேசி ராஜா டெயிச்சுட்டான்?” என்று கேட்டுக் கொண்டே வந்தாள்.

தாழும் தங்கமும் அங்கே வந்தது ரங்கராஜனுக்குச் சிறிது ஆகவாசமாக இருந்தது. ருபியையும் சுந்தரியின் ஸகலிக்குத் தவிரக் கொண்டு, “உங்க அப்பா தானாகத் வாரூரா மோடி உங்களுக்குக் கத்தாக போட்டாரா? நீ இருக்கிறேன் போகப் போறாயா? என், இக்கேயே இரேன்” என்றெல்லாம் குறுகுறுக்காய் பார்த்துப் பேசினான்.

உடனே தங்கம், “ருபி! நீ இருக்கிறது போடி! உங்க மாமாவுக்கு இனிமேல் உன்விட்டப் போகப் பிடிக்காது. அவர் பன்றிய மாமா இல்லை” என்றான். உடனே சுந்தரியை ஒருமுறை பார்த்து விட்டு, “மாமாவுக்குத்தான் எப்பதென்று பிடிச்சுட்டதுன்னு, உங்க அம்மாவுக்குமா சேர்த்து பிடிச்சதுன்னு?” என்று பொருள் தொனிக்கப் பேசினான்.

“வரிசையா அத்தனை பேரைப் பார்த்துவிடாமல்கறயே தங்கம்! என் பண்ணை பிடித்து?” என்று ஜானகியம் மாள் கேட்டாள்.

“சுந்தரியையே கேளு. அவள்தான் ராஜாவோடே சேர்ந்துவிட்டு, அவன் பேசுதுப் போயேயே பேசுது” என்றான் அவன்.

ஒருவருக்கும் விஷயம் விளக்கவில்லை. “விஷயம் சொல்லேன்” என்றான் சுந்தரி.

“எனக்கு அவனைப் பத்திப் பேசவே பிடிக்கவில்லை. என்னதனைச் சொல்லச் சொல்கிறே?” என்று சொல்லி விட்டு அவன் தன் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டான்.

சுந்தரி உடனே உரக்கப் பிரித்தான். “ராஜா! இவளுக்கு அந்தக் கொடி விட்டுப் பெண்ணைப் பற்றிப் பேசினுவே பிடிக்கல்லே. அதுதான் நானும் நான் தவறாமே வேறும்மே ஏதாவது பேசி இவன் வாயைக் கிண்டித்துவ்னு வச்சிருக்கிறேன். இவளுக்கு... இவளுக்குப் பாயி!”

“என்ன பாயி?” என்று ரங்கராஜன் கேட்டான்.

இட்லிக்கும் சட்னிக்கும்
ஸ்ரீசுத்தமான

ஸ்ரீ

நாநா பன்ன
லாட்ஜஸ்



உரிமையாளர்கள்:
R.S.N. & R.S.G. அய்யர்

46, தம்பு செட்டித்தெரு,
மதராஸ்-1

தலை: COCHIN - டியான்: 2 23882 (உலக அளவுகள்)
மதராஸ் கிட்டிங்ஸ்: 11 கிட்டிங்ஸ் கிட்டிங்ஸ்

மூல நோயை

முற்றவிடாமல்

நம்பிக்கைகொண்ட

வெறடன்ஸர்

உபயோகித்து

நிவாரணம்

அடையுங்கள்;

— ரண

சிகிச்சையையும்

தடுங்கள்

மேலும்

உலக அளவுகள்

தீவிரம்

உலக அளவுகள்

அருள்

உலக அளவுகள்

பாலபரஸ்

உலக அளவுகள்

ரகசியத்தோடு

உலக அளவுகள்

சியவ்ஸ்

உலக அளவுகள்

ஆயுர்வேதகாஸ்ரமம்

கோர்ட்டில்

100 மீட்டர்

செட்டிநாடு

பிராண்ட்

போர்ட்லாண்ட் சிமெண்ட்



IS : 269



செட்டிநாடு
பிராண்ட் சிமெண்ட்
உபயோகித்து இயாப
மடைபுங்கள். கட்டுமானக்
செலவைக் குறைபுங்கள். நவீன
முறையில், கடுமையான தரக் கட்டுப்
பாட்டின் கீழ் தயாரிக்கப்படுவது
செட்டிநாடு பிராண்ட் சிமெண்ட்.
பட்டுப்போன்ற மென்மை!
உருக்கு போன்ற உறுதி!

இப்பொழுது
எல்லா இடங்களிலும்
தாராளமாகக் கிடைக்கிறது

செட்டிநாடு

பிராண்ட்

போர்ட்லாண்ட் சிமெண்ட்

தயாரிப்பவர்கள்:

செட்டிநாடு சிமெண்ட் கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்

பதிவு அலுவலகம்: சென்னை.

தொழில்நுட்ப அலுவலர் (கார்)

கோக் கெம்ஸ்டிக் ஏஜென்டுகள்:

செட்டிநாடு ஏஜென்ஸிஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்

6, ஆன்மணிவகாசு தெரு-சென்னை.

“அவன் எங்கே உன்னைக் கலியா
னம் பண்ணிக்குவானோவென்று.”

“அப்படியே பண்ணிக்கிட்டாத்தான்
என்ன? பேச்சுக்கு வைச்சுக்குலோம்”
என்றான் ஜாஸ்கி அம்மாள்.

“அழகா, படிச்சவலா, பணக்காரப்
பெண்ணுப் பார்த்துத்தான் நீ கல்யா
னம் பண்ணிக்கணுமாம்.”

“ஓஹோ! அந்தப் பையன்தான்
உனக்கு ஆமாம். இத்தப் பெண்ணும்
படிச்சவலா, பணக்காரியா இருந்து
விட்டால் நீ என்ன பண்ணுவே?”
என்று ரங்கராஜன் கேட்டான்.

“படிச்சவன்னு, அவளைப் பார்த்
தாலே தெரியாது?” என்றான் அவன்.

“அது எப்படித் தெரியும்?”

“அகத்தின் அந்த மூக்குநிலை தெரி
யும். படிச்சவனுமில்லை; பணக்காரியா
ம்கிறா. பணக்காரிவனுக்குத் தந்த மிலை
விட்டிலே ஏன் குடியிருக்கிறது? கோவி
றுக்கு உடுத்திவிட்டு வற்ற ஒரு செலை
வயத் தவிர வேறே பட்டுச் செலை
யிருந்தால், அவன் என் விட்டிலே இப்
படிச் சாயம் போனதுகளைக் கவனித்
கிட்டு இருக்கிறான்?”

தங்கம் அவளை வேறுப்பதற்கு அவன்
ஏழை என்பதும் ஒரு காரணம் என்று
ரங்கராஜனுக்கு அப்போது தோன்றி
யது. அவன் ஏழையாக இல்லாவிட்
டாலும், நடுத்தரமான குடும்பத்தைச்
சேர்ந்தவளாக இருக்க வேண்டும் என்
தும் நிச்சயம் பணக்காரியாக இருக்க
மாட்டாள் என்றும் அவனும் கருதி
னான். அந்தச் சமயத்தில் அவனையே
தோற்றத்தையும் அவளைக் கண்டு
தான் பழுவைகளும் கண்ணாறமும்
சாய்ந்தியாது அவன் மொகமைகடிக்
றாதையும் நினைவுக்குக் கொண்டி வந்
தான். “குடும்பத்தில் என்ன கஷ்
டமோ! அவன் மூகம் அப்படி உயி
ரோட்டமில்லாமல் இருத்தது?” என்று
எண்ணிக் கொண்டான்.

எல்லோரும் சாப்பிட வழித்தார்கள்.

“ராஜா! நீ உங்களுக்குப் போன காகி
யத்தைப் பத்தி ஒண்ணுமே சொல்
வல்லியோ?” என்று கேட்டுக் கொண்டே

“அப்பாலைச் சாப்பிடக் கூப்பிடு தங்
கம்!” என்று அவளை மாடிக்கு அனுப்
பினான் ஜாஸ்கி அம்மாள்.

எல்லோரும் சாப்பிட உட்காரித்
தார்கள்.

ரங்கராஜன் கிராம வாழ்க்கையைப்
பற்றிச் சிலாமித்துச் சொல்லி, மஸப்
பூர்வமாக அன்பு கொண்டிருக்கும் எத்
தனையோ போர் வள்கும் அந்தக் கிரா
மத்தை விட்டு விட்டு வருஷக் கணக்
கில் வாழ்ந்தாலும் அடுத்த விட்டுக்
காரன் அவ்விய மனிதனுடைய இருக்கும்



மூவாயிரம்
ஆண்டுகளில்
ஒரு விநாடி!

விட்டுக்கொடுத்து நாட்
டையடித்துத் தயாரி
யில் நிழலாக்கள் என்
படி நமக்குத் தெரியும்.

அதன் எப்படியும் தயாராக
அப்போது அவன் தார்த்துள்ள ஒரு கடிதம்
அவரையும் ஆண்டுகள் ஒன்றில் ஒரு விநாடி வேக
மாகவோ ஒரு விநாடி பெருகவோ போதாமாம்!

- க.கா.லா

தகரத்துக்கு வந்து வாழ்வதில் அர்த்த

மிகில் என்பதோடு புத்திசாலித்தனம்
கூட பூதினை பற்றும் கிறிஸ்து,
அப்படியும் அவனே சொன்னான்:

“சிக்கப்பா கண்டிப்பாகச் சொல்
விட்டாய். கண்டிவ அவா சொத்துக்
களை வித்துட்டு அமைதப் பெறும் ராஜா
மடங்கு சொத்துக்களைச் சாத்திரியை
விடக்கு வாங்கி விடுகிறாராம். அது
போல நாமும் செய்யலாம்னு சொல்
லும். கிராம வாழ்க்கையில் முஸ்ஸேற
முடியாதாம். அப்படிச் கிராம
வாழ்க்கை வேலாம்னு நான் பி.ஏ.
பி.எம். வளரவும் மாடிக்கு வந்துக்
குன்னு கேட்டிருன்.”

“அவர் கேட்கிறதும் உண்மை
தானே?” என்றான் கத்தரி.

“உண்மைதான். என்ன செய்யறது?
உண்மைதான்! இப்போன்னு அந்
தோட போ முடியாமல் நான் தொற்
வப் மெய்யுக்கே மாடி.கே.மே. நான்
என் மென்னைவோ சொன்னேன்.
“போடா பைத்தியக்காரா! வேலையைப்
பாரு”ன்னு சொல்லிட்டாய். அவரும்
நானைக்கு வரப் போனார். எப்படிச் சண்
டிப்பாய் பேசுறான்னு பாருங்களை.”

“எல்லாத்தையும் வித்துடறதா
முடியு பண்ணியாச்சா? ஒரே ஆள்
தான் அவ்வளவுமும் விடக்கு வாங்கப்
போகிறாரா?” என்று கத்தரி கேட்டான்.

ஒரு பருதியைத்தான் ஒருவனுக்கு
விற்க முடியு செய்நிறுவதைத் தெரி
வித்த ரங்கராஜன். விட்டை மட்டும்
வித்தக் கூடாது என்று தான் நினைப்
பதைச் சொல்ல விரும்பினான். ஆனால்
அந்தச் சமயத்தில் அந்தக் சொல்ல
அவனுக்கு மனமில்லை.

“அப்பா அதுதான் தானேக்கு
வாங்கு தங்கம்?” என்று நம்மாஜி
முதலியார் கேட்டார்.

“நானைக்கு வந்ததாகத்தான் சொன்
னார்” என்று குறித்து கொண்டே
சொன்னான் ரங்கராஜன்.

“உயரும் குளித்து கொண்டே, “வர்
 நோய்னு சொல்லு வந்துடுவான்”
 என்று சொல்லிக் கொண்டார்.

“அம்மா! நீ ஒரு நடவடிக்கைக்குப்
 போயிட்டிரு வரணும். ஊரோடே உன்
 கைப் பார்க்கத் துடிச்சிக்கிட்டிருக்
 காய்ம். அந்த மாடசாரி உன்னைத்
 திவந் திவரும் திவா நோக்கிக் கும்
 பிட்டுக்கிட்டிருக்கார்.”

“பாவம்! ரோம்ப நம்மவன்” என்
 றுள் ஜாஸியும்மாள்.

“மகளுக்கு உன் பேருதான் வச்
 சிருக்கிறார்.”

“தெரியுமே!” என்று சொல்லி,
 அந்த அம்மான் விரித்தான்.

“அவரோட மகளுக்கு என்ன பேரு
 தெரியுமோ? பவராமன்! நீ ஒரு வேள
 கைக் கங்குலுக்குடக்கு வச்சிருந்த
 பேராய் அது!”

“ராமா! நீ அதுகளுக்கு ஏதாவது
 வார்த்தைகளைச் சொல்லித் திருக்கணும்.
 வாகையே அந்தக் குராவாவது ருதித்
 திருக்கலாம்” என்று ஆத்திரமையோடு
 சொல்லுள் தாயார்.

“எனக்குத் தோஷம்மேலாம்” என்று
 மிகவும் வலுத்தம் தோய்ந்த குரவில்
 கூறிய அவன், அவ்வாறு தனக்குத்
 தோன்றாமல் போனதன் காரணத்
 வதையும் போசித்துப் பார்த்தான்.

“அம்மா! ஒதுத்திட்டே ரோம்பப்
 பரியம் காட்டறப்போ, அவங்கசோட
 குறையை மட்டுமில்லே, அவங்கசோட
 கஷ்டங்கள் கூட நம்ப கண்ணுக்குத்
 தெரியவதில்லை. அவங்களுக்கு நாம்
 செய்ய வேண்டிய உபகாரங்களைக் கூட
 மறந்துட்டோம். ஆனால் மாடசாரி
 அப்பா எல்லோ. என்னைப் பார்த்தது
 கூடவுமே பார்த்த மாநிறி அவருக்கு
 இருந்தாலும், ஸாபகமா நங்கும் பதவி
 யும் கொண்டு வந்து பணக்குக் கொடுத்த
 தார் தெரியுமா?” என்று உருக்கமாக
 ரங்கராஜன் சொல்லவோது. “இங்
 றென்று நடவடிக்கை போதப்பலாவது
 மறந்துடாமே உதாவது வாய்க்கிட
 டிப் போ” என்று அந்த அம்மான்
 சொன்னான்.

“பத்து ரூபாய், ரூ. பன்னிவிட்
 லாம்” என்று குரல் கொடுத்தார் நட
 ராஜ் முதலியார்.

அது மிகவும் அற்பத்தனமான
 யோசனையாக ரங்கராஜனுக்குத் தோன்
 றியது. மிகவும் சங்கடப்பட்டான். நித்
 தப்பாணியை போலவே அப்பாவும்
 ஸ்பாய்க் கணக்கிலேயே எதைவும் எடை
 போடுவதைப் பார்த்து அதைப் பண
 மாக ஒட்டிச்செய்துக் கொண்டே,
 “அம்மா! நீ மாடசாரிக்கு அவா

யிச்சைகளுக்கும் துணியானிகள் வர்
 கிக் குடுக்கிறதுக்குள்ளே ஊருக்கு ஒரு
 பிரயாணம் போய் வரணும். தரும்.
 அப்படி. ஆத்மாக்களை இலிபேய் நாய்
 பார்க்கப் போறதெய்வம். கட்டாயம்
 நீ ஒரு நடவடிக்கை போகணும்” என்று
 அவன் சொல்லி வாய் ரு.டி முன்பே
 தங்கம் சொன்னான்!

“ஆமாம். கட்டாயம் ஊருக்குப்
 போகணும். உன்னைப் போலக் கறுத்து
 அம்மாவும் குடைத் துணியாகத்
 திரும்பணும்!”

இவதக் கேட்டுச் சுத்தவிரதன் பவ
 மாக விரித்தான்.

அவன் வேறியதும் இவன் விரித்ததும்
 சேர்த்து ரங்கராஜனுக்கு நாராசமாச
 இருத்தல், பொருளம் இழந்து போய்
 அவன் சொன்னான்:

“நீங்களுமே அக்க! உங்க சிவப்பா
 துக்க. சிவப்பா இருந்துட்டான், உன்
 கம் கிட்டக் கணத் துக்கத் தலையிலே
 வச்சிப் போட்டான். எவ்வளவோ
 வாய்ப்பா இருந்திருந்தாலும் நான்
 கவியே பார்த்தேன். இப்போ அரைப்
 பட்டினி. இடக்கொளாம். அதுவும்
 அஞ்சு பிச்சைகளோட. வேறென்ன
 லும் வேண்டாம். அந்தக் கோடி
 வீட்டுப் பெண்களையே எடுத்துக்கொளாம்.
 அவளும் சிவப்பாத்தான் இருக்கிறா.
 ஆனால் அவன் நீ எவ்வளவு இழிவாய்ப்
 படுத்தே தந்தாய்! சம்பா இரு. உலகத்
 தினே யார் யாருக்கு என்னென்ன
 கவலையோ, உலக்குச் சிவப்பைப் பத்தி
 கவலை.”

ரங்கராஜனு இப்படிப் பேசுவதன்
 என்ன திவகத்து நோக்கிலுர் நடராஜ
 முதலியார்.

ஊருக்குப் போய் வந்ததில் அவன்
 காலமே அடிப்பாடு மாறிவிட்டது
 என்று தனக்குத் தானே ஊர்ஜிதம்
 செய்ய கொண்டான் தங்கம்.

ரங்கராஜன் அவ்வாறு பேசுவதும்
 அவன் விளைவாட்டுப் பேச்சின் ஒரு
 காரணம் என்று சுதந்திர சுத்தவிரதன்
 துள்ளியும்மாளும் விரித்துக் கொண்
 டார்கள்.

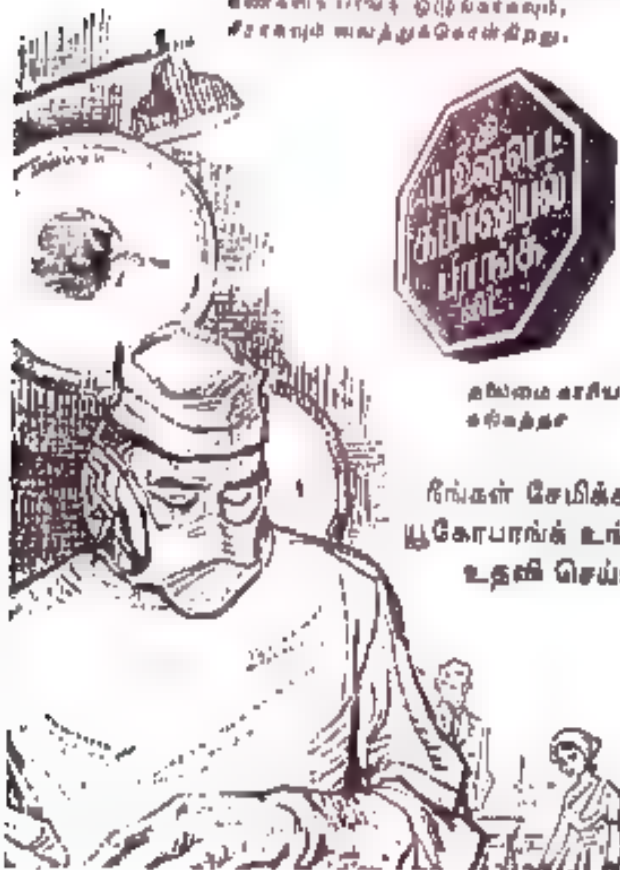
ஆனால் குந்தியை எல்லாம்
 பார்த்து அழுத்தியது. கொஞ்சம்
 இறுக்கமாகவும் நினைத்து. ரங்கராஜன்
 கந்துமுற்றான் திரும்பிப் பார்த்தான்.
 சுத்தவிரதன் மடியில் சாய்ந்து படுத்துக்
 கொண்டு சாதத்தை, அதற்கிக் கொண்
 டிருந்த ருணைத் தாக்கிடுறான்.

“ரூபி உலகே எதைப் பத்தியடி
 கவலை? உலகும் சிவப்பைப் பத்தித்
 தான் கவலைமா?” என்று கேட்டுக்
 கொண்டவர்தான் இவ்வை விட்டு
 இருந்தான் ரங்கராஜன். (முடிபு)

அவர் மனக்கவலையற் றிருக்க வேண்டும்...

மனித உயிர்களாக காப்பாற்றுவது அவரது சமீபத்தியதனதவும் ஒரே மனக்குறியுடன் வேலை செய்வதையும் பொறுத்திருக்கிறது. தன் வேலையை தவிர தனடின்னி செய்வ அவர் மனக்கவலையற்றிருக்கவேண்டும்.

அதனால்தான் அவரைப் போன்ற கிரந்தை உட்கட்ட வேண்டிய தொழில்களில் கட்டுப் பட்டவரல்ல. ஏதோபாங்கில் நம்பிக்கைவாண் சேனாவமை தாடியுள்ளனர், அவருடைய பூகோபாங்கில் காட்டி அக்கவுண்ட் அவரது கார்டுக்கையாண பணம் லேதியோகங்களை பாங்கில் லாபம் கொடுக்க உதவுகிறது. பாங்கிற்கு கொடுக்கும் அவரது நிர்ந்தரக் கல்வியைகளில் பர செக்ஷன்தான் கிரந்தையும் கட்ட செகஷன்தான் போடுகிறார். மேலும், அவர் செலுத்திய தொகைகளுக்கும் பல்வித செலவுகளுக்கு எடுத்துத் தெரணக்கனக்கும்பண எண்களை பாங்கு ஒழுங்காகவும், கிரந்தவும் கவத்துக்கொள்கிறது.



தலைமை காரியாலயம் :
கொத்தநகரம்

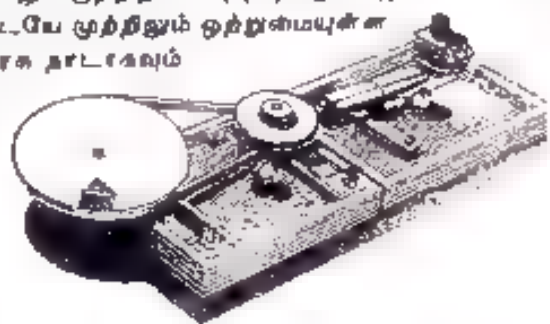
நிங்கள் சேமிக்கலாம்—
பூகோபாங்கு உங்களுக்கு
உதவி செய்யும்.

சு.கே.சு.

ஒரே இனம்: ஒரே மக்கள்



“ஒரே கொடியின் கீழுள்ள ஒரே நாட்டு மக்கள்
தடையே திறைய ஒற்றுமை இருக்கிறது. நாட்டின்
மீது ஒன்றாக மெய்ப்பற்றுக்கொண்டு, இந்தியா
ஒரே நாடு என்று நம்புகிறவர்களிடம் சிறுபான்மையோர் அல்லது பெரும்பான்மையோர்
என்னும் பிரச்சினையே எழ முடியாது. எங்கோரும் சமமான சலுகைக்கும் சமமாக நடத்த
ப்படுவதற்கும் உரிமை உடையவர்கள். நமது கருத்திற்குசைந்த நாடு, அதன்
ஒவ்வொரு அங்கமான பிரதேசங்களுக்கிடையே முற்றிலும் ஒற்றுமையுள்ள
மதச்சார்பற்றதாயிருக்க வேண்டும்; குடியரசு நாடாகவும்
இருக்க வேண்டும்.” —மாநகர சபை



இண்டியன் ஆக்ஸிஜன் லிமிடெட்

107-108

நீலகல் அடிக்கடி கஷவு காண்பவரை
அப்படியானால் சரி, உங்களைப் எதிரியமாக
இந்த மூலப்பங்களைப் பற்றிப் போலாம்.
"எங்களுக்கு கஷவுகளை வசூலிப்பீய்" என்று
பிரதித் கொள்பவர்களை நம்பாதீர்கள். கஷவு
கொஞ்சம் மலிந்திருக்கே இப்போது உங்களை
விவசயகன்கூட கஷவு காண்பதாகத் தெரிய
வந்திருக்கிறது. தலைவர்கள், பூங்காள்,
நாங்கள், முயல்கள், குதிரைகள் எல்லாம்
கஷவு காண்பதுண்டாம்!

கஷவு கண்டு விழித்தவுடனே அது நிலை
மாறியது நீட்டித்து போய் பூங்காள்
நெருங்கிய பறப்பதுபோலும், அந்தக் கஷவைப்
பெரும்பகுதியையும் அடுத்த நாள் காலை
வேதிய நாள் மறந்து விடுவது சகலம்.
கஷவு காண்பதற்குப் பற்றிய பழம்பழ நம்ப
பிக்கைகள் பல மிக வேடிக்கையானவை,
கஷவு காணும்போதும், ஒருவரது ஆதிமா
த: விழித்து வெளிக் கிளம்பி, சம்படியும்
நடையும் இடத்துக்கே போய்விடுவதாகச்
சில பழம்பழ மக்கள் இவ்வம் பற்றி
கிறார்கள். இதையும், அந்தத் சம்பந்தமாத்
தான் அங்குள்ள அமைச்சர்கள் எழுப்புவதில்லை.
ஒரு வேளை ஆதிமா வெகு தூரம் சென்றிருந்து
விழிப்பாடலதற்குள் அது உடல் அண்டையா
விட்டால் மலிதும் இறந்துவிடுவதால் எவ்வ
அவர்கள் அங்குமிருந்தனர், இதே காரணம்
பற்றிச் சிலங்குகூட அவர்கள் உடனே

வேறு ஓட்டி மக்கள் வெவ்வேறு விசித்திர
வழிகளைக் கையாடிக் கந்தார்கள்.

மூன்று மூன்று மலர்களை எடுத்துக்
கொள்ளவும், அவற்றைக் கந்தக் கண்ணில்
காட்டவும், அவற்றுள் ஒன்றைப் பிழைக்க
சரியாக நுழை மணிக்கு ஒரு மூ (Yew Tree)
மரத்தினடியில் புதைக்கவும், இரண்டாக
கூடப் புதிய சமூக ஒன்றில் புதைக்கவும்.
மூன்றாவதற்கு தலையிளையின் அடியில்
வைத்தும் படுக்கவும், எங்கள் எதிர்க்காலம்
கண்ணில் வரமாந்!

நல்ல வெவ்வேட்புமில்லாத குணத்தி
லுத்தும் குணத்தை தயாரிக்கவும். அதில் ஒரு
புறமாக மிகத் திறமையானவர்களை உங்களை
வெவ்வி படிவத்தில் குத்தி வைக்கவும், இங்
னெழுந்தும் ஒரு வட்டத்திலுள் சிதறலாம்
இருப்பது போலப் பெரிய குணத்தினால்
குத்தவும் படுக்கவும். போ. தாமத
இந்தக் குணம் உங்களை இட-அகாய்மை
வீழும் (Sinking) போட்டிப் படுக்கையில்
காண்பார் இரகசியத்தில் காட்டவும், எதிர்
காலம் உங்கள் கண்ணில் வரும்.

வரலாற்றில் இடம் பெறும் கஷவுகளைப்
பற்றியே ஒரு கரணம் எழுதலாம். ஆன்
திரிக்கக் கண்டத்தில் கேள்பா பகுதியில்
மாசாய்ப் பழங்குடி மக்களிடையே விவரமாக



என்ற பிசுத் தெரிந்த ஒரு மந்திரவாதி
இருந்தாராம். நான் அவர்களை எழுந்த
அந்த மந்திரவாதி மலதற்குமுன் தம்
நாட்டு மக்களை அழைத்துத் தாம் கண்ட
பூர் கண்ணைப் பற்றிக் கூறி எல்லார்களை
செய்தாராம். "மக்களே, நம் நாட்டில்
நெடுக நீயமான ராட்சதப் பாய்ப் பூண்டு
படுத்தும்பதற்கவும், சிலப் பெரிய
புறவர்கள் நாட்டில் மீது பறப்பதற்கும்
அந்த மீதம் நம் மீது விழுவதாகவும் கஷவு
கண்டேன். வெள்ளைக்காரர்கள் தாம் இதைப்
பாய்ப்பையும் புறவர்களையும் கொண்டு வரு
கின்றனர். ஆகவே, வெள்ளைக்காரர்களுக்கு
நீங்கள் கண்டைவிட்டால் பந்தத்தையும்
தொய்யாட்டும் மாயவீரகம், அவையும்
கண்ணில் காட்டேன்" என்றாராம். சில
நாட்கள் கழித்துப் பிரிட்டன் தனது காவல்
கூடக் கேள்பாளையர் பிடித்தபொழுது
எதிர்விட இக்கையாய் பவ ஆண்களை
கழித்து உகந்தார மீட்டிய வந்தபின்
மலிக்கை அப்படி ஒட்டிய பொழுது அவை
தாம் அந்தப் பாய்ப் பூண்டு, வெள்ளைக்கள்
தாம் புறவர்கள் என்றும் மக்கள் நம்பினார்கள்!

இப்படி கூதாய் பூண்டுப் பட்டினத்துச்
சண்டையில் தொற்று மருந்துக் பேரக அயரது

தூங்குகிறவர்களுக்கு மட்டும்...

எஸ். சுந்தரம்

அடக்கம் செய்வதில்லை, பார்க்குபவர்கள்
ஒரு வேளை அந்த ஆதிமா கஷவு காணப்
போயிருக்கலாமே என்பார்கள்!

இவ்வியல் சோயில் மலையி கம்பலியிய
தனது கண்ணில் அழிவைப் பற்றிக் கண்ட
கஷவு உடனே பறித்து விட்டது எங்
டார்கள். நம் நாட்டிலும் கட்டவொய்மம்
வரலாற்றில் இப்படியொரு செந்தி கூறுப்
படுகிறது. நமது புராண இலக்கணங்கள்
இராமராம மகாபாரதங்களிலும் கஷவு
களைப் பற்றிய விவரங்கள் ஏராளமாக
எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. விஷ்ணும் (Vishnu)
குறும் முதலிய வேதப் புத்தகங்களிலும்
கண்ணில் மூலம் மூலம் விவரித்த தரப்பட்ட
தாகத் தெரிகிறது. கஷவுகளைப் பற்றிக்
கூறும் "கஷ தூல்" என்றொரு நூல் இருக்க
தாக அடியார்க்கு நல்லார் உரை மேற்கொள்
வதற்குப்படுகிறது. சேனர்கள் கஷவுகளில்
பயிதம் பற்றி "மெய் கஷ" என்று ஒரு
புத்தகமே எழுதி வைத்திருக்கிறார்களாம்.
கஷவுகளில் பலன்களைப் பற்றி இன்றைக்
கூட நமது புத்தகங்களில் எழுதி ஒரு
கிண்களையல்லவா?

கண்ணே வா!

61 திரிகாவத்தைப் பற்றிய கஷவுகளை வா
லமழக வேண்டுமானால் அத்தகைய வெவ்

அந்தரங்க அபிவிருத்தித் திட்டம் கையாண்டு வருவது குறித்து கேள்வி எழுப்பினார். அதற்குப் பதிலளித்தார்:

அமைச்சர்: அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டிருக்கிற கேள்விக்குரிய திட்டம் உடனடியாகவே செயல்படுத்தப்படும். ஆனால் அதன் விளைவுகளைக் காண்பதற்கான நேரம் வரும்போது மட்டுமே தெரிந்து கொள்ள முடியும்.

கனகசபைத் திருவிளக்கு

[illegible]

நா.நா.ரணமங்க நுதிநுக்கு நாற்பதில்
கணவரில் புதிதவர்களைப் போதும் காண்பி

புகழ்தலை இவ்வேருவர் தீர்த துணிகளாத்
தெளித்தாராம். மீயுரு உதறியவரை
எழுந்தக் கேட்டால் அவர் கடனில் லுழ்த
ஒரு பேயைக் கவையு கண்டதாகத் தெரி
வித்தாராம்.

அடங்கப்பட்ட இன்சைகிள்

கீழ்க்கண்ட பற்றி அதிக தத்துவங்கள் கருப்பப்படுக்கின்றன. சிமோட்டோ, - ஷீன்டாட்டன், லீம்யிட்யஸ் முதலியவர்கள் கரும்பு மரம் காவத்தில் விரிவாங்கி, புல், ஆட்டம் முதலியவர்களும் கவசங்கள் ஏன், பம்பாய் தொழிலியின்றன என்று ஆராய்ந்துள்ளனர். அக்கம்போது இன்னமேனோ கனம் மரம் கருவதாகச் சிவரும், கடந்தகால அழகுபவர்களின் கவசம் கருவதாகச் சிவரும், மரமும் ஏற்படாமல் தாக்கதாக்க நிகழ்வுகளின் தந்திரம் தேவனோ கருவியாகச் சிவரும் பரிசீலிதமாகக் கருவினார்கள்.

தூவதம் ஓதவாரிஸ் ருமியில் சில காத
பாங்கொப் போகுத்தி வெகு தொகையில்
இன்றொருவரை ஏதாவதொரு விஷயத்தால்

[illegible][illegible]

11. பற்றித் தித்தித்த வையுளார்கள். பிறகு
 12. வையுளவையுள வையுளவையுள வையுளவையுள வையுளவையுள
 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835.

பலமுதல காலத்திற் றீங்கள் விசேஷமாய்
மன்னவிரிவிப்புத் தரவுகளுக்காக உயிரையும்
விட தயாராக இருந்தீர்கள். புகழ்விசை-
யுதர இவ்வாறு அபாயநிலைமாத் தின்று
கொடி காண முயற்சுவர் சிலர். இன்னும்
கிறர் புதிதாகத் கொள்ளப்பட்ட திருத்த
நீதித் தொகை, அதி பிதங்கும்படி ஒரு
மாதிரியின் ஈழத்தாது தெரிப்பர். அவன்
மனத்திற் றிதுதரவும் தரவு காண்பான் என
கொண்டான். இவ்வாறு இவ்வாறாகும் பலர் மயக்க
படுத்தி உண்டு உயவுகளை வரவழைக்க
முடியாத சரணு அபாயநிலைமையில்.

புதுச்சேரி மாவட்டம், திருச்செங்கோட்டில் உள்ள
புதுச்சேரி மாவட்டம், திருச்செங்கோட்டில் உள்ள
புதுச்சேரி மாவட்டம், திருச்செங்கோட்டில் உள்ள

ப்ருக் பாண்ட்

ப்ரு

இன்ஸ்டன்ட்

நொடிப் பொழுதில் தயார்! கப்புகள் கணக்கிலே திருப்தி!

ப்ரு தயாரிப்பது கலப்படம்! வெத்தளை வாதநீர், விரும்பும் கலவையெதிர்ப்பதற்கு சர்க்கரையும் சேர்த்துக் கொள்ளவும். 'அசல் காபி-சிக்கரி' மணமும் கனமையும் கொண்டு உங்களுக்குப் புத்துணர்ச்சி அளிக்க நொடிப் பொழுதில் ப்ரு தயாரிப்பதற்குமிருந்து!

நிலையிலிருந்து உம் ப்ரு தயாரிப்பதிலே, சிறிதுகூட சிபமமே அல்லது வறகு கிழிந்தோற்றமே விரைவாக உண்டாகும்.

இதற்கு மேலாக, நீங்கள் விரும்பும் கலவையுடன் ப்ரு மாவிலிருந்து அதிகமாகவே அல்லது குறைவாகவே சேர்த்து தயாரித்துக் கொள்ளலாம்.

வாங்குங்கூட ப்ரு-காபியும் சிக்கரியும் கலந்த கலவையாக நுகர்ந்த ப்ருக் பாண்டின் குளிர்ந்தும் நன்றி காணும் திறமையாளர்களாக உங்கள் உணர்வுகளைக் காட்டுகிறீர்கள்!

இது நொடிப்
பொழுதிலாகிறது!
சேரம் மிகவும்!
பணம் மிகவும்!



ப்ரு கலப்படமின்றி
உண்மையான
தூய்மை
உணர்வுகளுக்காக
கொடுக்கிறது

வெர்க்கி-கலீகி
இலக்கியப்
பரிசுத்திட்டம்



[மூன்றாவது பரிசுக்குத் தகுதி பெறும் தூய்மை
கதை எதுவும் இயல்பாகவாய் மூன்றாவது
பரிசை ஒரு சமூகக் கதைக்கு அளிப்பதென்ப
பஞ்சாயத்தார் முடிவு செய்தனர். - ஆசிரியர்]

பால் மனம் கோமகள்

மூன்றாவது பரிசு
பெறும் இரண்டாவது
சமூகக் கதை



புலப்பின் தெர்த்து வெகு விசித்திரமானது. அதில்
மலிதலிச் . நூற்று கட்டாயம் குழந்தைப் பிராயமிதான்
எத்தனை அந்த வயதில் அந்தப் பட்டினம் இல்லை அங்கே
தொடிகதம் அங்கே வளர்ப்பது எதில் கிந்தும் அந்தப்
புதுமை. மீட்டாய்மையே குளிரும் மோகன் வாத்நியமாக
கூட வந்தே தாத நாம அதன் மருதம். மோகனயதவாய
நல்ல பள்ளி. கதுவாதுபின் கத்து பெரியளர்கள்கூட
சென்றக் குழந்தைகள் செப்பிய கொத்தி திற்கின்றனர்,
மோதல் காற்றே தென்றதுக்குத் தான் காய்ந்து நிற்பது
மோதல் எத்தன் கிட்டம் என் அங்குதலிச் நூற்றுதலை
யாகக் கிந்தனா தெர்த்து பொது நாவல் கட்டலியில்
கருவியை ஏற்ற மனத்தினால், எங்கிலைமையே கிருஷ்ண
வாய் ஆரம்பித்தால், இதை - கிருஷ்ணகப நாயகப்
வளர்ச்சி ஆரம்பித்தால்.

"கிழங்கு!" என்று குரல் கொடுத்த
வாறே குழந்தையைத் தேடினான் மம்மி.

பிஞ்சு வீரவங்காளம் துண்டிதல் பிடித்த
வாரி நின்று தெருவையப் பார்த்துக் கொண்
புருத்த குழந்தை கிருஷ்ண தன் மூத்தவதை
திருப்பிப் பார்த்தான். சாரம் பித்துகளைப்
வெள்ளாரிப் பிஞ்சுடன் குழம். கிருஷ்ணதன்
பட்டாட்கும் இளமகள். கண்ணபு. மணி
களாக மருதும் வீரிகள். பூ தவம் போல்
உதடுகள். ஒளிபரம்புகளாகப் பற்கள். அங்கு
நீரின் குளிர்ப்பியாகக் குரல். தெய்வ
வடிவால் சென் மடலில் விழைப்பிடித்த கிள்.
முத்தில் வந்த தேரலும் உலகமும் பரிந்து
வெள்ள முடியும் மண் வளர்க்குகோய் ஒ
தித்தான் சாரம்.

“என்னடி என்ன பூய! தெருவிடே என்ன
பார்க்கிறே?” “என்ன அங்கே என்” அங்கே
துக் கொண்டான் மர்ணி.

“அம்மா ! அதோ மாறன்மா, நான்
குட்டி” அயன் பிடுக வரன் கட்டிய இடத்
தில் குப்பைத் தொட்டியோரம் சூழ சோதி
நாய் படுத்திருந்தது.

"ஓ! அது அநியாயம்! நான் நயங்கூட்டி
"உறவி"யைப்போர், அழகாக, கந்தமரக...."

“அப்பா! அந்த நாயகனா சொப்பு
மோட்டுத் தூசிப்பாட்டினா என்னவா?”

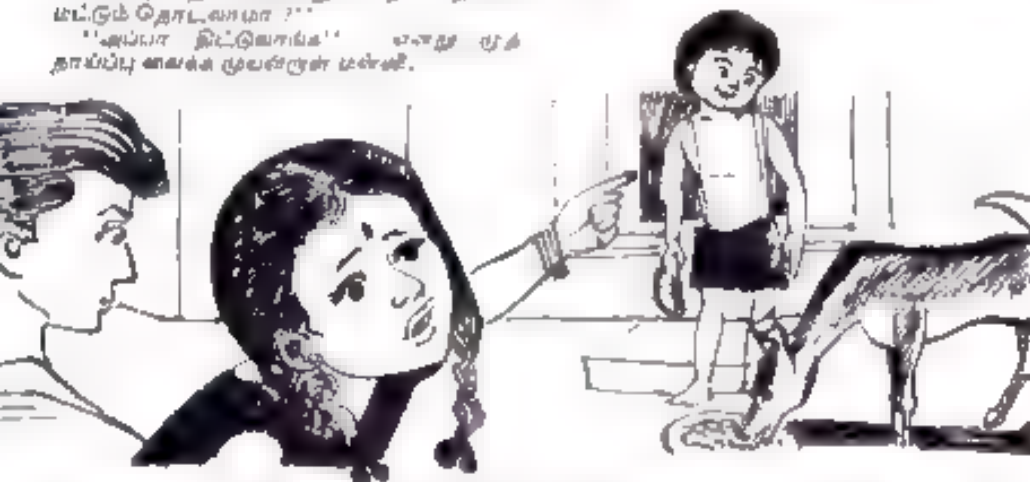
“அது நெரு நாய், அகத்த நெருநாய்”
புலிதான்.”

“ஆய், தொட்டியிலிருந்து நீங்கள் தண்ணீர்
எடுக்கும் தொட்டியைமா?”

தாய்விடு வாகை மூலங்குள் மன்சீ.

செந்தோக்கனின் சூயசும் உலகமாக அறிவ
முடிந்தும் ஆவனமா ?

சுதா 'கனகன்'வென்று பேச்சு. கெடப்பாது அகலரத்துக்கு நீங்கத்தபடி பேச்சு வராமல் ஐரண்டைய காட்டும் அரது. கூடக் கூட வந்த வேணக்கும் வந்துநீரும் கறகறுப்பு. மயங்கிக்குத் தெரியாமல் அகிலா ஸ்ரீமணியல் உட்காசித்து விரகம் காயப்படுத்திக்கொண்டு அதை அம்மைய பார்த்து விடப்போக என்று ஓரக் கண்ணும் தெரப்பட்விட்டு அகத்ததெடுதி திர வத்துநீரும் குறும்பு. மூன்றை வயதை எட்டிய குழந்தை கிருஷ்ணு சென்னகனிய செருகும்தான் ! கருகியில் அப்பாண்டிய படம் கொடுத்திச் சொன்னும்போது ஆரம் பிக்கும் சென்னகனிய. இரவு அம்மகனிய படுக்கும் போதுதான் மடிப்பான். இடைவே ளில் சிப்பிப்பளதெடிக் கித்திப்பதுதான் அகிலு பேசும் சொல்லும்.

[illegible]

குழந்தையா கிடுகான்? "அப்பா, திட்டாட்டா தொடனாமா அம்மா?" என்று தன் கேள்வியைத் தொடர்த்தும் தான் அடக்க முடியாமல் சிரித்துவிட்டேன்.

மன்னி என்னிடம் குறையாட்டுக் கேள்
பாம். "பாபேன் ராஜா! இவன் கேள்விதும்
பதில் கேள்வியே ஒரு தனி ஆள் போல
லெண்டியலானான்! உம்! நீ யம். இவன்
இப்படிப் பேசுவது நீ யம்கிறதெக்கே....
வாழ்க, கிருஷ்ணா! உன்னை யோவாய்
சிக்கப்பா யக்கட்டும்."

எனக்குப் படிக்க ஓடவில்லை. குழந்தைக்குத் தெரியுமோ, வீட்டு வாசல் போய்ச் சேருவதில் என்ரு பிழை இருக்கிறதா? என்று இப்பொழுது

தது. அவ்வளவு கண்டதும் கிருஷ்ணா உற்
கரகந்தும் ஓடினாள்.

“கிணறு! கிரகிமயப் பொய்த்
தெய்வமே. உடம்பு சரிவியாதவன்”
என்று மனம் கூறினார்.

கனம் குறிஞ்சித்த கண்டிப்பாஸ் இலகம்
பயா. 39 குருத்தாது எம்மீயு பார்த்தான்.
"அப்பாவுக்கு உய்ய அளியிலயாதுப்போ ந
தொடவியா தித்தப்பா."

நான் திருவள்ளூரைத் தூக்கிக் கொண்டு
 டேன். "சமர்த்தா அம்மா சொன்னா
 கேட்டா. சமர்த்தியம் சாத்தி மண்டபம்
 அமரச்செய்திட்டுப் போவேன்."

* * * * *

^a $\chi^2 = 0.76$, $p = .82$.

பாய்தான் குழந்தை குடிசிலுள்ளார். புட்டியைப் பிழை வச்செட்டுப் போவிடுத் தென். இங்கே காணோமே ?"

எனக்கு இந்த எத்தென் மறப்பட்டது. வாய கொப்பளித்துவிட்டு, தெருக் கத வகுபெ ஓளையிடாது எட்டிய பார்த்தேன். என் என்மே போய்மருகியேன். என் வித்தை எணர்ச்சியைப் கூறு போட்டுக் கொண் அங்குறையையும், மன்வினையையும் ஓர் மீட்டாது வரவழித்து விட்டுக் காமி என்மையும் மருந்து வந்தேன்.

மனசுள் ஈராயில் ஓர் தி நின்றுதான் உரோமன்சைக் கண்டது என்ற மட்டாகப் படிந்திருக்க. இரம் குழைக்க-13 நின்று அந்த இரு ஆட்டுக் குட்டியை ஒன்றின் வாயில் பாய் புட்டியின் கீழேயே வைத்துக் குழந்தை இருவனு அந்திரப் பாயை ஊட்டிக் கொண்புட்டான். அதன் கண் கூச்சம் அடக்கி எத்தெனது நுண்ணகல், ஆவந்த உறும்கொ குழந்தைகளுக்கொ, முன்னுக் காய்கொ ஊர்ந்த ஆட்டுக்குட்டி பாயிய் பருகும் விதம் கண்டிக் கண்டிற்று. மட்டுக்கு ஆட்டி குட்டி நெய்வைத்துடன் கிழங்குள்ள காணா நுகுவிற்று. கூச்சத் தொகும், ஆமோனியிபாடும் முகம் கவித்துக் கொண்டு சிரிப்பினுள் குழந்தை. அவன் கண் களிய் அருள் வெள்ளம். முகத்தின் அசை நிரல், மனத்திலேயே பொய்கிப் கொடும் கருகொப் பரிவு. அந்த இரு மின்ன உயிர்களுக் குள் அவன் ஒரு தாயாகி விட்டாளா? அந்த உணர்ச்சிக்ரு வேறு என்ன பொன் குட்டி லாய்? விட்டபுடன் நித்திரெய் நாக்ம, தெய்வ மந்திரானத்தில் அருவகடா தெயிர் மன் கட்டுகொடாது போயி!

என் 'கிழியாள்' அந்தக் கட்டுக்கு நித்திரா கட்டை துடித்தது. அப்போதும் குழந்தை மின் கடுமையே மிதவழிந்தேன்.

"பார்த்திரா. காணத்திரி? துருமுன் பாய் உக்காயில் இங்கிருந்துதான்? உணக்குக் குளையாமல் வைக்கொன் அந்த உணவம் இங்கே நடத்திது? இரு தெய்வ எந்திரி? அம்மிகை அருள் எடுத்து ஓர் எம்பந்த குட்டிய் பாலுண்டபுது போவந்தால் இங்கேயும் லுளாய் பாய் ஊட்டினுள் நம்ப சொன்? நீ குட்டியே தெய்வம்தான்? உன் எந்திரதாய்மையே உனக்கு இதை நடத்திக் காட்டினது ?"

அன்னையின் குரலில் படையிருந்த பெருமையும் பாசையும் மன்வினையும் பதித் கொண்டது.

"பாவமமா, ஆட்டுக்குட்டி! ஒன்றிது வராமமா பாய் தெய்வ? சாதிரி ஓர் காப்பிராமை இந்த ஆட்டுக் குட்டிக்கு ரொம்பப் பசிமமா ?"

"நீதான் இருக்கியேன்!" என்று இருவனுமை ஆரத் தருகின் கொண்ட மன்வி அவன் கண்ண்களில் மாரி மாரி முத்தி மழை பொழிந்தான்.

குழந்தை இருவனு கண்களெனது மெய் நின்று இருக்க சபாஸம், கருணை மனம் இவருக்காக கண்டு மனசு கொட்டமைய வருத்தப்பட ஆரம்பித்தான். "ஒரு விட்டிர தெய்வகளைக் குட்டிக் கொண்டு..."

குப்பாத் தந்தைத் என்று மறிந்தது. ஓர் இப்படிக்குத்திரை, தம்பிக்கு வைத் தந்த பாய் வினாக்குத்திரைய என்று தெரிவித்தோ, பாய் உணர்வு வரவில் கண்டே... பிறத்திரைக்கிட்டே மட்டும் கண்டே இருத்தால் போதும்? எப்படி இந்த உணர்விலேயே போர் சொல்லப் போகி டான்? ஓரோரு குழந்தை எத்தனை சமீபத் தாக இருக்கிறார்கள்!" என்று பேச ஆரம் பித்த விட்டான்.

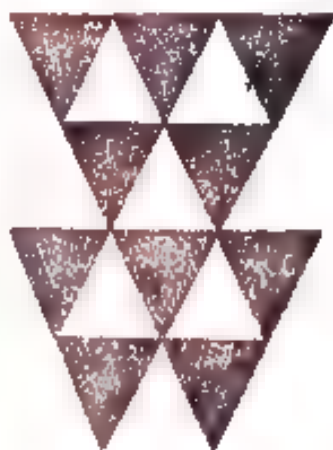
"ஓரோ! நீ ரொம்பச் செம்மம் திரை! தம்பியுறு படறதைக் கண்டுகூறும். 'பட்டி' பண்ணு குடுத்து-ஹும். போற போக்குக்கே விட்டு, அடிக்க வணக்காத வினை உட்பாது. அவரைப் புகழ்ந்து பம்பு போல் மெய்யையும் என் விட்டது. இவியேன் அதன் மட்டும் தட்ட வேண்டியது தான். 'ஜிவிவன்' ஓர் வகுமையினு கணக்கு யாழ்வினையே புத்தகங்களைக்கும், பொய்கொ கிளையும் வரவிகிப் போட்டார் உன் அனாது, உட்கொ அடிக்க கொண். இதைக் கொண்ட, அய்யுக்குக் கந்தி இவனுக்குக் குழைகிருள். கொடும் கொஞ்சமா குழந்தை மனசுக்கு பெரிமையக் கண்டுகூற உணரும் படி யாத்தாலும், இவையெல்ல பின்புரிய கண்டம். ரொம்ப பெருமித்தவரை இவ் னாயே, தம்மே விடு, பம்ம அப்பா அம்மாவைய உணர் வைக்கூறும்... தம்பியுண்டாது, தனக்கு வேணாமுறு புதிய வைக்கூறும்..."

"குழந்தைதான் அவன்! வளர்ந்தால் சரியாகிறது!" என்பதன் நான், மனத்துக் டன் மட்டும் அவரைப் பற்றிய பேருயிதம் மூங்கிக்குத்த.

மனிடமில் டுளையி உணர்வுப்புகழ்மதான் எத்தன் வித்தையானது! உணர்வை உண்பா. உணர்வுதுதான் குழந்தை மனம்! தம்பியை நிரம்பிே பிறையாய் மனதாயும் குழந்தை தங்கந்தி நோய்வு வதை வேண்டி கொண்படி கேட்டிருள். வண்ணுடையது, வண்ணுடையதில் என்று தன் மனத்திற் பிடுக்கொய் அது உணர்வு திக். அந்தக் கணக்குத்தை நாம்தான் கொடும் கொஞ்சமாய் வினும் ஏற்றுவதைப் போல் அந்த மனத்திலி் நாளாடிட்டத்தில் செய்து விடுகிறோம்.

அன்னையின் மெய் சிறிதாய் மன்விக்குத் தன் அணக்க ஆரகித்தான். "நீ சொல்ப தும் சிறமன் வானத்திரி! குழந்தையாய் இப் படியே விட்டாருது. என்னத்தியக்காரர்கள் திகத்தத் தனை மாத்திரி இது? உன்கம் ரொம்பப் பொய்மதுது. அதிசை யாரகியா குதெய்யகை. இதை மனம் மனக்கவகை, அயோகியன் தெய்வகட டுள். இப்போதுவா வர்த்துக்க குறையிே இருவனுமைப் போன்ற வெண் மனம் படைக்கிறதால் யாழ்த்து ரொம்ப மனம், அவன் மனன் மென் மாத்த வேண்டியதுதான் !"

தான் வனக்குக் கிவித்துக் கொண்டேன். எத்தன் மனத்திரும் து? பின்ன தமைய டுது இருபாய்தான் ஏமாத்து விடுமோ என் உணர்வாய். சாமத்திரியா கியாக மாறு வனதிரை பெரிதும் சிறம்புதிரை. அதற்கு உன் அன்னையு, மன்வின மட்டும் விதி பட்டாக உன்?



கோணங்களின் கோலம்

அடுத்தடுத்து வரண்டதொரு கோணத்திலும்
மூடிக் கொண்டிருக்கிற பூக்களின் மொத்த
பாக்கையின் மொத்தமான மொத்தத்தின்
கொத்தத்தையும் அணித்து கொண்டுள்ள
கூன்களின் மொத்தம்
உருவாக்கியுள்ள கோணத்தின்
கொணத்தின் மொத்தம்
கொணத்தின் மொத்தம்
கொணத்தின் மொத்தம்
கொணத்தின் மொத்தம்

கொணத்தின் மொத்தம்

TATA Textiles உருவாக்கியுள்ள கோணத்தின் மொத்தம்

கிரேஸ்ப் பூர்வாணிக் குத்த 'வசத்தங்கள்'

வண்ண ஜாஸம் செய்து மறைத்தன. அன்னு ஊற்றாக மாறிக் கொண்டிருந்த தாள், நான் சென்னைவெயை தங்கி என் படிப்பை முடித்தேன். அதன்மீன் எழுதிக்கொடுத்த நினைத்த ஒரு கருமானம் தரும் உத்தியோகத்தையும் ஏற்றேன். என் முதல் சம்பளத்தைப் பெற்றுக் கொண்ட நான், அதை என் அண்ணியின் கையில் தந்து ஆசிரீ வரதம் பெறத் திருச்சிக்குப் புறப்பட்டுடன்.

முதலில் என் நினைவுக்கு வந்தவன் குழந்தை கிருஷ்ணா. கன்னூரிலிருந்துவரையில் கூடத் தட்டுவாத்தும். கருக்கெழுந்தும் உற்றுக் கொள்ளும் முயற்சியை எழுப்பட்ட தால் இவ் வியாபி ய எப்போதோ பெயர் துறிய தன்மிகுக்கும் அண்ணியைப் பார்த்துப் போனேன். கிருஷ்ணாவோடு பழகும் நேர மும் மிகக் குறைக்கலாக இருக்கும். இப் போது எட்டு வயதிலுக்குமே... பள்ளியில் படிப்பான், எப்படியோ பிசகலான்! எப்படி தடப்பான்? என்னுள் இவ்வ கற்பனையாக

அவன் தடைபட்ட பாவனைகள் போலியில் பிரவசித்தான். என் பள்ளியில் பத்திரப் படுத்தியிருந்த அவன் புகலும் படித்தது எடுத்துப் பார்த்தேன். என் ன அம்மாவுக் காட்டி! குழந்தை கிருஷ்ணா ஆட்டுக் குட்டிக்குப் பாதாட்டம் காட்டி நேற்றே நடந்த தாற்போல் தோன்றுகிறது.

கிருஷ்ணா என்விடம் வட்டேன 'ஓடி வராமல் கொட்டி வந்தான்' நினைந்துதான். என்னுடைய அண்ணியின் துள்ளித்தும். நான் வாய்விட்டுப் போகிறதும் இவ்வகட்டம் கரும் அவளை மெல்ல மெல்ல என் அருகே இழுத்து வந்தான். அவளுக்குக் கல்லவாள் ரவிமார் என்னுடைய வந்தான், விதிவிரதத்தினால் பிரிந்திருந்த

தான் ஏற்பட்ட வெட்கம் நீங்கப் பெற்றதால் கைப் பாவத்துடன் என்னுடன் பழகி லுள் கிருஷ்ணா.

அன்று மீளிய கிருஷ்ணாவுக்கு அழகுத்துக் கொண்டு வந்த தெருப் பக்கம் போனேன். தன் பள்ளியைப் பற்றி, கூடப் படிக்கும் மனையினிக்குப் பற்றி, அப்பாவும், அம்மாவுப் பார்த்தித் தந்த உடைகளைப் பற்றி என்னுள் அவன் கலகலப்பாகப் பேசிக் கொண்டே வந்தான். அப்போது ஒரு கிழப் பிள்ளைக்காரியை, ஒரு கிழப் பற்றியவாரே வல்வருகே வந்து. "காரி! இந்தக் கிழப் வல்வருகே காரி! ரெண்டு தாளாள் பட்டினி! ஏதாவது தரயில் குடு காரி!" என்று நயிந்த குரலில் கேட்டான். பிறகு கிருஷ்ணா வைப் பார்த்து அவள் வலவிலிருந்த பிள்கட்டைக் கேட்டான். கிருஷ்ணா பிள்கட்டை மறைத்துக் கொண்டாள்.

நான் நடந்தவாரே கிவ்வாறு இருக்கிறது என்று துறையினேன். இதற்குள் பிசகலாரைச் சிறிது என்னைத் தொட்டு பழையபடிப் பிசகல கேட்டான்.

நான் உற்றுப் எதிர்பாராத வகையில் கிருஷ்ணாவிடமிருந்து ஒரு சேல் வொப்பியது. "ஓ! என்னைத் தத்தப்பாவைத் தொடாதே. போ. உனக்குக் காக தரமாட்டோம்! பிள்கட்டைத் தரமாட்டோம்!"

"கிருஷ்ணா! அவன் பாவம்! போனால் போகட்டும். பரிசுக்குமில்லையா? இந்த அந்த வபாவை நீயே அவளிடத்தே போடு, பார்த்துக்கொள்!"

கிருஷ்ணா நானயத்தை வாய்விட்டு வெறுப் போடு மூகம் களித்தவாரே சிறுமியின் மேல் தன் கை பட்டுவிட்டதால் துக்கிப் போட்டான். பிறகு இதுவரையில் பேசி வந்த குரலி லேயே இப்போதும் பேசினான். "நிறுவாய் பிசகலாராக இருக்கலாகத் தித்தப்பா! வல்வருக்கும் போட்டோ நம்பி வசெய்யாம் ஆயினும்! அவர்க் அப்படித்தான் இருக்க ளும்! பிசகலாவிலுள்ளமாம் அவளுக்கு! இது என்னோட பிள்கட்டை. என்னோடது எவர்க்குத் தாம்! இதை மாருக்கும் தரமாட்டோன்!"

என்னை அழுத்தம்! அவன் குரலில் இவ்வகை காவ கவினிலும், என்னுடையது, என்னுடையதில் என்னை தனி மனிதப் பிரசகல எப்படி இருக்க குழந்தை மனத்தில் புகுத்தது?

கிருஷ்ணா தொடந்தான். "ரவினைப் பாரு, தித்தப்பா! பால் சாதத்தைத் தெரு தார்க்குப் போடலாம். நம்ப 'டாமி'க்குத்தானே போட ளும்!"

நான் குழந்தையையப் பார்த்தேன். அவன் வலவிலு விட்டான். வலவையிலேயாவே மற்றவர்களைப் பற்றி நினைக்கக் கற்றுக் கொண்டான். அப்படி என்னுள் மகிழ்ச்சி எழ வில்லியோ, நான் பெரு மூக்கெனினிலும். சிரிப்பதை விடச் சிறிப்பதில் அதிகம் எழுப்புகிறத குழந்தை எப்

படித்தான் மாறி விட்டான்? பதிய கருத் துக்கள் பழைய கவினை வெள்ளமாக எழிந்து விட்டனவா? மனவாதம் உவன வன்னத்தோடு இயக்கக் கற்றுத் தந்தாவி விட்டதோ, இனி அந்தக் குழந்தை தெய்வமா என்ன? ஒரு குழந்தை உவனத்தை உணரும் சக்தி படைத்தபின்தான் அது மாவிட ழாவினயச் சேர்ந்ததாவி விடுகிறதோ!

தேருவில் கிருஷ்ணாவின் அட்டகாசம் சிறிப்போய் கேட்டிவது. என்னுடையது எட்டிப் பார்த்தேன். என்னை நற்பட்ட அறிச்சி! கவியடிபட்ட ஆட்டுக்குட்டி. "மேய், மயோ!" என்னுடையகை முகலேனோடு நொண்டியவாரே தத்தித் தத்தித் ஒகக் கொண்டிருந்தது. அதைப் பார்த்துக் கைக் கொட்டி நகைக்கினுள் கிருஷ்ணா.

"கிருஷ்ணா! இப்படித்தான் ஆட்டுக்குட்டி வகக் கவியால் அடிக்கிறதா? நொண்டி மொட்டைப் பார்! மூட்டான்! இப்பே வா. கொக்கிதேன். கிவ்வக் குழந்தையில் இரக்கத்



"நான் பவவாக வசகலிக்கு வந்தேன்! தீவென் கொ ளியவார விடுவோடிருந்தேன் கக்கலியைக் கொண்டுவந்தேன்!"

"ஓ! அந்தபடி கொடுவான். எவ்வகையின் அடிக்கிறதா? நொண்டியையும் கவியாலும் கொக்கிதேன்!"



"உங்கள் குழந்தைக்குப் பித்தலிடுவதான
பவுடர், கோலேட் பேபி -
கொல்கேட்ல அதே
செந்திலான பவுடர்!"



கொல்கேட் பேபி பவுடர் (பித்தலிடு) சென்
திலானது. அதேயானது கொல்கேட்
உறிஞ்சக்கூடியது. பட்டுப்போல்
கிருத்தலானது. அது குழந்தையின்
நுரல் கருமம் எரித்தவடையாமல்,
நுரல்வடையாமல் பாதகாந்து
கூடுதலாக நுகரப்படும். கொ
ல்கேட், ஆகற்றதலுடனும் அனை
நிறத்தம். உத்தர குழந்தைக்கு
தனதே கொல்கேட் பேபி பவுடரை
வாங்குகவும்!

கொல்கேட் பேபி பவுடர்
வாங்கவும்
— அதே பவுடர்...
அதே செந்திலும்!

ESP. G. J. TAM



"எங்கள்பா, கிடுந்து
வயிர்? உனது நாயன
பயோ-ஸார்ல்
கொல்கேட் கொல். அது
குழந்தைக்கு ஆகை
கொல்கேட். கிடுந்து
யுக் கிடுந்து கொல்கேட்"

TAMM



ஜே. & ஜே. பர்டன்
கொல்கேட் - செந்திலும்



பயோ-ஸார்ல்
(கிடுந்து கிடுந்து)

தாங்க முடியாத
நோவா?

அதிகச் சக்தி வாய்ந்த
நிவாரண மாத்திரையான பல நிற

(K)

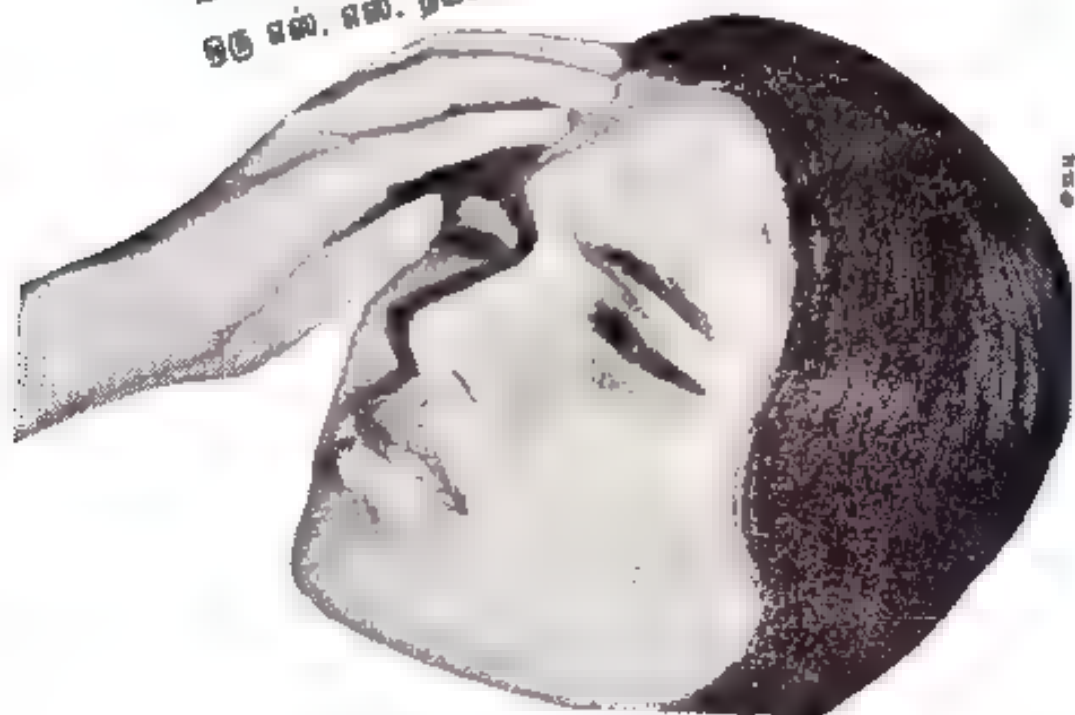
ஸால்ஜான்

உபயோகியுங்கள்

தலை நோவு • ஜலதோஷம் • உடல் நோவு
பல்வலி • தசைவலி • புளு

நினைவிருக்கட்டும் ஸால்ஜான் மட்டுமே
பல நிறம் கொண்ட நோவு நிவாரணி

ஒரு எஸ். எஸ். நயரிப்பூ



120

[illegible][illegible]

¹⁴ *Prati*, *Consejo de Ministros*, *Elaboración*, 1994, p. 104.

[illegible]

17. நகர்ப்பகுதிக்குள் வந்து வந்தால்...

$$= \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \mathbb{E}[\log \frac{1}{p_i}]$$

இந்தக் கல்வியாளர்... இந்தக்கட்டுத்து அமைக்கப்பட்டிருப்பதால்...
கல்வித் துறையிலும்...
அறிவுரைகள்...
மிகவும்...
விருத்தா...

சத்தியமயம் அமைதி நாளாகக் கொண்டிவரும்
 1974-ம் ஆண்டுக்கு நாம் அனைத்து மக்களும்
 நமது மனங்களில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்
 அனைத்து மக்களும் சத்தியமயம்
 சத்தியமயம் சத்தியமயம் ...

மாநகராட்சி மன்றம் தரக்கூர் : புதிய
பாளையம் பகுதிதேவநாயர் மீசைவர், கம்பாசன
மீசை கருத்தி, அந்தமாவில் கவங்கிய ராமன்
இவற்றினாலே - சட்டமன்றம் பற்றி நீதிநீதி

இவ்வாறு சிறிது நேரம் கழிந்த பின்னர், கைதானவர்கள் மீண்டும் கைவிடப்பட்டனர். இவ்வாறு நடந்ததற்கு காரணம் என்ன என்பதை அறிய முடியவில்லை. இவ்வாறு நடந்ததற்கு காரணம் என்ன என்பதை அறிய முடியவில்லை.

“சுதந்திரப் பிரயோகங்கள் வந்தவுடன் இந்த சிபாரிசுமே... இத்தனை நடப்பதாயிற்று. மரபுதான் ஆதாரமாக...!” - இது இவ்வெழுப்பின் தருமமே.

மேற்கோணத்தி கோட்டையே விழுந்துவிட்டிருந்ததானதன், பேர. உத்தியோகநாயகம் எய்திய ச. இராமச்சந்திரன் எய்தியவரது அறிவுகமையால் என்னவாகியிருக்கிறது.



அபரிமிதமாவ நுலாவனத்துடன்
ரோஜாமலர்கள் நமாமனதையும
இணைத்துப் பாடுங்கள். அதிலே இதுவரை
தயாரிக்க அளவுக்கு சொகுசுமிச்
சோப்



வேறுப்பீச்சு அடிப்படைவில்
பிரம்மசகிவம் பூணவியை -
எனினும் போம் !

சடகோபன் அதிகாரியாகப்
பதவி ஏற்றுக் கொண்டு விட்டார். முன்போல் இங்கிலா
ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள்
எப்போதாவது அவரே பேசு
கிறார். அதிகாரியானாலும்
என்ன? இப்போது இருப்பவர்கள்
செய்ய விட்டதையும் மறத்
தனையும் தானே உட்கார்த்து
எழுதுகிறார்.... !

அன்று - "மிஸ் சீதா....
ஒரு உதவி பண்ண முடியுமா.... ?"

தான் அடுத்து போனோன் !
"நீக்கையா?"

அவருடைய இளைய சகோ
தரியைப் பெண் பார்த்து வந்து
கிறார்களா? அதற்கு நான்
வாழ்வுபுறம் என்று கேட்டபோது நான்
என்ன சொல்லினேன் ?

பெண்ணின் கண்களைத் தாக்காக்கி
கொள்ள நினைத்த மார்ட்டின்னின் விட்டபலியை
பேசுக்கு என்னுடைய அருமையான பூக்கள்
தெரிந்தாலும், அவன் வாய்வு ஒரு மாதிரி
மலர்நிறத்தே என்ற திறையில் அந்த மனநிலை
துக் கொள்கிறேன் !

அன்று சடகோபனின் தாயார் என்
லிடம் கொஞ்சம் மனம் விட்டுப் பேசினார்.
ஓதோ ஒரு மாதிரியாகச் சிவனவனுக்கு
வழி தேடித்தே என்ன இருப்பதற்கு.
சடகோபன் என்னுடைய உதவிக்குப் பல
முறை நன்றி சொல்லியே போது என்னுடைய
கண்டனங்களுக்கிட இருந்தது !

அம்மாவின் இதற்குள் சடகோபன் விட்ட
பலியைப் பற்றிச் சொல்லியிருந்ததால்,
அவனுக்குத்தான் எத்தனை விஷயமானால் !

"இதோ மார் சீதா, நான் பெண்களுக்கு
ஒரு வழியும் இல்லாத போது, தாயார் தன்
விட்டுக்கு மாட்டுப்பெண் வாட்டுமென்று
நினைப்பாளா? ஏதோ இன்னவையுக்கும் கல்
யானமையிட்டுப் பெரியவர்களை எங்கெவாவது
ஆசிரியைப் பயிற்சி அது இன்னும் சேர்த்
துட்டா, நாயாரும் பிணியையும் தானே ?
ஒன்றும் கண்டிருக்காது...."

அம்மார் இப்படிச் சொன்னது முதல் என்
மனத்தில் ஏதோ எண்ணம் எழுந்தது. சடகோப
னுக்குக் குடும்ப வாழ்க்கையில் நல்ல எதிர்
காலம் வேண்டுமே... அவருடைய வயதான
தாயாரையும் அவரையும் கவனித்துக்
கொள்ள ஒரு நல்ல துன்பம் தேவை.

சடகோபனின் இளைய சகோதரி கவி
லாண்டியாகக் குடித்தவளும் செல்லப் போல்
விட்டாள். கவலன் விட்டுக்கு, மூத்த
சகோதரிக்கும் கவலனிடமிடம் சொல்லி
அவர் உறவினர் மூன்றாக ஆசிரியைப் பயிற்
சிப் பள்ளியில் இடம் பிடித்துக் கொடுத்தாள்
விட்டது.



"எப்படியோ கல்யாணிக்கு உதவி
தர்ப்பது வேண்டியதும் கல்யா
ணின் கவலனிடம் கொடுத்து விட்
ல்கள், இனி என்ன செய்ய
போடுகிறேன் ?"

"சீதா அன்புத்தாய் கிட்ட
போடுகிறேன்!"

சடகோபன் தாயார் என்
லிடம் தாக்கித் தலையில் வைத்
துக் கொள்ளாத நுறைதான் !
விட்டுக்கு வரப் போக என்று
அம்மாவையும் இடுகிறேன்
ஆசிரியை....

இப்போதுதெல்லாம் சட
கோபனின் கல்யாணத்தைப்
பற்றி அம்மாவின் அடிக்கடி
பேசுவதை நான் நான்
வாகக் கேட்டுக் கிரிக்கிறேன்.
அம்மாவும் ஆயோ திப்பது
போல் பேசுவாள், என்ன
முடிவெடுப்பார்களோ...? எது
வாழ்வு என்ன, என் என்
தைநினைப்போகில் சட
கோபனின் தாயார் வந்து
விட்டார் -- அது ஒன்றே
போதும்....

"மிஸ் சீதா...." சடகோ
பன் கூப்பிட்டு அழைப்பினார்.

"உங்களுடைய சில விஷயங்கள் போ
வேண்டியிருக்கு.... முடியுமா?"

"தாயாவளா ?"

என் மனத்தில் ஒரே குதூகலம் எழுந்தது.
அவர் என்ன சொல்லப் போகிறார் என்பதை,
அவர் தயக்கித் தவறவிட ஆரம்பித்ததி
லிருந்து அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. என்ரு
தும் மதுமத் தலையும் ஆவலின் சிரமம்
பட்டு அழகாகக் கொள்கிறேன்.

கடற்கரையின் கட்டமற்ற ஓர் ஓங்குப்
புறத்தில் தாங்கள் உட்கார்ந்திருக்கிறோம்.
கைகள் மனதிலும், எண்ணங்களும் மனத்தை
யும் ஆட்கொண்டன !

"மிஸ், சீதா ! நீ... இந்தனை நாட்
களாக நினைக்கிறிருந்த என் திருபயைத்
தைப் பற்றி என் தாயார் அடிக்கடி நினைவு
படுத்தினாள்...."

மனமே விட்டு நான் அவரை நோக்கினேன்.
தாயாவளா அவர் தொடர்ந்தார்.
"....இதுவரை என் சகோதரிகள் இருந்த
யர். ஆனால்... ஆனால் அவர்கள் இருந்த
போது அனைத் தையாகவோ அவ்வது...."

"அவ்வது.... ?"

"இப்போ அதற்குச் சுதந்திரம் கிடைத்த
விட்டதால்தான் நான் நினைக்கிறேன்."

"இங்கே, மிஸ்டர் சடகோபன் ! ஒரு
தாயார் தன் குழந்தைகளுக்கு ஒரு தல்ல
பாறை கிடைப்பதை எந்தக் காலத்திலும்
நினைக்காமல் இருக்க முடியாது. சமய
சந்தர்ப்பங்கள், வசதிகள் -- இவற்றையு
பொறுத்துக்கொள்ள அந்த நிலையேற்ற
முடிவிறு.... அந்த வகையில்...."

சடகோபனின் பார்வை எங்கிரு பதி
நினைத்தது. நான் சுற்றுத் தூரத்தில் தெரிந்த
ஒரு குழந்தையின் பிது பார்வையைச்
சொலுத்திரினன். பாவம், எந்த அடியாவது
வந்து தன் மாதங்களை நினைக்காதா என
எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தது அந்தக்
குழந்தை !

"ஆம்.... அந்த வகையில் உங்கள்
தாயார் நினைத்தது சரியாகத்தான் படு
கிறது !" நான் அவர் பக்கம் பார்வையைத்

திருப்பிரேசன். அவரோ எங்கேயோ பார்த்தபடி யோசித்துக் கொண்டே விருத்தாள் - அதுவும் சரியோ என்று எண்ணுகிற மாதிரி.

தூரத்தில் ஊக்கெட்டி ஆரவாரத்திலும் அக் குழந்தை அவர் கவனத்தை ஈர்த்திருந்தது!

ச ச ச

“ஊட்டி, பொண்ணே! இடுதன்னடி. கூத்து....? நானும், அந்தக் கடிகாரம் அம்மாவும் என்னவெல்லாம் கோடிச்சோம்” என்று அம்மா குதிக்குதியென்று குதித்தாள்!

“சரியம்மா! இப்போ பார்த்திருக்கிற பெண்ணுக்கு என்ன குறைச்சல்? கண்ணுக் கும் அழகா, பதவிர, ஏன் எங்கே விடச் சின்னவளாய் இருக்கிறாள்.....”

வட்டமேஜை

நீ சங்க சித்திர பூக்கள்

உலகம் ஒற்றைவகையாக இருந்த சாத்தி. கனம் பேரே, இரண்டாவிரம் ஆண்டுக்கு முன் அவதாரம் செய்த ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதிரியின் பிம்பவிய சரீர்திரங்களைக் கூறுவதற் காக முயற்சிபெற்றதற்கும் பிற்சென்றதற்கும் எழுதிய பல நூல்கள் இன்னும் இருக்கின்றன. அவை சிவரதையையும்; மாரக்கண்டேய சம்ஸ்திதை; ப்ராசீன சங்கர விஜயம்; ப்ருஹத் சங்கர விஜயம்; ஆசந்த கிரியை; க்ஷயாஸாரணம்; சங்கிரஹ்யதாம்; பதஞ்ஜலி சரிதம்; கோயித்த நாதியம்; நகுரத்ன மாலிகை; மாதவிய சங்கர விஜயம்; சங்கரநிக் விஜயம்; நித்திரை ஸீயம்; நகுராத சங்கரம் முதலியவைகளாகும்.

இந்தச் சங்கர சரித்திர நூல்கள் எல்லா ஸந்தியும் பல மதா மாடுகளில் ஒரே மாதிரி லாகக் கூறப்பட்டன. இதிலே கூறா மாடுகளின் ஸ்ரீ இடத்தில் கூறப்பட்டது மத்திரே இடத்தில் கூறப்படாமல் ஸ்டப் பட்டு ஆங்காங்கு வேல்வேறு விதமான மாறுதல்கள் காணப்படுகின்றன. சிறிசை சங்கர விஜயங்கள், ஆசாரியர்கள் திக்கிலை யாத்திரை செய்யும்போது கன்ன சித்திரை வளர்க்கை மாதிரும் கூறுகின்றன. மற்ற ஸந்திரை விட்டுவிட்டன. மாதவிய சங்கர விஜயம், ஆசாரியர்கள் வந்தாதித்த மடங்கள் இயல்வாவு என்று சொல்லுகின்றன. காச் சிரத்தில் ஸர்வஜ்ஞ பீடபிரோதையம் ஸம்பந்த மாதிரும் கூறுகிறது. ஆனால், கோயித்த நாதியத்தில், ஸாசியர் எல்லாவு லாஞ்சி என்னும், அங்கு ஆசாரியர்கள் ஸர்வஜ்ஞ பீடபிரோதையைச் செய்தார்கள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. மட விஷயம் கூறப்படவில்லை. மேலும், மாரக்கண்டேய சம்ஸ்திதையிலும், ஆசந்த கிரியத்திலும் ஸ்ரீ கால்கி மடம், சிருஸ்கேரி மடம் ஆக இரண் டும் விவரமும், ஸ்ரீத் விக்கங்கலி ஆசா ரியர்கள் மதாபித்த இடங்களும் அமைமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. சிவரதையத்திய ஆசாரியர்களுடைய கால்கி ஸ்ரீமடமும்,

பெண்ணப் பார்த்த திருப்பிரிய சடகோப னின் தாயார் எங்கேகூட மறந்துவிட்டார்! சடகோபன் கலியாணத்தில் ஓடியாடித் திரித்ததில் ஓடித்து போய் ஒரு வார விஷய இருந்திருன். கலியாணி எங்கேயோ பாரக்கக் கண்டிருந்ததோடும் வந்திருந்தாய், அம்மாவு டவர் செய்து கொண்டு ஆயன் நச்சரித்த நச்சுப்பெய் தான் விஷயக்கூட ரத்து பண்ணி விடாமல் என்று நினைத்தேன். அப்பறம் மட்டுமென்ன? சுபநத்தில் எழுதுவது இருக் கலிச இருக்கிறது!

சடகோபன் இப்போது சிறிது தாமத மாக வசுவஸ்தையும் சீக்கிரமாக எழுத்து போவ னதையும் வழக்கம் போய் கிபர்சிக்கிரிகள் மதறவர்கள்,

நானும் ஆபீஸுக்குப் போய்க் கொண்டு வருகிறேன்....!

கடைசரத்திலிருந்து ஆசாரியர்கள் கொண்டு வந்த இந்த ஸ்படிக சிங்க விஷயமும் காஞ்சிக்கு வித்தியாசடைந்த விவரமும் கூறப் பட்டிருக்கின்றன. பதஞ்ஜலி சரிதம், சங்க ரஹ்யதயம் இரண்டிலும் கடைசியில் ஆசாரி யர்கள் காஞ்சியிலேயே தங்கிய விவரம் விக்கக்ரப்பட்டிருக்கிறது. கியாஸாரணத்தில் (பலாஜய ஏடுகளில்) காஞ்சி மடம் விவரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஆசந்த கிரியம் முதலிய மற்ற சங்கர விஜயங்களும், சிவரதையையும் எந்த நூலும் ஸ்ரீத் ஸ்படிக சிங்க விவரத்தைக் கூறும் போது, நித்திரைஸீயம், நகுரம்ச காலியம் இரண்டும் ரத்தவகர்ப்ப விதாயகருடம் ஒரே ஸ்படிக சிங்கத்தைப் பற்றிக் கூறுகின்றன.

மேற்கொண்ட விஷயங்களைக் கவனத்தில் கொண்டு, என்ன சங்கர சரித்திரங்களையும் ஒன்று சேர்த்து, அவைகளில் கூறப்பட்ட பல மாடுகளையும் விடாமல் ஒரு சரித்திரம் தயார் செய்து ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதருக்குப் பிரிதி வாக ஸாத்தி மார்க்கத்தில் அளிப்பதும் ஒருமுக மாக கருமொது பெரியோர்கள் ஏற்பாடு செய்தால் என்ன பொருத்தமாக இருக்கும். கலியாஸுயம்,

வி, நாகராஜம்

ஒரு சித்தம்

‘சேத தெவியமா?’ என்ற பகுதியில் பதி ஷெட்டாவது புதிர் பின்வருமாறு அமைந் துள்ளது: “கடற்கரையில் தூர்விடத்தில் காணாமல் போன திருவிவாந்த பிரதமர் திரு தோகண்டிக்குப் பதினாக திரு பதவி ஏற்றார்.”

இந்த வாகசம் தவறு. “.....” ஆஸ்திரேலியப் பிரதமர் திரு தோகண்டிக்குப் பதினாக....” என்று இருக்க வேண்டும். செங்கை - 28

24-4-63

ஆர். பட்டாபிராமன்

(குறந்தை ஸ்டுட்க் ஸ்டுடெதற்கு நன்றி.

- ஆஸ்திரேலிய)

காலைப் புத்துணர்ச்சியை

மாலை வரை

நிடிக்கச்

செய்யுங்கள்!

காலையில் குளித்தபின் பாண்டஸ் ட்ரீம்ப்ளவர் டால்கை உடலில் தூறிக் கொண்டால் புத்துணர்ச்சி மணிக்கணக்கில் கீழ்த்திருக்கும். விவரவகைய விகாரையில் உறிஞ்சும் தன்மையுடைய பாண்டஸ் ட்ரீம்ப்ளவர் டால்க் கடுங்கோலையில் கூட உங்களை இதமான உணர்ச்சி புடனும் உல்லாசத்துடனும் இருக்கச் செய்யும். உங்கள் உடலுத்தழுவி விற்கும் ட்ரீம்ப்ளவர் கறுமணம் உங்களைச் சூழ்ந்துள்ளவர்களை மலிழைவுக்கும், எல்லா காலநிலைகளுக்கும் ஏற்றதாகையால் வருடம் முழுவும் தினமும் உபயோகிக்கச் சிறந்தது பாண்டஸ் ட்ரீம்ப்ளவர் டால்க்!


பாண்டஸ்

ட்ரீம்ப்ளவர் டால்க்--

மென்மை மிக்க மகோன்னத டால்க்!



சீஸ்ப்ரோ-பாண்டஸ் இன்கார்பொரேட்டெட்
(கனடாவுக்கெனியா பொதுவுடன்
யு.என்.ஏ.யில் இனையெய்தது)





It pays to stock and sell  quality products.

THE BENEFITS OF PRICING... MATCHED WITH PRODUCTION COSTS



India Pistons, acclaimed leaders in quality control in the piston industry, are also acclaimed leaders in price control. Their pricing is the result of sustained productivity, which benefit is passed on to the consumer making  quality products available 40 to 50% cheaper than imported products and 20 to 30% lower than competitors' prices. Thus, assessed on price and performance,  quality products rate highest in value.

It follows that  quality products — Original Equipment or Replacements — are always in the forefront of demand and "it pays to stock and sell  quality products".



INDIA PISTONS LTD.
SEMIAM MADRAS-11

IP-165

